

U IME REPUBLIKE SRPSKE

Osnovni sud u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudije Dalibora Kordića kao predsjednika vijeća i sudija Mirjane Radulović i Biljane Vučetić kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Branislave Adamović u krivičnom predmetu protiv optuženog D. R. zbog krivičnog djela zloupotrebe povjerenja iz člana 244 stav 3 u vezi stava 1 Krivičnog zakona Republike Srpske i krivičnog djela prevare iz člana 239 stav 3 u vezi sa članom 42. Krivičnog zakona Republike Srpske, postupajući po optužnici Okružnog tužilaštva Banja Luka broj T13 0 KT ... 16 od 11.10.2021. godine, nakon održanog glavnog, javnog i usmenog pretresa, održanog dana 30.03.2023. godine u prisustvu Okružnog javnog tužioca Siniše Marković i optuženog lično u pratnji branioca optuženog D. T., advokata iz BL, sud je dana 04.04.2023. godine donio i javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI D. R., sin M. i majke D., djevojački Z., rođen ... godine u B., sa prebivalištem u P., u Ulici ..., JMBG ..., Srbin, JMBG ..., Srbin, državljanin RS/BIH, po zanimanju diplomirani pravnik, zaposlen kao advokat, sa završenim pravnim fakultetom, oženjen, otac jednog djeteta, vojsku služio u Š. ... godine, vodi se u VE P., bez čina i odlikovanja, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak zbog drugog krivičnog djela.

K R I V J E

Što je:

1. U periodu od 01.03.2010. godine do 30.06.2011. godine u P., kao advokat i punomoćnik oštećenog J. Č., suprotno članu 3, 4 i 39. Zakona o advokaturi („Službeni glasnik RS broj 30/07 i 59/08) i tarifnom broju 2. i članu 4. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS broj 68/05), zastupajući imovinske interese svog vlastodavca J. Č., u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, zloupotrijebio data mu ovlaštenja, tako što je na osnovu unaprijed sačinjenog lažnog ugovora o pružanju advokatskih usluga od 10. novembra 2006. godine, bez saglasnosti oštećenog J. Č., na osnovu rješenja Osnovnog suda u P. broj:77 0 I ... 10 I od 12.10.2009. godine od opštine P., dana 10.03.2011. godine naplatio naknadu za izuzeto građevinsko zemljište u iznosu od 120.268,83 KM, kao i dana 31.05.2011.godine naplatio kamatu

na glavni dug u iznosu od 30.465,32 KM, nakon čega je cjelokupan iznos novca od 150.734,15 KM, prebacio na svoj račun kod U. B. B.L., Filijala P. broj:..., a da o tome nije upoznao oštećenog J. Č., da bi potom od uplaćenog iznosa novca dana 21.03.2011. godine, na račun oštećenog J. Č. otvoren kod „...“ a.d. Banjaluka broj ... uplatio novac u iznosu od 30.000,00 KM, a po uplati novca, sačinio je dvije priznanice kao da je J. Č. u gotovom novcu isplatio iznos od 30.000,00 KM i to dana 18.03.2011. godine i iznos od 15.000,00 KM dana 06.06.2011. godine, koje priznanice je zadržao u advokatskom spisu predmeta, na koji način je za sebe zadržao i pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 120.734,15 KM, a J. Č., čije interese je zastupao, oštetio za navedeni iznos novca.

2. U periodu od januara 2012. godine do februara 2013. godine u P., D. R., kao advokat i punomoćnik oštećenog J. Č., nakon što je izvršnom postupku u ime J. Č. naplatio i za sebe zadržao novac u iznosu od 120.734,15 KM, suprotno interesima oštećenog i bez njegovog ovlaštenja, znajući da njegove nekretnine ne može otuđiti i opteretiti, jer je u svojoj advokatskoj kancelariji imao deponovan testament J. Č. od 01.04.2004. godine, kojim testamentom sve svoje nekretnine poslije smrti oštećeni ostavlja svom sinu G. Č., kao i izjavu od 02.04.2004. godine, kojom za izvršioca deponovanog testamenta ovlašćuje O. K. iz P., te nakon ukidanja rješenja Osnovnog suda u P. u reviznom postupku od strane Vrhovnog suda Republike Srpske, oštećenog J. Č. doveo u zabludu i održavao ga u zabludi, uvjeravajući ga da će svu svoju imovinu sačuvati samo ako istu otuđi i prenese na treće lice, to jeste na pokojnu J. Đ., (punica od D. R.) na koji način bi osujetio namjeru opštine P. da vrati isplaćeni novac po osnovu utvrđene naknade, pa je u dogovoru sa J. Đ., u namjeri da sebi i njoj pribavi protivpravnu imovinsku korist, na što je ona i pristala, D. R. sa notarom A. D. iz P., dogovorio da sačini i notarski obradi Ugovor o kupoprodaji nekretnina, pa je dana 19.01.2012. godine D. R. sa svojom punicom J. Đ. i svojim klijentom, oštećenim J. Č. došao kod notara, gdje su J. Č., kao prodavac, a J. Đ., kao kupac, potpisali notarsku ispravu – Ugovor o prodaji nekretnina broj OPU-.../2012 o prodaji cjelokupnih nekretnina, vlasništvo J. Č., upisanih u z.k. ul broj ..., ... i ..., k.o. SP P., po starom premjeru, a koje nekretnine odgovaraju nekretninama po novom premjeru kao prema uvjerenju o usklađivanju parcela RUGIP B.L., Područna jedinica P. broj: 21.../12 od 17.01.2012. godine, iako su D. R., J. Đ. i J. Č., znali da cijena navedena u ugovoru od 160.000,00 KM nije isplaćena i da se radi o fiktivnom potpisivanju ugovora o prodaji nekretnina, kao što su se prethodno i dogovorili, nakon čega je notar D. A. je notarski obradila i ovjerila ugovor, a zatim sačinila punomoć kojom J. Đ. opunomoćuje svog zeta D. R., advokata iz P., da u njeno ime obavi sve radnje u vezi sa sprovođenjem ugovora, koji je u zemljišno-knjižnim i katastarskim evidencijama izdejstvovao upis vlasničkih prava na ime J. Đ., a zatim je sa bankom „...“ a.d. B.L., Filijala P., dogovorio dugoročni kredit u iznosu od 150.000,00 KM, opterećujući hipotekom nekretnine upisane na ime J. Đ., kao sredstvo obezbjeđenja novčanog potraživanja po osnovu ugovora o dugoročnom kreditu broj: ... od 10.01.2013. godine u iznosu od 150.000,00 KM, pa su pred notarom potpisali ugovor o zasnivanju hipoteke: OPU- .../13 u korist založnog povjerioca, na teret založnog dužnika J. Đ., od kojeg kredita je D. R., po dolasku G. Č. sina od oštećenog J. Č. iz SAD, odustao i izvršio brisanje uspostavljene hipoteke, na koji način je J. Đ. pribavljena imovinska korist u iznosu od 160.000,00 KM, na štetu J. Č.

Dakle, kao advokat, zastupajući imovinske interese nekog lica nije ispunio svoju dužnost punomoćnika, zloupotrijebio data mu ovlaštenja, napravio lažnu ispravu, te lažnim prikazivanjem i prikrivanjem činjenica doveo u zabludu i održavao u zabludi J. Č., da na štetu svoje imovine

nešto učini u namjeri da sebi i drugome pribavi imovinsku korist, a pribavljena imovinska korist prelazi iznos od 50.000,00 KM.

Čime je počinio krivično djelo Zloupotreba povjerenja iz člana 244. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske i krivično djelo Prevara iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske u vezi sa članom 42. Krivičnog zakona Republike Srpske, pa vijeće ovog suda na osnovu istog zakonskog propisa, primjenom odrede člana 5., 28., 33., 39, Krivičnog zakona Republike Srpske, utvrđuje pojedinačne kazne i to

- Za krivično djelo Zloupotreba povjerenja iz člana 244. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca,
- Za krivično djelo Prevara iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci,
- Pa vijeće ovog suda na osnovu člana 42. Krivičnog zakona RS,

O S U Đ U J E

OPTUŽENOG

D. R.

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 (DVIJE) GODINE

Na osnovu člana 99. stav 1. ZKP-a optuženi je dužan na ime paušala platiti iznos od 500,00 KM i iznos od 2.230,00 KM na ime troškova vještačenja, u roku od 30 (trideset) dana, po pravosnažnosti presude.

Na osnovu člana 108. stav 3. ZKP-a oštećeni se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

Okružno tužilaštvo Banja Luka, Posebno tužilaštvo za suzbijanje organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala – Specijalno tužilaštvo Banjaluka podiglo je optužnicu broj T19 0 KT ... 13 od 22.11.2013. godine (koji predmet se zbog promjene zakonske nadležnosti sada vodi kod Okružnog javnog tužilaštva Banja Luka pod brojem T 13 0 KT ... 16), protiv R. D., zbog krivičnog djela zloupotrebe povjerenja iz člana 244 stav 3 Krivičnog zakona Republike Srpske, u sticaju sa krivičnim djelima falsifikovanje isprava iz člana 377 stav 1 i krivičnog djela prevare iz člana 239 stav 3 istog zakona i Đ. J. zbog krivičnog djela prevare iz člana 239 stav 3 u vezi sa stavom 1 Krivičnog zakona Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, u daljem tekstu: KZ RS).

Vrhovni sud Republike Srpske je svojim rješenjem broj: 77 0 K ... 16 Kp od 19.01.2016. godine za vođenje postupka u ovom krivičnom predmetu, kao stvarno i mjesno nadležan sud, odredio Osnovni sud u Banjaluka, pa kako je ovaj sud utvrdio da je Okružni sud Banjaluka kao nenadležan potvrdio optužnicu i sproveo prethodno saslušanje optuženog, to je na glavnom pretresu

održanom dana 27.11.2017. godine vratio prije otvaranja glavnog pretresa predmetnu optužnicu Okružnom javnom tužilaštvu Banjaluka radi dostavljanja iste sudu na odlučivanje u smislu člana 243. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske (Službeni glasnik Republike Srpske br. 53/12 и 91/17, u daljem tekstu ZKP).

Nakon što je Okružno javno tužilaštvo uz dopis br. T 13 0 KT ... 16 od 23.03.2018. godine dostavilo optužnicu na odlučivanje u smislu člana 243. ZKP RS, sudija za prethodno saslušanje je dana 26.03.2018. godine predmetnu optužnicu potvrdio u pogledu optuženog D. R., dok je u odnosu na optuženu J. Đ. odbio potvrđivanje optužnice, s obzirom da je ista, nakon podnošenja optužnice, preminula dana 01.06.2016.godine.

Optuženi D. R. je izjavio prethodni prigovor koji je je podnesen sudu dana 11.04.2018. godine, koji prigovor je sudija za prethodno saslušanje djelimično usvojio, i to u pogledu istaknutog prigovora apsolutne zastare krivičnog gonjenja za u odnosu na krivično djelo Falsifikovanja isprave iz člana 377. stav 1. KZ RS, s obzirom da je stupanjen na snagu novog Krivičnog zakonika RS (Sl. glasnik br. 64/17) nastupila apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja za ovo krivično djelo na koju sud pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 243. ст. 1. u vezi sa čl. 232. ст. 1 tačka g. Preostali dio prethodnog prigovora sud je odbio kao neosnovan.

Tužilaštvo je na osnovu člana 43 stav 2. tačka ž, člana 241. stav 1. i člana 290. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske izvršilo izmjenu činjeničnog opisa izreke optužnice Okružnog javnog tužilaštva broj T19 0 KT ... 13 od 22.11.2013. godine, te je izmijenjenu optužnicu dostavilo sudu podneskom od 15.10.2021. godine.

Na glavnom pretresu izvedeni su dokazi kako optužbe, tako i odbrane i to:

- optužbe : saslušan je u svojstvu svjedoka oštećeni G. Ć., te su saslušani svjedoci: B. Ć., J. M., D. J., S. J., R. R., O. K., J. I. i J. J., saslušan je vještak grafološke struke Lj. G., izvršen je uvid u: velika žuta koverta s oznakom (u rukopisu): „Ć. J. - Predmeti: 1. 77 0 V ... 06 V, sve odluke sudova sa Ugovorom o pružanju advokatskih usluga i priznanicama, rješenja o izvršenju, punomoć od 25.08.09, svojeručno pismo, zapisnik RGU od 09.11.2006, punomoć od 12.04.10.g; 2. 77 0 P ... 12 P, punomoć, tužba, odgovor na tužbu, dokazi uz tužbu; velika žuta koverta, s oznakom (u rukopisu): ”Ć. J. - Predmeti: 1. 77 0 V ... 09 V, dvije sudske odluke, žalba original, punomoć i Ugovor o pružanju adv. usluga; 2. Testament sa izjavom 02.04.2004.godine; kartica ... banke na ime Ć. J. za broj računa 28-...-4, kartica ... banke na ime Ć. J. za tekući račun br. ..., punomoć na ime advokata R. D. od 16.07.2012. godine, fotokopija Ugovora o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine, fotokopija Ugovora o pružanju advokatskih usluga od 25.04.2007. godine, fotokopija priznanice za advokata R. D. – isplata na ruke Ć. J. 34.000,00 KM od 28.03.2011. godine, fotokopija priznanice za advokata R. D. – isplata na ruke Ć. J. 4.000,00 KM od 18.04.2011. godine, fotokopija kartona lične karte na ime Ć. J. – obrazac br. ... datum izdavanja 04.10.1995. godine, nalaz i mišljenje vještaka prof. G. Lj. MUP RS Uprava kriminalističke policije, Jedinica za forenziku – Kriminalističko tehnički centar broj 02/.../13 od 11.07.2013. godine, fotokopija potvrde o prijemu zahtjeva i preuzimanju putne isprave na ime Ć. J. od 09.07.2010. godine, fotokopija zahtjeva za izdavanje pasoša na ime Ć. J. od 08.06.2010. godine br.P-...-10 MUP RS P., notarski ovjerena izjava Ć. J. od strane notara S. G. br.OPU-.../13 od 02.02.2013. godine, notarski ovjerena izjava Ć. J. od notara S. G. br.OPU-.../13 od 19.01.2013. godine, ugovor o pružanju advokatskih usluga od dana 10.11.2006. godine, ugovor o pružanju

advokatskih usluga od 25. aprila 2007. godine, dvije priznanice ... Bank B. L. – nalog za plaćanje od strane adv. R. D. za Č. J. od 18.03.2011. godine i 21.03.2011. godine, analitička kartica ... Bank a.d. B.L. Filijala P. za Advokatsku kancelariju R. D. račun br. ... za period od 01.01.2013. do 22.08.2013. godine, analitička kartica ... Bank a.d. B. L. Filijala P. za R. D. račun br. ... za period od 01.01.2013. do 22.08.2013. godine, analitička kartica ... Bank a.d. B. L. Filijala P. za Advokatsku kancelariju R. D. račun br.... za period od 01.01.2011. do 31.12.2012. godine, analitička kartica ... Bank a.d. B. L. Filijala P. za Advokatsku kancelariju R. D. račun br. ... za period od 01.01.2010. do 31.12.2010. godine, analitička kartica ... Bank a.d. B. L. Filijala P. za R. D. račun br. ... za period od 01.01.2009. do 31.12.2010. godine, analitička kartica ... Bank a.d. B. L. Filijala P. za R. D. račun br.... za period od 01.01.2011. do 31.12.2012. godine, analitička kartica ... Bank a.d. B. L. Filijala P. za R. D. račun br. ... za period od 01.01.06. do 31.12.07. godine, analitička kartica ... Bank a.d. B. L. Filijala P. za R. D. račun br.... za period od 01.01.2008. do 31.12.2008. godine, priznanica za advokata R. D. o isplati 30.000 KM na tekući račun i 30.000 KM na ruke Č. J. od 18.3.2011, dopunska priznanica za advokata R. D. o isplati u gotovom novcu iznosa od 15.000 KM Č. J. od 6.6.2011, fotokopija priznanice za advokata R. D. od 28.03.2011. godine o isplati 34.000 KM u gotovini Č. J., fotokopija priznanice za advokata R. D. od 18.04.2011. godine o isplati 4.000 KM u gotovini Č. J., priznanica za advokata R. D. o isplati 30.000 KM na tekući račun i 30.000 KM na ruke Č. J. (bez potpisa primaoca), troškovnik advokata R. D. od 11.09.2009. godine, dokumentacija ... banke br.02-.../13 od 02.04.2013. godine o transakcijama novca sa računa za posebne namjene br.... na ime Č. J., i to: tri valutne kartice partije za period od 01.01.2011. godine do 31.12.2013. godine, šest potvrda o isplati sa računa br.... na ime Č. J. od: 22.03.2011. godine, 25.03.2011. godine, 13.04.2011. godine, 05.05.2011. godine, 19.01.2012. godine i 28.01.2013. godine, ovjerena fotokopija notarski obrađene punomoći vlastodavca Č. J. data Č. G. kod notara S. G. pod br.OPU-.../13 od 19.01.2013. godine s ovjerenom kopijom lične karte na ime Č. J. i ovjerenom kopijom pasoša (jedna stranica) na ime Č. G., dopis o dostavi dokumentacije ... a.d. Banja Luka Okružnom sudu Banja Luka na br.11 OK ... 13 Kpp2 od 3.4.2013. godine, sa priložima u ovjerenjima: zahtjev za kredit ... B. L. Filijala P. br.1100-PD-.../12 od 28.12.2012. godine, uvjerenje o prebivalištu MUP RS P. br.PB4-...-12 od 21.12.2012. godine na ime R. D., obrazac potvrde ...bank sa podacima o poslodavcu – advokatska kancelarija R. D. P. od 27.12.2012. godine, obrazac BF1 - Izvještaj o tekućim zaduženjima građana za jedinstveni identifikacioni br. ... na dan 31.12.2012. godine na ime D. R., obrazac BF1 - Izvještaj o tekućim zaduženjima građana za jedinstveni identifikacioni br.... na dan 31.12.2012. godine na ime B. Đ. R., obrazac BP1 – Izvještaj o tekućim zaduženjima pravnog lica za jedinstveni identifikacioni broj ... na dan 31.12.2012. godine, rating fizičkih lica – rezultat klijent br.... na ime R. D. od 03.01.2013. godine (2 strane), rating – na ime advokat R. broj klijenta: ... od 22.12.2012. godine (2 strane), ugovor o zakupu poslovnog prostora od 30.03.2012. godine između R. D. i R. D.1, saglasnost o zapljeni (administrativna zabrana) ...bank br..../12 na ime advokat R. D., saglasnost o zapljeni (administrativna zabrana) ...bank br..../12 na ime Đ. R. B., saglasnost za provjeru kreditne historije i davanje podataka ...bank od 31.12.2012. godine, prilog kreditnom zahtjevu – podaci o sudužniku/žirantu na ime B. Đ. R. od 28.12.2012. godine, potvrda poslodavca o primanjima i izjava o sprovođenju administrativne zabrane na primanja - ...bank od 27.12.2012. godine, odluka o isplati zaostalih neto prihoda advokata R. D. P. od 03.01.2013. godine, rekapitulacija – obračuna i uplata doprinosa na plati i druga primanja za period od 01.11. do 30.11.2012. godine na ime poreskog obveznika advokat R. D., rekapitulacija – obračuna i uplata doprinosa na plati i druga primanja za period od 01.10. do 30.10.2012. godine na ime poreskog obveznika advokat R. D., uvjerenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove

Banja Luka PJ P. br.21.35. .../12 od 18.12.2012. godine, uvjerenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka PJ P. br.21.35... od 17.12.2012. godine, obrazac prilog 1 "osnovni podaci o depozitu/kreditu" ... a.d. Banja Luka Filijala P. od 03.01.2013 sa notarski obrađenim ugovorom o prodaji br.OPU-.../2012 od 19.01.2012. godine sačinjen od notara A. D., odluka o kreditu za zahtev br.... od 03.01.2013. godine s ugovorom o dugoročnom kreditu br. ... od 10.01.2013. godine, izjava učensnika u kreditu ... a.d. Banja Luka od 10.01.2013. godine, ugovor o solidarnom jemstvu br. .../1 od 10.01.2013. godine, dva ugovora o davanju jemstva, obrazac "prilog br.1" ugovor o kreditu br.... datum ugovora 10.1.2013. godine - pregled elemenata kredita ... a.d. Banja Luka, obavijest o visini naknade br.... od 10.01.2013. godine i nalog za prenos na ime uplate naknade po kreditu R. D. u korist ... a.d. Banja Luka na iznos od 2.250,00 KM, mjenična izjava mjeničnom povjeriocu ... a.d. Banja Luka od 11.01.2013.godine, mjenice br.RS ..., br.RS ..., br.RS ..., br.RS ... i br.RS ..., zahtjev za mišljenje o kvalitetu predloženog obezbjeđenja ... a.d. Banja Luka Služba kredita pravnim licima br. 1100-PD-.../12 od 20.12.2012. godine, izvještaj o procjeni tržišne vrijednosti nekretnina – predmet VNR-.../12 od 20.12.2012. godine vještaka građevinsko-arhitektonske struke V. N. R., zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. izdat od RUGIP Banja Luka, P.j. P. nar. i rz. broj: .../13 od 08.01.2013. godine, zemljišnoknjižni izvadak br. ... k.o. SP P. izdat od RUGIP Banja Luka P.j. P. nar. i rz. broj: .../13 od 08.01.2013. godine, posjedovni list br..../10 k.o. P. 1 izdat od RUGIP Banja Luka P.j. P. od 17.12.2012. godine, uvjerenje o identifikaciji oznaka starog premjera RUGIP Banja Luka P.j. P. br. 21.35/.../12 od 18.12.2012. godine, ovjeren prepis potvrde otpravka originala notara A. D. br.OPU-.../2013 od 11.01.2013. godine, sporazumni raskid ugovora – dopis R. D. upućen ... a.d. Banja Luka Filijala P. od 23.01.2013. godine, nalog za brisanje založnog prava na nekretninama / pokretninama dužnika – D. R. od 22.1.2013. godine, ponuda za osiguranje hipoteke–paket 1 ... Osiguranje d.d. Sarajevo Filijala Banja Luka br.N... datum procjene 18.12.2012. godine, rješenje R.U.G.I.P. Banja Luka P.j. P. Zemljišno-knjižna kancelarija br./...-Dn.-.../12 od 24.12.2012. godine, zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. izdat od R.U.G.I.P. Banja Luka PJ P. Nar i Rz broj:.../13 od 22.01.2013. godine, zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. RUGIP Banja Luka P.j. P. nar. i rz. broj:.../13 od 22.01.2013. godine, notarski obrađen ugovor o zasnivanju hipoteke br.OPU-.../2013 od 11.01.2013. godine notara A. D., zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. izdat od RUGIP Banja Luka P.j. P. nar. i rz. broj: .../2012 od 17.01.2012. godine, zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. izdat od RUGIP Banja Luka P.j. P. nar. i rz. broj:.../2012 od 17.01.2012. godine, zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. izdat od RUGIP Banja Luka P.j. P. nar. i Rz broj:.../2012 od 17.01.2012. godine, posjedovni list - prepis br..../9 k.o. P. 1 izdat od R.U.G.I.P. Banja Luka PJ P. od 17.01.2012. godine, uvjerenje RUGIP Banja Luka P.j. P. broj 21.35/.../12 od 17.01.2012. godine, ovjereni prepis potvrde otpravka originala notara A. D. br.OPU-.../2012 od 19.01.2012. godine, zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. izdat od RUGIP Banja Luka P.j. P. nar. i rz. broj: .../12 od 17.12.2012. godine, kopija katastarskog plana RUGIP Banja Luka P.j. P. sa situacionim planom za k.o. P. I od 14.9.2009. godine, izvod iz planske dokumentacije Administrativne službe Odjeljenja za prostorno uređenje Opštine P. od 03.06.2009. godine, Brisovna dozvola“ ...“ a.d. Banja Luka br.10.../13 od 23.01.2013. godine, dopis „... „ broj 08-.../13 od 29.03.2013. godine, rješenje Osnovnog suda P. br.77 0 V ... 06 V od 12.10.2009. godine, original notarski obrađenog ugovora o prodaji nekretnina notara A. D. br.OPU-.../2012 dana 19.01.2012. godine, notarski obrađena punomoć notara D. A. br.OPU-.../2012 dana 19.01.2012. godine, ovjeren prepis generalne punomoći br.OPU-.../13 od 4.1.2013. godine notara B. M., testament pred svjedocima ostavioca Ć. J. od 01. aprila 2004. godine, izjava ostavioca Ć. J. o imenovanju izvršioca testamenta od 02.04.2004. godine

Ov.br..../2004 dana 02.04.2004. godine, otpravak originala otkaza punomoći advokatu R. D. br.OPU-.../13 dana 02.02.2013. godine sačinjenog od notara S. G., otpravak originala punomoći br.OPU-.../13 od 02.02.2013. godine sačinjenog od notara S. G., odgovor advokata R. D. upućen Zajedničkoj advokatskoj kancelariji J. J. i J. I. od 14.02.2013. godine sa potvrdom o prijemu pošiljke kod pošte ... P. 5, otpusno pismo Klinike za unutrašnje bolesti Odjeljenje za gastroenterologiju i hepatologiju Banja Luka na ime Ć. J. broj .../2013 od 05.02.2013. godine, izvod iz matične knjige umrlih Opštine P. na ime Ć. J. br.04-.../13 od 21.02.2013. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje Odjeljenja za istrage i bezbjednost Specijalnog tužilaštva Banja Luka br.AOIB-.../13 od 03.04.2013. godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta Odjeljenja za istrage i bezbjednost Specijalnog tužilaštva Banja Luka br.AOIB-.../13 od 04.03.2013. godine s izvještajem o odluzimanju predmeta broj AOIB-.../13 od 04.04.2013. godine, uvjerenje R.U.G.I.P. Banja Luka PJ P. broj 21/35/.../13 od 28.02.2013. godine, posjedovni list br. .../2 k.o. P. I od 28.02.2013. godine, posjedovni list br..../10 k.o. P. I od 28.02.2013. godine, posjedovni list br..../4 k.o. P. I od 28.02.2013. godine, zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. Nar i Rz br..../13 od 28.02.2013. godine, zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. Nar i Rz br.../13 od 28.02.2013. godine, zemljišnoknjižni izvadak br.... k.o. SP P. Nar i Rz br..../13 od 28.02.2013. godine, potvrda o predaji predmeta Odjeljenja za istrage i bezbjednost Specijalnog tužilaštva Banja Luka br.AOIB-.../13 od 04.04.2013. godine, izvod iz kaznene evidencije MUP RS CJB Banja Luka SJB P. br. 08-1-10/02-.../13 od 17.10.2013. godine za R. D. i Đ. J., troškovnik Specijalnog tužilaštva broj T19 0 KT ... 13 od 28.10.2013. godine, naredba o postupanju u predmetu Specijalnog tužilaštva br.A-.../12 od 02.04.2013.godine; Nepravosnažna presuda Osnovnog suda u Prijedoru br. 77 0 P ... 18 P2 od 30.11.2020. godine.

- odbrane: saslušani su svjedoci J. T., B. R., R. T., D. B., R. B., R. R. i J. J., saslušan je vještak grafičko-grafoskopske struke D. B., te je izvršen je uvid u sledeće materijalne dokaze: Ugovor o zakupu između B. Đ.-R. i J. Đ. sa Ujedinjenim Nacijama Misija u BIH br. ... od 01.03.1996. godine, sa ovjerenim prevodom, Dopis Misije UN IPTF Distrikt Hq od 22.11.1996. godine o produženju Ugovora o zakupu broj ..., Izvještaj o stanju nekretnina potpisan od Misije OSCE u BIH od 07.05.1997. godine sa J. Đ., sa ovjerenim prevodom, Ugovor o zakupu zaključen između B. Đ.-R. i J. Đ. sa Misijom OSCE u BIH od 01.01.1998. godine, Ugovor o zakupu zaključen između B. Đ.-R. i J. Đ. sa Misijom OSCE u BIH br. FORM ... od 01.01.2000. godine, Zapisnik o primopredaji sa Misijom OSCE od 20.04.2001. godine sačinjen sa zakupodavcima B. Đ.-R. i J. Đ., Ugovor o zakupu zaključen između B. Đ.-R. i J. Đ. sa M. S. iz P. od 01.06.2001. godine, Kupoprodajni ugovor o prodaji nekretnina upisanih u zk.ul.br. ... K.O. D. J. zaključen između J. Đ. i D. Ć. Ov.br..../03 od 23.06.2003. godine, Kupoprodajni predugovor zaključen između J. Đ. i A. A. dana 21.07.2005. godine ovjeren pod br. Ov:.../2005 od 22.07.2005. godine, Ugovor o kupoprodaji zaključen između B. Đ.-R. i J. Đ. sa D. G. od 20.07.2005. godine ovjeren pod br. Ov:.../05 od 22.07.2005. godine, Ugovor o korišćenju sredstava zaključen između J. Đ. i ... br.401-.../2006-06 od 21.12.2006. godine, Ugovor o korišćenju zemljišta zaključen između J. Đ. i Z. F. iz T., RS od 30.08.2006. godine, Potvrda ...o upisu poljoprivrednog gazdinstva za J. Đ. br.BPG ... od 29.08.2006. godine, Rješenje SO-e P. br.01-.../06 o preuzimanju gradskog građevinskog zemljišta sa pravom korištenja J. Ć. od 06.07.2006. godine, Ovjerena fotokopija dostavnice o uručanju Rješenja br.01-.../06 od 06.07.2006. godine J. Ć., Zapisnik RGU Područna jedinica P. br.35-.../06 od 09.11.2006. godine, Punomoć za advokata D. R. od 25.08.2009. godine ovjerena kod Odjeljenja za opštu upravu upravu Opštine P., Odgovor na upit Osnovnog suda P.

br. 077-0-SU-13... od 03.09.2014. godine, Odgovor na zahtjev br. ...14 od 24.02.2014. godine Odjeljenja za opštu upravu Grad P., Popis spisa Osnovnog suda P. u predmetu br. 77 0 I ... 10 I,, CMS baza podataka“ sa zadnjim datumom od 05.09.2014. godine, Podnesak punomoćnika tražioca izvršenja u predmetu Osnovnog suda P. br. 77 0 I ... 10 I od 03.03.2011. godine o ispravci broja transakcionog računa, Dopis osnovnog suda P. br. 77 0 I ... 10 I od 04.03.2011. godine ... banci, Dopis Vrhovnog suda RS Banja Luka br. 77 0 V ... 10 Rev od 18.02.2014. godine sa ovjerenom fotokopijom dostavnice o uručanju Rješenja Vrhovnog suda R.S. br. 77 0 V ... 10 Rev od 01.02.2012. godine punomoćniku predlagača advokatu D. R. iz P., Rješenje Vrhovnog suda RS br. 77 0 V ... 10 Rev od 22.12.2012. godine, Odgovor na upit Osnovnog suda P. br. 077-0-SU-13-000-... od 28.01.2014. godine sa priložima: tužba Opštine P. protiv tuženog J. Č. br. P-.../12 od 05.06.2012. godine sa dokazima: Rješenje Osnovnog suda P. br. 77 0 V ... 06 V od 12.10.2009. godine, Rješenje Okružnog suda Banjaluka br. 77 0 V ... 09 Gž od 15.02.2010. godine, Rješenje o izvršenju Osnovnog suda P. br. 77 0 I ... 10 I od 08.04.2010. godine, Potvrda Opštine P. br. ... od 13.04.2011. godine, Rješenje Vrhovnog suda RS br. 77 0 V ... 10 Rev od 22.12.2011. godine, Rješenje Okružnog suda Banja Luka br. 77 0 V ... 12 Gž od 19.04.2012. godine, Ovjerena fotokopija dostavnice o uručanju tužbe sa dokazima tuženom J. Č. od 12.07.2012. godine,, Rješenje JU Arhiva Republike Srpske br. .../09 od 22.10.2009. godine, Troškovnik o izvršenim advokatskim uslugama od 01.11.2009. godine, naplaćen dana 28.03.2011. godine, Rješenje Osnovnog suda P. br. 77 0 V ... 09 V od 09.09.2011. godine, Rješenje Vrhovnog suda RS br. 77 0 V ... 12 Rev 2 od 26.08.2014. godine, Službena zabilješka Advokatske kancelarije adv. D. R. od 28.03.2011. godine, Zapisnik o usmenoj raspravi u upravnom predmetu JP „Zavod za izgradnju grada- P.“ br. 0506-.../10 od 12.04.2010. godine, Poziv za stranku J. Č., JP „Zavod za izgradnju grada P.“ br.04-.../10 od 8.4.2010.godine, Ovjerena kopija dostavnice o uručanju poziva br. 04-.../10 od 09.04.2010. godine, Troškovnik za pružene advokatske usluge od 15.04.2010. godine, naplaćen dana 18.04.2011. godine, Pravosnažno rješenje RGU Područna jedinica P. br. 21.35/.../09 od 14.07.2009. godine, Pravosnažno rješenje RGU Područna jedinica P. br. 21.35/.../09 od 09.11.2009. godine, Ovjerena fotokopija dostavnice o uručanju Rješenja br. 21.35/.../09 od 14.07.2009. godine, Zaključak RGU Područna jedinica P. br. 21.35/.../09 od 29.07.2009. godine, Ovjerena fotokopija dostavnice o uručanju Zaključka br. 21.35/.../09 od 29.07.2009. godine, Troškovnik za pružene advokatske usluge advokata D. R. od 10.10.2009. godine, naplaćen dana 18.04.2011. godine, Odgovor na tužbu tuženog J. Č. putem punomoćnika adv. D. R. u predmetu Osnovnog suda u P. br. 77 0 P ... 12 P od 19.07.2012. godine, Troškovnik za pružene advokatske usluge od 20.07.2012. godine, Punomoć za adv. D. R. potpisana od vlastodavca J. Č. dana 07.07.2009. godine, Ovjerena punomoć za adv. D. R. potpisana od vlastodavca J. Č. dana 25.08.2009. godine, Ovjerena punomoć za adv. D. R. potpisana od strane vlastodavca J. Č. dana 01.10.2009. godine, Punomoć za adv. D. R. potpisana od vlastodavca J. Č. dana 12.04.2010 godine, Ugovor o pružanju advokatskih usluga zaključen dana 12.09.2009. godine zaključen između klijenta J. Č. i davaoca advokatskih usluga D. R., Rješenje RGU PJ P. Zemljišno-knjižna kancelarija br.21.35/.../12 od 26.01.2012. godine, Ovjerena fotokopija dostavnice o uručanju Rješenja br. 21.35/.../12 od 26.01.2012. godine, Rješenje o provedenoj promjeni RGU PJ P. br. 21.35-.../2012 od 20.01.2012. godine, Ovjerena fotokopija dostavnice o uručanju Rješenja br. 952.../12 J. Č. koju je svojeručno potpisao dana 30.01.2012. godine, Zk.ul.br.... KO SP P. sačinjen od RGU P.K. P. od 28.02.2013. godine, Dopis RGU Područna jedinica P. br.21.35/.../14 od 16.05.2014. godine, Tužba J. Đ. protiv tuženog J. Č. radi raskida Ugovora o prodaji nekretnina notara D. A. br. OPU:...2012, koja tužba je sačinjena dana 11.03.2013. godine, Podnesak J. Đ. upućen RGU PJ P. dostavljen dana 23.11.2012. godine,

Podnesak o dostavi Zapisika RGU PJ P. br.21.35./.../12 od 26.12.2012. godine, Pravosnažan Zaključak RGU PJ P. br.21.35/... od 05.02.2013. godine, Tužba „...“ AD u stečaju protiv tuženih J. Č. i J. Đ. sačinjena dana 20.01.2013. godine, Poziv Osnovnog suda P. za pripremno ročište u predmetu br. 77 0 P ... 13 P po tužitelju „... AD“ u stečaju protiv tuženih J. Č. i J. Đ. za dan 23.09.2014. godine, Dopis Specijalnog Tužilaštva Banjaluka br. T19 KT ... 13 od 07.05.2014. godine, Službena zabilješka Specijalnog Tužilaštva Banjaluka br. T19 KT ... 13 od 21.03.2014. godine, Podnesak- svojeručno pismo J. Č. od 07.10.2010.godine upućeno predsjedniku Osnovnog suda u P., Potvrda o prijemu pošiljke br. RR... od 08.10.2010. godine, Posjedovni list RGU PJ P. br.../3 za K.O. O. od 24.04.2014. godine, Rješenje Fonda PIO RS Filijala P. br. ... od 11.10.1994. godine, Rješenje Fonda PIO RS Filijala P. br. ... od 01.10.2002. godine, Izvod iz MKR br.02-13-.../14 od 15.01.2014. godine, izdat od MU Opštine B. P. na ime A. Č., sin A. i Lj., Izvod iz MKR br.04-.../14 od 03.02.2014. godine, izdat od MU Grad P. na ime A. Č. 1, kći A. i R. rođ. M. iz P., Izvod iz MKR br.04-.../14 od 03.02.2014.godine, izdat od MU Grad P. na ime Lj. Č., kći A. i R. rođ. M. iz P., ul. ..., Dopis MUP RS CJB P. br.13-04/2-.../14 od 17.01.2014, Ugovor o zakupu poslovnog postora od 27.03.2000. godine zaključen između R. Č. i O. K., Informacija Odjeljenja za privredu Grad P. br.05-.../17 od 10.10.2017. godine, Izvod iz MKR MU Grad P. br.04 /14 od 28.05.2014. godine, Zahtjev za dostavu podataka adv. D. R. upućen MUP RS CSB Banjaluka uz prilog potvrda prijema pošiljke od 14.08.2014. godine, Dopis-dostava podataka MUP RS CSB P. br.13-02/.../14 od 27.03.2014. godine, Krivična prijava oštećenog adv. D. R. podnesena Okružnom Tužilaštvu Banjaluka PK P. od 07.05.2013. godine podnesena protiv O. K. i dr., Zahtjev oštećenog D. R. za uvid u predmet Okružnog Tužilaštva Banjaluka PK P. br. T13 KT 13 od 29.09.2014. godine, Odgovor na dopis Okružnog Tužilaštva Banjaluka PK P. br. T13 KT 13 od 30.09.2014. godine, Tužba J. Č. zastupanog po Zajedničkoj advokatskoj kancelariji J. J. i J. I. protiv J. Đ. od 14.02.2013. godine, sa Potvrdom o prijemu dokumenta Osnovnog suda P. br. 77 0 P 13 P, Tužba G. Č. zastupanog po Zajedničkoj advokatskoj kancelariji J. J. i J. I. protiv D. R. od 10.06.2013. godine, sa Potvrdom o prijemu dokumenta Osnovnog suda P. br. 77 0 P ... 13 P, Potvrda „... banke“ Filijala P. br.05-6/.../13 od 10.01.2014. godine za D. R., Potvrda ... „... banke“ Filijala P. br.05-6/.../13 od 10.01.2014. godine za B. Đ. R., Zahtjev za dostavu podataka adv. D. R. upućen MUP RS CJB P. od 22.04.2014. godine, Dopis o dostavi podataka MUP RS CJB P br.13-02. /14 od 23.04.2014. godine, Odgovor na dopis CJB Banjaluka br.08-04/.../14 od 19.05.2014. godine, Dopis-dostava podataka Grad Banjaluka Odjeljenje za privredu br.02-30-.../14 od 27.05.2014.godine, Zahtjev za uvid i kopiranje spisa predmeta Okružnog tužilaštva Banjaluka Specijalno tužilaštvo od 09.10.2014. godine, Dopis Specijalnog tužilaštva br. T19 0 KT 14 od 10.10.2014. godine, Nalaz Forenzičkog centra za vještačenje dokumenata br. 51-.../20 od 04.09.2020. godine- Grafičko-grafološko vještačenje spornih potpisa, sa priložima, Nalaz Forenzičkog centra za vještačenje dokumenata br. 05-.../14 od 25.12.2014. godine- Grafičko-grafološko vještačenje identičnosti spornih potpisa, predat kao dokaz Okružnom sudu Banjaluka u predmetu br. 11 0 K 13 K.

Obrana je izvela i dodatne dokaze i to: Obavijest Odjeljenja za privredu Grad P. br.05-.../14 od 02.06.2014. godine, Informacija Odjeljenja za privredu i poljoprivredu Grad P. br.05-.../17 od 10.10.2017. godine, Rješenje o registraciji promjena podataka preduzetnika Odjeljenja za privredu i poljoprivredu Grad P. br.05-.../17 od 06.06.2017 godine, Pravosnažna presuda Osnovnog suda P. br.77 0 P ... 15 P od 16.10.2015. godine, Ugovor o posredovanju Agencije „...“ br.../11 od 07.02.2011. godine, Obavijest PU P. Odjeljenje za pravne i kadrovske poslove br.18-08/.../17 od 11.08.2017. godine, Rješenje advokatske komore Banjaluka br /89 od 25.04.1989. godine, Izvod Advokatske komore RS br.03-.../2020 od 16.01.2020. godine, „Arhijerejska

Gramata Priznanje“ SPC Eparhije Banjalučke E.BR /19 od 15.09.2019. godine, Otpusno pismo UKC Banjaluka br. protokola: .../15 od 28.08.2015. godine sa nalazom kardioangiografije od 28.08.2015. godine, Nalaz kardioangiografije UKC Banjaluka br. protokola: /17 od 13.10.2017. godine, Nalaz i mišljenje JZU Bolnica „Dr. Mladen Stojanović“ P. Ambulanta za kardiologiju od 24.06.2019. godine, Rješenje Fonda PIO RS br. .../95-1.1-.../20 od 05.03.2020. godine, Žalba izjavljena na presudu Okružnom sudu u P., veza akta 77 0 P ... 18 P2 od 18.12.2020. godine.

Okružni javni tužilac je u završnom izlaganju izjavio da je tužilstvo van svake razumne sumnje dokazalo da je optuženi D. R. radnjama opisanim pod tačkama 1. i 2. činjeničnog opisa izreke izmjenjenje optužnice počinio krivično djelo Zloupotreba povjerenja iz člana 244. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske u sticaju sa krivičnim djelom i krivičnog djela Prevara iz člana 239. stav 3 Krivičnog zakona Republike Srpske u vezi sa članom 42. Krivičnog zakona Republike Srpske. Dalje je naveo da postoje brojni, ubjedljivi i validni dokazi o krivici optuženog za krivična djela za koja se tereti, da je na osnovu izjava saslušanih svjedoka optužbe utvrđeno da je optuženi u vremenskim periodima navedenim pod 1. i 2. tačke optužnice kao punomoćnik zastupao pravne i imovinske interese oštećenog, da je optuženi naplatio naknadu za izuzeto građevinsko zemljište u iznosu od 120.268,83 KM i kamatu u iznosu od 30.465,32 KM, nakon čega je cjelokupan iznos prebacio na svoj račun o čemu nije upoznao oštećenog, te je nakon toga uplatio novac u iznosu od 30.000 KM i sačinio dvije priznanice kao da je oštećenom isplatio iznos od 30.000 KM i iznos 15.000 KM na koji način je za sebe pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 120.734,15 KM, da je optuženi pokušao da ubijedi sud da je oštećenom isplatio dodatni iznos novca od 45.00000 KM pravdajući to dvjema priznanicama na koje je oštećeni stavio svoj potpis, ali da se na osnovu izjava svjedoka može zaključiti da je oštećeni bio u zabludi, da je oštećeni nakon uvida u priznanice naveo da se na istima nalazi njegov potpis, ali da on nije nikada primio gotovinske uplate novca u iznosu od 34.000,00 KM i 4.000,00 KM i da mu navedeni iznosi nisu nikada isplaćeni od strane optuženog. Dalje je navedeno da je optuženi lažnim prikazivanjem činjenica doveo u zabludu oštećenog i istog održavao u zabludi u vezi sa fiktivnim zaključenjem ugovora o prodaji nepokretnosti na kupca J. Đ., sve kako bi dobio hipotekarni kredit u iznosu od 150.000,00 KM u čemu je spriječen dolaskom G. Ć., sve ove činjenice govore o postojanju namjere optuženog o njegovim prevarnim radnjama. Dalje je navedeno da je odbrana izvođenjem dokaza pokušala da ospori činjenično stanje koje je nesporno utvrđeno dokazima tužilaštva, da su iskazi svjedoka odbrane J. T. i R. T. usmjereni da pomognu optuženom u izbjegavanju krivice. U konačnom predlaže da se optuženi oglasi krivim za učinjena krivična djela i da mu se izrekne adekvatna krivična sankcija kako bi se postigli ciljevi specijalne i generalne prevencije, da sud prilikom izbora i vrste krivične sankcije cijeni sve olakšavajuće a posebno otežavajuće okolnosti, te da ukoliko vijeće optuženog oglasi krivim da od istog oduzme imovinsku korist pribavljenu izvršenjem krivičnog djela u iznosu od 120.734,15 KM, obaveže optuženog da oštećenom nadoknadi štetu u navedenom iznosu novca, optuženom izrekne mjeru bezbjednosti – zabrana vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti i obaveže optuženog na plaćanje troškova krivičnog postupka nastalih u toku istrage u iznosu od 2.230,00 KM.

Punomoćnik oštećene je u završnom izlaganju izjavio da će se držati imovinskopravnog zahtjeva, da se pridružuje završnoj riječi tužioca, da je oštećeni stava da želi kažnjavanje i krivično gonjenje, te smatra da je dokazano šta se stavlja na teret optužnicom, da smatra opravdanim imovinskopravni zahtjev, da se jedan dio odnosi na nekretnine odmah pored opštine P., a koje su bile predmet ugovora 19.01.2013. godine, a kojim ugovorom je prividno izvršena kupoprodaja nekretnina od strane J. Ć. Đ. J., presudom Osnovnog suda P. broj skraćeni ... od 13.11.2020.

godine utvrđena je ništavost tog ugovora, drugi dio imovinskopravnog zahtjeva se odnosi na 120.268,83 KM a radi se o direktnoj materijalnoj šteti koja je nesumnjivo dokazala da postoji uzročno posljedična veza, te smatra da krivični sud obaveže optuženog da izvrši obavezu prema oštećenju, napominje da je u međuvremenu došlo do dizanja prijedloga za izvršenje protiv oštećenog, te je izvršni sud donio rješenje kojim se određuje prinudno izvršenje od 22.665,43 KM sa zateznim kamatama. Dalje navodi da je važećim zakonskim odredbama u odnosu na Opštinu P. legitimisan Č. J., a ne njegov advokat, a nakon što je došlo do ukidanja odluke od strane Vrhovnog suda u međuvremenu je pravosnažno okončan, ali da je to mrtvo slovo na papiru, jer je novac već nezakonito prisvojio optuženi, te da oštećeni moraju svoje pravo ostvarivati u posebnim parničnim postupcima, dakle maloprije navedeno prinudno izvršenje se vodi samo za razliku od 22.665,43 KM usmjereno prema oštećenju, jer je za sudove u svim tim postupcima riješeno pitanje priznavanja prava J. Č. a njegov odnos prema advokatu koji ga je zastupao i koji je nezakonito prisvojio novac je parnični sud uputio na posebne postupke. Dalje izlaže da oštećeni nema danas u zemljišnim knjigama niti on, niti njegov prednik upisano pravo svojine nad nekretninama o kojima je bilo riječi jer se to danas nalazi na imenu supruge optuženog, a pri tome je nebitno da li je ona sadašnja supruga ili ne. Dalje navodi da je novčani iznos koje je optuženi nezakonito prisvojio, a iz postupaka koji se vodio povodom ekspropriacije postoji čitav niz materijalnih dokaza koji se čak i matematički potpuno slažu u vezi sa postavljenim imovinskopravnim zahtjevom oštećenog, a ne samo da se prednik oštećenih i oštećeni nisu dobili iznos, već je sada izložen i izvršenju suda. U konačnom predlaže da se optuženi obaveže na troškove postupka pristupa na današnje ročište po advokatu u visini od 500,00 K što uključuje i paušal od 25%.

Branilac optuženog je u završnom izlaganju izjavio da su brojni propusti učinjeni u fazi istage, u fazi podizanja optužnice i potvrđivanja optužnice, a zatim i tokom glavnog pretresa, da je došlo do grubih kršenja pravila krivičnog postupka i pogrešnoj primjeni odredaba Krivičnog zakona, da se optužnica zasniva na subjektivnim dokazima koji su nezakonito pribavljeni. Dalje je naveo da se sudska odluka ne može zasnovati samo na izjavama lica koja su lično zainteresovana, već te izjave moraju biti potvrđene materijalnim dokazima, da su za optužbu bili važni samo oni dokazi koji su mogli da posluže za potvrđivanje verzije koja je iskonstruisana, a ostale činjenice i dokazi nisu uzeti u obzir, da je činjenični opis djela u optužnici prepisan iz krivične prijave, da sud nije dozvolio izvođenje krivične prijave kao dokaza što bi potvrdilo činjenicu da je optužnica nastala prepisivanjem prijave, a ne na osnovu rezultata istrage. Dalje je navedeno da nakon što je okončan dokazni postupak može se zaključiti: da je cijeli postupak nezakonit sa procesnog aspekta i da je zbog toga jedina zakonita odluka samo oslobađajuća presuda – procesni aspekt, da krivična djela koja su stavljena na teret optuženom ne sadrže zakonski opis krivičnih djela i da onako kako su opisana u optužnici nemaju obilježja krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret te da iz tog razloga optuženi ne može krivično odgovarati – materijalopravni aspekt, optužba nije dokazala nijednu odlučnu činjenicu koja bi mogla da predstavlja radnju izvršenja krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret jer su dokazi optužbe iskompromitovani kontradiktornostima unutar svakog dokaza optužbe pojedinačno i u korelaciji između pojedinih dokaza optužbe, a površ svega su potpuno devastirani i učinjeni besmislenim dokazima odbrane, pa zbog toga primjenom načela in dubio pro reo sud mora osloboditi optuženog-činjenični aspekt. Dalje je navedeno da su bitne povrede pravila krivičnog postupka vršene u svim fazama postupka, da u ovom predmetu ni jedno od tužilaštava nije donijelo naredbu o sprovođenju istrage, pa cijeli dalji tog postupka predstavlja povredu imperativnih odredbi zakona o krivičnom postupku koje povrede onemogućavaju krivično gonjenje optuženog, jer je ne donošenjem naredbe o sprovođenju istrage prekršena odredba člana 143. stav 2. ZKP-a, zbog čega

je cijeli postupak nezakonit, da je time prekršena i odredba iz člana 224. stav 1. i stav 2. ZKP-a, da je u ovom predmetu istragu sproveo nenadležan organ i da je iz tog razloga cijeli postupak koji je nakon toga uslijedio nezakonit, Specijalno tužilaštvo nije bilo nadležno za postupanje u ovom predmetu, a sproveo je istragu, tako da su svi dokazi pribavljeni od strane neovlaštenog organa i da se na nezakonito sprovedenoj istrazi i nezakonito pribavljenim dokazima zasniva optužnica, te ukoliko sud zasnuje presudu na dokazima koji su pribavljeni od strane nenadležnog organa izvršio bi bitnu povredu odredbi krivičnog postupak koja je predviđena odredbom iz člana 311. stav 1. tačka e ZKP-a, te da prvostepeni sud nije postupio po uputama Vrhovnog suda Republike Srpske. Dalje je navedeno da u predmetu optuženi nije ispitan u istrazi pa zbog toga nije ni mogla biti podignuta optužnica protiv njega, a kako je optužnica o kojoj se sada odlučuje nominalno podignuta od strane Okružnog javnog tužilaštva u Banjaluci koje nije sproveo istragu i nije ispitalo optuženog u istrazi na taj način je povrijeđena odredba iz člana 233. ZKP-a, da odbrana ukazuje sudu da odlučuje o optužnici koju nije podiglo Osnovno javno tužilaštvo u Banjaluci, jer se na optužnici navodi da je optužnicu podiglo Specijalno tužilaštvo koje nije nadležno za podizanje optužnice za krivična djela koja se optuženom stavljaju na teret što je utvrdio Vrhovni sud Republike Srpske u rješenju iz ovog predmeta, da odlučuje o optužnici koja je sačinjena dana 22.11.2013. godine kada Okružno javno tužilaštvo u Banjaluci nije ni bilo zaduženo ovim predmetom, da odlučuje o nepostojećoj optužnici jer ista nema karakter dokumenta, isprave, a pogotovo akta pošto nije snabdjevana potpisom organa koji ju je sačinio i nije ovjerena pečatom organa koji ju je sačinio. Ovo je čini nepostojećim aktom u formalno-pravnom smislu, jer nema potpisa i pečata i zato predstavlja prazan list, jer ono što na njoj piše niko nije autorizovao. Branilac dalje navodi da je u ovom predmetu potvrđena nepostojeća optužnica, jer je podnesena od neovlašćenog organa, jer je podignuta od strane neovlašćenog organa, jer je podignuta od strane neovlašćenog tužioca, jer je upućena Okružnom sudu u Banjaluci, a ne Osnovnom sudu u Banjaluci i jer optužnica nije potpisana od strane postupajućeg tužioca i nije ovjerena pečatom Okružnog javnog tužilaštva u Banjaluci. Dalje je navedeno da Osnovni sud u Banjaluci tokom svog postupanja prije potvrđivanja optužnice i u fazi potvrđivanja optužnice napravio niz grubih povreda ZKP-a što je potpuno onemogućilo dalje zakonito vođenje postupka, a Okružno javno tužilaštvo u Banjaluci je kontaminiralo cijeli postupak do te mjere da na osnovu takvog postupka nije moguće donijeti zakonitu odluku, da je optužnica potvrđena u fazi glavnog pretresa, da je u ovom predmetu sudija za prethodni postupak uticao na dostavljanje optužnice i na sadržaj optužnice kao i na pravnu kvalifikaciju, na način da je optužnica podignuta po naredbi sudije za prethodni postupak i da je sudija za prethodni postupak naveo optužbu na podizanje optužnice i uticao na optuženje na taj način što je dao kvalifikaciju djela na osnovu koje je podignuta optužnica, da sudija koji je vodio glavni pretres ne može prema odredbama ZKP-a potvrđivati optužnicu. Dalje je navedeno da je u ovom predmetu optužnica bila zasnovana na nezakonito pribavljenim dokazima (nalaz vještaka grafološke oblasti, izjave svjedoka), što je odbrana isticala u prethodnim prigovorima i tokom postupka, ali sud nije isključio dokaze koji su nezakonito pribavljeni pa je i na taj način povrijedio pravila postupka i pravo na pravično suđenje optuženog, da optužnica ne sadrži zakonski opis krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret i iz tog razloga takav činjenični opis ne predstavlja krivična djela za koja se optuženi tereti, da se optuženi tereti da je izvršio krivično djelo Zloupotreba povjerenja iz člana 244. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske u sticaju sa krivičnim djelom Prevara iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, ali ni za jedno od ovih djela optužba nije navela u činjeničnom opisu iz optužnice zakonski opis krivičnog djela odnosno činjenični opis iz optužnice ne sadrži bitna obilježja krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret, iz sljedećih razloga: kod činjeničnog

opisa krivičnog djela Zloupotreba povjerenja iz člana 244. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske optužba nije u činjeničnom opisu iz optužnice navela da je optuženi to krivično djelo izvršio tako što nije preduzeo radnju koju je bio dužan izvršiti po nalogu vlastodavca iz punomoći ili iz ugovora ili tako što je postupio suprotno ovlaštenjima koja je dobio od vlastodavca J. Č., niti je optužba ovo dokazivala u toku postupka, pa se zbog toga ne radi o zakonskom opisu djela i zbog toga optužba nije ni mogla da dokaže niti je dokazala da je optuženi izvršio ovo krivično djelo. Kad je riječ o krivičnom djelu Zloupotreba povjerenja iz člana 244. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske optužba nije dokazala da je optuženi izvršio to krivično djelo zbog toga što se to krivično djelo može izvršiti samo ako se ne preduzme radnje koju je punomoćnik (advokat) dužan izvršiti po ovlaštenju ili ako punomoćnik (advokat) postupi protivno ovlaštenjima koja je dobio od vlastodavca, iz čega proističe da ukoliko punomoćnik postupa prema punomoći ili prema ugovoru o zastupanju ne može da izvrši ovo krivično djelo bez obzira na posljedice koje nastupe za vlastodavca. Dalje je navedeno da optužba nije dokazala da je optuženi u vremenskom periodu od 01.03.2010. godine do 30.06.2011. godine postupao suprotno članu 3, 4 i 39. Zakona o advokaturi, ali ni u obrazloženju optužnice u rezultatima istrage niti tokom postupka optužba nije dala obrazloženje za ovo pravno mišljenje pa se radi o paušalnom i nepravilnom pravnom shvatanju, jer je optuženi sa J. Č. zaključio tri ugovora putem kojih je i ugovorio plaćanje troškova zastupanja u paušalnom iznosu pri čemu je u ugovorima jasno i nedvosmisleno utvrđen način na koji se vrši obračun i plaćanje paušalne nagrade, da optužba nije dokazala činjenični navod iz činjeničnog dijela optužnice pod tačkom 1. na strani 2. optužnice da je Ugovor o pružanju advokatskih usluga od 10. novembra 2006. godine godine lažan, jer vještak grafološke struke i nije bio ovlašten da vrši vještačenje rukopisa pa iz tog razloga ovakav nalaz i mišljenje ne može da posluži kao dokaz da na navedenom ugovoru potpis J. Č. nije autentičan, a samim tim ni za tvrdnju optužbe da je Ugovor o pružanju advokatskih usluga od 10. novembra 2006. godine godine lažan. Dalje je navedeno da optužba nije dokazala da je činjenični navod optužbe da J. Č. nije dao saglasnost da optuženi izvrši naplatu naknade za ekspropisano zemljište i da cjelokupan iznos prenese na svoj račun te da nije obavijestio J. Č. o tome proizlazili iz više dokaza koje je izvela odbrana, da je nesporno da je oštećeni bio u potpunosti upoznat sa sadržinom ovlaštenja koja je dao optuženom, da dokazi odbrane pokazuju da je oštećeni bio upoznat sa svim postupcima eksproprijacije, jer je oštećeni uz tužbu primio dokaze iz kojih je mogao da vidi kolika je naknada za eksproprijaciju bila. Dalje je navedeno da je netačna tvrdnja iz optužnice da je optuženi bez ovlaštenja postupao prilikom naplate naknade za eksproprijaciju i da J. Č. za to nije znao niti da se saglasio sa tim, da je odbrana nizom materijalnih dokaza nesporno dokazala da je optuženi imao saglasnost i ovlaštenje J. Č. za naplatu naknade prenosom na svoj račun i da je J. Č. znao o kojem iznosu se radi i koji iznos će mu biti isplaćen te da je sve to bilo regulisano putem ugovora, a zastupanje putem punomoći bez kojih optuženi nije ni mogao preduzimati radnje i vršiti naplatu, jer ugovori ne daju ovlaštenje za naplatu niti ovlaštenje za naplatu putem računa punomoćnika i bez izričite punomoći sud ne dozvoljava prenos sredstava vlastodavca na račun punomoćnika, a ovo potpuno diskvalifikuje sve namjere optužbe da paušalnim tvrdnjama dokaže da je optuženi bez ovlaštenja postupao prilikom naplate naknade i da J. Č. za to nije znao niti da se saglasio, da nije tačno da je optuženi za sebe zadržao iznos od 120.734,15 KM, nego da je zadržao iznos od 37.734,15 KM na ime zastupanja u svim predmetima. Dalje je navedeno da su subjektivni dokazi optužbe diskreditovani kontradiktornostima u iskazima svjedoka optužbe, subjektivnim dokazima odbrane i objektivnim dokazima odbrane, da je iskaz svjedoka O. K. diskreditovan, da je nesporno da je oštećeni u potpunosti bio upoznat sa sadržinom ovlaštenja koja je dao advokatu R., da se iz datuma podnošenja prijave vidi da se čekala smrt oštećenog da ne bi mogao da opovrgne ono što

se u optužnici navodi, da svi svjedoci optužbe izjavljuju da J. Č. nije znao šta se dešava sa naplatom naknade za eksproprijaciju da da dokazi podnesak-svojeručno pismo sačinjeno i potpisano od strane Č. J. od 07.10.2010.g, upućeno predsjedniku Osnovnog suda P., koje je predato preporučenom poštanskom pošljkom od 08.10.2010.godine i potvrda o prijemu poštanske pošiljke br. ... od 08.10.2010.godine govore suprotno od toga, da svjedoke optužbe kompromituje činjenica da je optuženi protiv njih podnio krivičnu prijavu zbog neovlašćenog praćenja i snimanja.

Optuženi D. R. je u završnom izlaganju izjavio da u cjelosti prihvata završnu riječ svog branioca, da je oštećeni prikrio činjenicu da on nije isključivi vlasnik predmetnog objekta, obzirom da je cjelokuno prizemlje imovina privrednog društva K. prijedlog, na koji način je on nezakonito postupao, da je u prvoj optužnici specijalni tužilac bukvalno prepisao činjenični dio iz krivične prijave, da svi predloženi i izvedeni dokazi tužilaštva apsolutno negiraju činične navode iz optužnice dok preostalih 50% ne stoji u bilo kakvoj pravnoj vezi, da materijalni dokazi tužilaštva Ugovor o prodaji notara D. A. i još neki dokazi su predloženi četiri puta, da svjedoci nemaju sa P. nikakvu vezu, da svi svjedoci tvrde da advokata R. nisu upoznali niti se sretali sa njim prije početka postupka, da svi svjedoci koji žive u B.L. ne poznaju njega, a istovremeno detaljno iznose činjenice na njegov rad. Dalje navodi da se je skrenuo pažnju na činjenice vezane za tačku 2. optužnice za neki kredit od 10.01.2013. godine, te razloga zbog kojih je odustao od kredita, tada je spomenuo dokaze iz optužnice, njegovu molbu i raskid za kredit od 10.01.2023. godie i na osnovu te molbe i brisovne odluke raskid za kredit od 10.01.2023. godine i na osnovu te molbe i brisovne odluke, povezao je sa ZK izvadkom od 28.02.2013. godine u kojem je u B 2 listu bila zabilježena zabilježba spora između Đ. J. i Đ. J., da se tačkom 2 imputira da je odustao zbog putovanja G. Č., da je predmetna nekretnina postala nepodobna za .. banku, da je nesporno znao da banka neće odobriti kredit, a dolazak G. Č. nema apsolutno nikakve veze, jer se tačkom 2 stavlja na teret da je prevario Č. J.. Dalje je navedeno da je u nastavku uvodnog dijela izlaganja ukazao da se od postojećeg broja materijalnih dokaza tužilaštva odnosi na dokumentaciju koja je vezana upravo za taj kredit, a nema nikakve veze sa činjeničnim opisom optužnice, da su drugih pedeset posto materijalnih dokaza optužbe zapravo dokazi odbrane, te upravo negiraju činjenične djelove optužnice. Dalje je izjavio da je tužilaštvo predložilo 6 svjedoka koji navodno imaju saznanja za djela koja mu se stavljaju na teret, da je interesantno da svi svjedoci tužilaštva žive u B.L., da su u istražnim zapisnicima svi svjedoci izjavili da ga ne poznaju, a upoznali su ga 2013. godine, da oni njega ne poznaju, ali znaju pojedinačne radnje, uzeo, primio, te je u tom uvodnom dijelu želio da postavi sudu pitanje kako za ovih deset godina tužilaštvo nije našlo bar jednog svjedoka iz P. koji ga zna. Dalje navodi da se poslije uvodnog dijela dotakao povreda Ustava i dijela povreda ZKP-a, da se da se radi o činjenici da 27.11. ovaj sud po sudiji Svetozaru Bajiću u fazi glavnog pretresa vraća optužnicu Specijalnog tužilaštva na uređenje i odbrani vraća materijalne dokaze, da nakon toga sve do 23.03.2018. godine, dakle pet mjeseci u ovom sudu postoji, bez ikakvog propisanog akta, a 20.03. sudija naređuje da se podigne optužnica, a tom naredbom je sud izašao ispred svojih ustavnih ovlašćenja član 121. i 128. Ustava, a nakon toga tužilac dostavlja famoznu optužnicu, na kojoj nema nikakvog ni pečata ni potpisa, a tu optužnicu potvrđuje ovaj sud svojim rješenjem u fazi glavnog pretresa suprotno članu 243. ZKP-a RS, dakle nema prethodnog saslušanja nema kompletnog dijela postupka, te samim tim postoji optužnica koja je ništava, te rješenje o potvrđivanju optužnice koje je ništavo. Dalje je naveo da se postupak okonča na način kako je to predloženo, da je predmetna optužnica i optužnica Specijalnog tužilaštva potpuno iracionalna, te da su obe optužnice zasnovane na pretpostavci Tužilaštva da ne postoji parnični postupak, te da je nesporno da je svim izvedenim dokazima tužilaštvo dokazalo apsolutnu nevinost, da se oslobodi od optužbe.

Nakon detaljne analize i ocjene svih provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u vezi sa ostalim dokazima, a na način kako to propisuje odredba člana 295 stav 2 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz izjave oštećenog Ć. J. date u rukopisu u bolnici dana 19.01.2013. godine pred svjedocima K. O. i R. R., te iz njegove izjave od 02.02.2013. godine date pred svjedocima K. O., R. R. i J. D., takođe date u bolnici, ovjerene kod notara G. S. iz B.L., a koje ovaj sud prihvata kao dokaz pribavljen na zakonit način, da se zaključiti da je oštećeni u svojstvu svog punomoćnika angažovao svog dugogodišnjeg poznanika - optuženog R. D. da zastupa njegove imovinske interese, konkretno da u vezi pozitivnog ishoda u sporu sa opštinom P. naplati naknadu za od njega izuzeto građevinsko zemljište. Međutim, po tvrdnji oštećenog Ć. J. u navedenim izjavama, optuženi R. ga je doveo u zabludu i prevario ga, jer je od opštine P. po tom osnovu optuženi naplatio naknadu u iznosu od 120.268,83 KM, kao i kamatu na glavni dug u iznosu od 30.465,32 KM, a koji iznos je opština u cjelini prebacila na žiro-račun optuženog R. u "... bank" a.d. P.broj ... dana 18.03.2011. godine i dana 21.03.2011. godine, a da ga o tom novčanom iznosu optuženi nije obavjestio, osim što mu je rekao, da je opština sprovela izvršenje, da je uspio naplatiti određena sredstva po tom osnovu (nije rekao koliko) i da oštećenom od toga iznosa pripada iznos od 30.000,00 KM, pa je oštećeni od njega insistirao da mu taj novac uplati na njegov žiro-račun kod "... banka" a.d. B.L.. Predmetna novčana transakcija je izvršena dana 21.03.2011. godine što je potvrdio i oštećeni, a to se zaključuje i iz analitičke kartice banke od 26.08.2013. godine.

Takođe, treba naglasiti da su prilikom davanja ovih izjava, oštećenom predočene priznanice na iznos od 34.000,00 KM i iznos od 4.000,00 KM o navodnoj gotovinskoj isplati novca na ruke oštećenog, na što je oštećeni izjavio da je na njima njegov potpis, ali da mu nije poznato odkud njegov potpis na istim, jer mu taj iznos nikada nije isplaćen, osim iznosa od 30.000,00 KM putem banke. Što se tiče zaključenog ugovora o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine, oštećeni je negirao zaključenje tog pravnog posla, tvrdeći da on taj ugovor sa optuženim R. nije zaključio. Tu tvrdnju oštećenog je potvrdio i vještak grafolog vještačenjem autentičnosti potpisa oštećenog na ugovoru, nalazeći da potpis na predmetnom ugovoru nije autentičan potpis oštećenog Ć. J..

Autentičnost predmetnih izjava oštećenog u sadržajnom i formalnom smislu su potvrdili svjedoci K. O., R. R. i J. D., svjedoci koji su neposredno prisustvovali prilikom davanja tih izjava oštećenog. Kao ljekar oštećenog, svjedok R. R. je potvrdila da je lično, prisustvovala davanju izjava, da je pri tome oštećeni bio potpuno svjestan, uračunljiv i komunikativan. Te činjenice je potvrdila i svjedok K. O., koja se inače starala o zdravlju oštećenog, a i svjedok J. D.. Svjedok Ć. G., sin oštećenog, koji sa suprugom B. živi u A., dolaskom u BiH, odnosno RS, saznaje za nastale probleme oko zastupanja svoga oca od strane optuženog R.. Te relevantne činjenice svjedok saznaje u bolnici od oca, K. O. i sl.

Sud nije prihvatio prigovore odbrane vezano za sposobnost oštećenog J. Ć. da uopšte da svoju izjavu u bolnici, te je odbrana dovodila u pitanje njegovu sposobnost da uopšte da izjavu, međutim obzirom da je oštećeni bio u bolnici i da nije imao psihičkih problema, niti bilo kakvih psihijatrijskih dijagnoza da bi se dovela u pitanje njegova uračunljivost ispitivanje je odobreno uz znanje ljekarskog osoblja. Pored toga, on je bolovao od somatskih smetnji, a ne od psihičkih i na kraju uz prisustvo notara koji je u obavezi da u skladu sa zakonom o notarima da upute vezano za

uzimanje izjave od J. Č., te u tom smislu prigovori optužbe ne stoje, jer je oštećeni bio na klinici za gastroenterologiju i hepatologiju klinika za unutrašnje bolesti, pored toga kako je navedeno u svim notarskim ispravama S. G. koje se nalaze u spisu, između ostalog postoji konstatacija u notarski obrađenoj ispravi odnosno u svim notarskim ispravama koje je radila S. G. da je izvršena konsultacija ordinirajućeg ljekara R. R. koja je pismeno potvrdila sposobnost oštećenog da razumije posljedice navedenog pravnog posla, te da je sposoban da daje izjave i nakon što je notar po svom slobodnom uvjerenju utvrdila da je stranka sposobna i ovlaštena za preduzimanje namjeravanog pravnog posla i davanje izjava, kao i ozbiljnu pravnu volju stranaka gdje je od notara upozoren na posljedice pravnog posla iz notarske obrade. Pored toga, izjava oštećenog nije dovedena u pitanje, jer je oštećeni naveo jasan slijed događaja šta se dešavalo konkretno vezano za zastupanje od strane optuženog R. D., sud je prihvatio izjavu oštećenog J. Č. kao istinitu, jer odbrana nije mogla ni na koji način da dokaže šta je sa novcem od kuće i zašto nije položen na račun J. Č. i zašto J. Č. nije napustio kuću ako ju je prodao, odnosno zašto Đ. J. nije ušla u posjed kuće niti je odbrana pokušala da pojasni koji su to troškovi koje je optuženi R. D. imao i da se dostavi spisak tih troškova u pojedinim predmetima da bi se utvrdila stvarna visina troškova, koji nisu nikad prezentovani sudu nego se odbrana isključivo bavila analizom dokaza u smislu diskreditacije svih svjedoka pa i J. Č., niti je odbrana pokušala da navede bilo koji razlog zbog čega bi J. Č. koji je rođen 1933. godine prodao svoju kuću u poznim osamdesetim godinama života. Tokom cijelog postupka je vidljivo da je J. Č. isplaćen na ime eksproprijacije iznos od 30.000 KM kod ... Banke, pa čak i kad bi sud prihvatio tvrdnje odbrane da je isplaćeno još 30.000 KM postavlja se pitanje koliki su to troškovi branioca R. D. u svim tim predmetima koji bi trebali da budu predočeni sudu, pored toga, isplata kuće je navodno bila u gotovom, a uzimajući u obzir da je oštećeni čak i za eksprijaciju tražio da mu se uplate sredstva na račun kod ... banke postavlja se pitanje zašto bi tražio da se daleko veći iznos za kuću plati na ruke. Pored toga, ako je istinito da je kupac kuće Đ. J. koja je zaključila ugovor kod notara D. A., a Đ. J. je sačinila i punomoć R. D. da obavi sve radnje u vezi sa sprovođenjem ugovora kako bi u zemljišno knjižnim i katastarskim evidencijama izdejstvovao provođenje ugovora pri tome optuženi nije ni jednog momenta shvatio da se radi o sukobu interesa čine interese on zastupa i istovremeno je zastupao interese svoje punice, pa se postavlja pitanje zašto nije zatražio pomoć drugog advokata da izbjegne takvu situaciju jer je odbrana cijelo vrijeme tvrdila da optuženi nema ništa vezano za kupovinu kuće od strane Đ. J., nego iz pismenih materijalnih dokaza ugovora o kupoprodaji broj .../2012 gdje je J. Č. prodao sve svoje nekretnine Đ. J. kao i punomoć za zastupanje za Đ. J. sačinjenu kod istog notara upravo proističe suprotno da je optuženi taj koji je osmislio cijelu situaciju kao i provođenje tih radnji, a što je svojim tvrdnjama naveo i J. Č. da se radi o fiktivnom ugovoru kako bi se izbjegla prinudna naplata u izvršnom postupku grada P., a radi vraćanja novca iz eksprijacije koje je optuženi stavio na svoj račun i samo mali dio, iznos od 30.000 KM dao oštećenom J. Č. a ostali dio zadržao protivpravno za sebe.

Svjedok optužbe, oštećeni G. Č. je na glavnom pretresu dan 15.07.2019. godine izjavio da se u vrijeme odigravanja događaja nalazio u A., gdje sa suprugom i dvoje djece živi od 1996. godine. Sa ocem J. Č. je, kako je naveo, redovno kontaktirao telefonskim putem, a jednom godišnje su ga posjećivali on ili supruga sa djecom. Osim srčanih problema, J. Č. je bio u dobrom psihofizičkom stanju, te je samostalno obavljao sve aktivnosti. O ocu svjedoka se brinula i O. K., kućna prijateljica, kojoj su izdavali piceriju u njihovom dvorištu. Naveo je da je, kada je došao kod oca 2010. godine, bio upoznat sa time da je njegov otac ovlastio D. R. da zastupa njegove interese u postupku izuzimanja 24 m² njihovog zemljišta koje je trebalo da preuzmu opština ili

neki privatnik radi izgradnje zgrade koja se sada tu nalazi. R. je, kako navodi, imao punomoć za zastupanje interesa njegovog oca pred sudom sve do isplate novca, a ne i da novac preuzme. Istakao je i da njegov otac posjedovao porodičnu kuću u centru P., u ulici ..., u kojoj je živio na spratu (140m²) dok je donji dio kuće ... turist iznajmljivala „...” kafanu (120m²). Dalje je naveo da je bio upoznat sa činjenicom da je njegov otac 2004. godine sačinio testament kojim je njega označio kao jedinog nasljednika cjelokupne imovine, s obzirom da mu je brat ranije preminuo, te da isti nije imao djece. Testament je, kako navodi, deponovan kod D. R., a sačinjen je kod notara. Istakao je i da je za brigu o posjedu nakon očeve smrti dok se on ne vrati iz A., testamentom bila predviđena O. K.. Dalje je naveo da se po pozivu O. K. koja ga je obavijestila da se očevo zdravstveno stanje pogoršalo i da je hospitalizovan u UKC BL, dana 13.01.2013. godine vratio iz A.. S obzirom da s ocem nije mogao odmah da razgovara, a interesovalo ga je koliko novca je otac tačno dobio za izuzetih 24 m², po prijedlogu O. K., pregledao je očeve dokumente. Istakao je da je iz razgovora sa ocem znao da je 2011 godine postupak završen, da je novac isplaćen, kao i da mu je D. R. rekao da se radi oko 30.000,00 KM, ali ga je interesovao tačan iznos, i da ga je to navelo da pregleda dokumentaciju. Tom prilikom naišao je na papir iz kojeg je vidljivo da je sva njihova imovina prešla na ime J. Đ.. Takvo saznanje ga je šokiralo jer, kako navodi, znao je da je ona punica D. R.. Otišao je u B.L. sa namjerom da upita oca o čemu se radi, međutim doktorica R. R. mu je rekla da je otac u lošem stanju, tako da ga je tek naredni dan pitao o čemu se radi. Otac mu je rekao da ne treba ništa da brine, da je on to sve dogovorio sa D. (optuženim), da je kuća prebačena samo fiktivno iz razloga što je on trebao vratiti pare dobijene za izuzeto zemljište, pa je optuženi R. predložio da se sva imovina prebaci na nekog drugog, kako se te pare ne bi morale vratiti, da će D. srediti sve sa opštinom, te da će to sve trajati negdje 3-4 mjeseca, nakon čega će se imovina ponovo vratiti ocu. Na pitanje koliko je novca dobio za izuzeto zemljište, otac mu je odgovorio da se radi o 30.000,00 KM, da mu je isplaćen na račun ... banke, kao i da je on taj iznos digao iz 4 puta. Pitao je oca i da li je dobio pare za kuću, na šta mu je on odgovorio da nije, da je to sve samo fiktivno kako se ne bi vratile pare opštini. Svjedok je, kako navodi, provjerio uplate u banci, i utvrdio da je uplaćeno tačno 30.000,00 KM, kao što mu je otac i rekao. Tek kada je advokatu R. otkazana punomoć i kada su advokati J. J. i J. I., kako svjedok navodi, podigle sve papire, saznao je da je opština ukupno isplatila iznos oko 150.000,00 KM (124.000,00 KM plus kamate) po direktnom nalogu sudije J. Đ. na račun D. R.. Nakon toga je O. K. je stupila u kontakt sa advokatom J. Č., koji im je savjetovao da podnesu krivičnu prijavu u MUP P. protiv J. Đ., što je i otišao učiniti. Međutim, s obzirom da nije ponio ugovor o kupoprodaji prijava nije prihvaćena i rečeno mu je da dodje drugi dan. Poslije toga svjedok je otišao da popriča sa načelnikom ali njega nije bilo i rečeno mu je da se, s obzirom da su bili praznici, vrati u ponedjeljak. Svjedok je dalje naveo da je sa O. K. utvrdio da bi, s obzirom na očevo loše zdravstveno stanje, najbolje bilo da uzmu njegovu izjavu, te da su našli notarku S. G. koja je došla u bolnicu da istu uzme. Svjedok je istakao da je prema navodima očeve doktorice, otac bio psihički u stanju dati izjavu, te je istu dao u prisustvu doktorice R. R., O. K. i svjedoka. Što se tiče sadržine izjave, svjedok je rekao da je otac izjavio sve ono što je njemu već rekao, da je kuća prebačena fiktivno zbog para. Svjedok je dalje naveo da je predmetnu izjavu notar S. G. ovjerila i dala mu punomoć da može zastupati oca. S obzirom da mu je trebala pravna pomoć svjedok je upitao doktoricu R. R. da li poznaje nekog advokata u B.L., na šta mu je ona negativno odgovorila, ali ga je uputila na njenog prijatelja D. J., koga je I upoznao I koji mu je preporučio advokate J. J. i J. I.. Sa J. J. se svjedok, kako navodi, susreo 21-og januara I ona mu je predložila da se sastane sa D. R.. Istog dana su svjedok, advokat J. J. I D. J. krenuli za B.L., i tom prilikom svjedok je zamolio D. J. da svojim telefonom snima razgovor. Prilikom tog susreta svjedok je pitao R. o čemu se tu radi, na šta mu je R. odgovorio da

je htio da zaštiti njegovog oca kako nakon izvršene revizije ne bi vraćao pare. Kada je D. R. upitao zašto imovinu nije prebacio na njega, dat mu je odgovor da bi onda on morao vraćati taj dug. Takođe, svjedok je upitao optuženog i zašto nije imovina, prenesena na O. K., na šta mu je optuženi naveo neke razloge kojih ne može da sjeti. Na pitanje svjedoka da li je isplaćen novac za kuću, optuženi mu je tada rekao da nikada nije isplaćen i da je to sve fiktivno. Optuženi mu je tada rekao i da je on njegovom ocu isplatio 30.000,00 KM, te da mu on duguje još 5.000,00 KM za urađeni posao. Svjedok je istakao i da on nije znao koliko je tačno iznosila naknada koju je isplatila opština, znao je samo da je njegovom ocu isplaćeno 30.000,00 KM jer mu je to otac rekao. U daljem toku sastanka optuženi je rekao svjedoku da će vratiti kuću na njega, a da mu određeni iznos novca i dalje duguje. Svjedok je na glavnom pretresu takođe napomenuo i da u ZK ulošku vidio da postoji hipoteka na kući, pa je dogovor sa optuženim bio da prvo skinu hipoteke, za koje je optuženi rekao da su stavljene „kako ,, ...” ne bi prodala donji dio. Optuženi je tada nazvao ženu od zajedničkog prijatelja notarku J. da naprave novi ugovor kako bi se kuća prebacila na svjedoka. Sledeći dan su svjedok, R. i rođak svjedoka B. D. otišli u ..., gdje im je direktorica J. M. rekla da odu da izvade nove z.k. uloške u katastar, što su i učinili, nakon čega im je rekla da te papire mora poslati u B.L.. Sledeći dan su se opet sastali pred bankom da vide da li je došla brisovnica, nakon čega je optuženi sam ušao u banku. Nakon 4-5 sati čekanja pred bankom, R. došao i rekao da je sve sređeno ali da treba platiti 2.400,00 KM, na šta mu je svjedok rekao da nema toliko para. Optuženi se tada, kako je svjedok naveo, ponovo vratio u banku da to sredi i kada je izašao rekao je da je sada iznos 1.200,00 KM,. Svjedok je tada odlučio da mu da 750,00 dolara, što je R. uzeo i platio, čak mu je dao i priznanicu. Svjedok i njegov brat su tada uzeli brisovnicu i odnijeli u katastar. Sledeći dan svjedok odlazi u B.L. po suprugu koja stiže iz A., i odatle poziva brata B. D. da provjeri da li je brisovnica proknjižena. Brat mu tada govori da postoji još jedna hipoteka i svjedok tada postaje svjestan da optuženi, kako je naveo, igra neku igru. Tada su otišli kod advokata J. J. i obavijestili je o svemu, nakon čega je ona prvo pokušala stupiti u kontakt sa optuženim R., ali pošto ga nije mogla dobiti, nazvala je direktoricu ... J. M. i rekla joj da poništi sve hipoteke s obzirom da se radi o kriminalnim radnjama, što je ista i učinila u roku 15 minuta. Svjedok je dalje naveo da je optuženi pozvao advokata J. i da mu je ona prenijela da joj je optuženi zamjerio joj što je zvala J. M., kao i da su se dogovorili da svjedok dodje u P. i da preuzme sve papire vezano za očev slučaj. Kada je svjedok došao po dogovoru, optuženi mu nije htio dati dokumentaciju uz obrazloženje da sada ima advokate i da želi sa njima da dogovori sastanak i preda papire. Advokat J. J. je dogovorila da se sastanu 28.01.2014. godine, i tada su kod optuženog pored J. otišli svjedok, njegova supruga i D. J.. Optuženi je insistirao da razgovara za advokaticom u 4 oka, na šta ona nije pristala, pa su na kraju ušli u kancelariju i tada je optužni predao advokatici kovertu u kojoj su bili papiri vezani za predmetni slučaj, među kojim je primijetio dvije uplatnice. Istakao je da je tada među papirima prvi put vidio da se radi o 64 m² zemljišta, a ne 25m². Svjedok je onda sa suprugom otišao u banku da provjeri koliko je novca uplaćeno, gdje je utvrdio da je zaista uplaćeno 30.000,00 KM, koje je otac digao iz 4 puta. Tom prilikom su saznali i za kredit od 250.000,00 KM na ime optuženog i njegove supruge B. Đ., koji kredit je bio realizovan (odobren), ali nikada nije podignut, te da je kredit obezbjeđen njihovom imovinom. Svjedok je dalje naveo da smatra da je revizijom ukinuta odluka zbog greške u broju kvadrata (pisalo je 64 m², a ne 24m²), odnosno utvđeno je trebao biti isplaćen manji iznos novca od onog koji je zaista i isplaćen. Ponovo je istakao da je kupoprodajnim ugovorom na J. Đ. prenesena kompletna njihova imovina (kuća i zemljište), te da se kuća još uvijek nalazi u posjedu bivše supruge optuženog. Na glavnom pretresu svjedok je takođe izjavio da mu je otac možda jednom ili dva puta rekao da je O. K. pozajmio novac, ali i da je isti vratila, te da mu nije poznato da li postoje priznanice da je

novac vraćen jer on nije bio tada prisutan. Takođe je istakao da njegov otac nije imao novčanih problema, obzirom da je pored penzije imao i kiriju, te da su mu je i on slao novac. Svjedok je naveo da je 30.000,00 KM, uplaćeno J. u martu 2011. ili 2012. godine, a na pitanje optuženog da li se sjeća da li je prije zaključen ugovor o prodaji kuće ili su prvo dobijene pare, odgovorio je da se ne sjeća. Na pitanja o D. J. svjedok je odgovorio da istog nije poznao prije 13.01.2013. godine, da su kontaktirali najviše 10 puta, te da mu je pružao prijateljske usluge. Doktoricu R. R. takođe nije poznao ranije. Svjedok je dalje naveo da mu otac nije spominjao da je u išao u opštinu da provjeri kada će biti isplaćen novac, te da je sudu uputio zahtjev kako bi se ubrzala isplata novca, ali je našao papir na kome je otac nešto o tome pisao. Nije mu poznato da li je postojala punomoć za naplatu potraživanja na ime optuženog D. R.. Takođe je potvrdio da je našao potvrdu u kojoj stoji da je optuženi 30.000,00 KM uplatio na račun J. Č., a 30.000,00 mu isplatio gotovinski, ali da na predmetnoj potvrdi je bio samo potpis optuženog, a ne i njegovog oca, tako da plaćanje nije obavljeno. Istakao je i činjenicu da je advokat J. nudila optuženom da vrati imovinu, ali da optuženi nije želio da kontaktira sa njima, te da je njegov prijedlog bio da se u ugovor unese da se vraća iznos od 160.000,00 KM, međutim da advokaticice nisu htjele da učine ništa mimo zakona. U pogledu imovinsko pravnog zahtjeva, predložio je da sud raskine predmetni kupoprodajni ugovor između njegovog oca J. Č. i J. Đ., te da im se isplati ostatak novca koji je trebao biti isplaćen (120.000,00 KM), a odluku o krivičnom gonjenju prepušta sudu.

Sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka kao objektivno dat, ovaj svjedok je detaljno opisao sve što mu je poznato vezano za to što se dešavalo sa njegovim ocem, a u vezi eksproprijacije zemljišta, kao i njegovog saznanja da je porodična kuća koja se vodila na njegovom ocu prepisana na Đ. J., te u tom smislu njegov otac J. Č. mu je detaljno opisao šta se konkretno dešavalo vezano za eksproprijaciju zemljišta, te je istakao da mu je na račun isplaćeno 30.000,00 KM, a da je naknadnim provjerama u banci utvrđeno da je to tačno. Pored toga, iz papira koje je našao kući svjedok je naveo da je bio zaprepašten kada je vidio da je njihova porodična kuća prevedena na Đ. J., koja je kasnije se ispostavilo, majka supruge optuženog. Sud je prihvatio da svjedok govori istinu, jer je svjedok jasno naveo sve detalje koji su mu poznati vezano za eksproprijaciju kao i za prepis kuće sa J. Č. na Đ. J., a takođe svjedok je pojasnio i situaciju nakon što je kontaktirao optuženog i gdje su u banci pokušavali da izbrišu hipoteku. Iako ovaj svjedok ima posredna saznanja o uplatama novca na račun J. Č. on je pred sudom naveo ono što mu je poznato i što mu je otac prenio posredno kao svjedoku, ovdje se radi o životnoj situaciji gdje čovjek u poznim godinama nema razloga, niti jasnog cilja da prodaje svoju kuću, pri čemu je nikad nije napustio, nego je bio u njenom posjedu cijelo vrijeme, što je potvrdio ovaj svjedok, pored toga kod postupka eksproprijacije i a kod prodaje kuće je vidljivo da nedostaje novac od prodaje kuće, odnosno izvršene eksproprijacije, pa se postavlja logično pitanje, ako je J. Č. zaista isplaćen zašto o tome nije obaviješten njegov sin od strane optuženog, jer on kao njegov advokat brine o interesima svog klijenta, što očigledno ovdje nije slučaj, jer punomoćnik lica za koje radi u njegovo ime i za njegov račun, radi se o odnosu između optuženog i njegovog klijenta J. Č. i prema izjavi ovog svjedoka je jasno da optuženi nije ni štitio interes svoga klijenta, jer sve činjenice vezane za eksproprijaciju, a pogotovo za prodaju kuće nije smatralo za bitnim da obavijesti o tome nasljednika J. Č., pogotovo što se iz priloženih dokaza vidi da je J. Č. sačinio testament koji je deponovan kod optuženog u njegovoj kancelariji i sačinjen dana 1.4.2004. godine gdje je sastavljajući takav testament optuženi imao uvid u njega i neposredna saznanja da je sve svoje nekretnine poslije smrti J. Č. ostavlja svom sinu G. Č., dakle optuženi u ovom slučaju prilikom obavljanja ovakvih radnji kao što je prodaja porodične kuće i prebacivanje te nepokretnosti na drugo lice, odnosno na Đ. J. bio u

obavezi kao lice koje je znalo sadržaj testamenta da o tome razgovara sa J. Č. ako je savjesno postupao, što bi bilo uobičajeno da kao njegov punomoćnik radi svoje vlastite uloge kao punomoćnika da obavijesti potencijalne testamentarne nasljednike da J. Č. želi da proda kuću, što ovdje očigledno nije učinjeno i nije postupio u okviru svojih ovlaštenja nego je izigrao povjerenje oštećenog J. Č. što jasno proističe i iz iskaza svjedoka G. Č., koji je jasno na glavnom pretresu naveo da ga optuženi nije ni u jednom momentu obavijestio o bilo čemu, a pogotovo ne u vezi sa prepisom kuće na treće lice Đ. J., pored toga kao advokat i punomoćnik oštećenog J. Č. optuženi nije mogao iz razloga što poznaje Đ. J. da bi se radilo o očiglednom sukobu interesa, da se čak iako bi to bila istina prodaje kuća njegovoj punici, što je potpuno suprotno pravilima etike i etičkog kodeksa, tako da sud nije mogao prihvatiti tvrdnje odbrane kako ovaj svjedok ne govori istinu, jer je očigledno da je odbrana pokušala da diskredituje ovog svjedoka kao i druge svjedoke na način što je tumačila njihove iskaze kako to odgovara odbrani, a sve u cilju umanjavanja odgovornosti optuženog.

Svjedok optužbe, B. Č. je na glavnom pretresu dana 15.07.2019. godine izjavila da je J. Č., njen svekar 2004. godine testamentom svu imovinu ostavio svom sinu, odnosno njenom suprugu G. Č., s obzirom da je njegov drugi sin ranije preminuo. Navela je da je kao izvršilac testamenta bila imenovana O. K., prva komšinica njenog svekra iz razloga što je brinula o njemu svakodnevno, što je odrasla zajedno sa njenom svekrvom i ujakom, a osim toga ona je takođe iznajmljivala piceriju koju oni posjeduju. U pogledu sadržine testamenta navela je da je istim njen svekar svom sinu ostavio kuću, pomoćni objekat (gdje se nalazi picerija) i dvorište. Dalje je istakla da je znala za postojanje testamenta, ali da ga je prvi put vidjela kada su posjetili kancelariju D. R. dana 28.01.2013. godine i kada je on kopiju istog predao je advokatici J. J.. Istakla je takođe i da oni nikada nisu imali primjerak testamenta, već da je bio deponovan kod optuženog, te da pretpostavlja da je jedan primjerak u sudu. Svjedok je dalje navela da su ona, njen suprug i djeca su posjećivali svekra svake godine, da su bili u dobrim odnosima, te da su redovno kontaktirali. Istakla je i da je svekar bio situiran, imao je penziju od 470,00 KM, a primao je i kiriju od 500,00 KM. Bio je, kako je navela, srčani bolesnik, ali mu je stanje bilo pod kontrolom i redovno je posjećivao doktora U. u B.L. gdje ga je po dogovoru vozio takstista. a imao je i ženu koja mu je čistila kuću jednom sedmično. U svom daljem izlaganju svjedok je navela da su događaji vezani za ovaj predmet počeli 2009. godine kada je opština ili neki privatnik htio da gradi stambeno-poslovnu zgradu za šta im je trebao dio njihovog dvorišta, tačnije 24 m². S obzirom da je opština nudila samo 6,00 KM po kvadratu svjedok, njen suprug, J. Č. i O. K. su se dogovorili da angažuju advokata, a J. Č. i O. K. su se dogovorili da to bude D. R. jer ga dugo poznaju i dolazi u piceriju. Istakla je da nije bila tu kada je njen svekar davao punomoć optuženom, te da je istu vidjela samo kada su fotokopiju punomoći predali advokatu J.. Radilo se o, kako je navela, uopštenoj punomoći za zastupanje u postupku eksproprijacije 24 m² koju su potpisali optuženi i njen svekar. U martu 2011. godine J. Č. se javio svjedoku i njenom suprugu i rekao im da je dobio 34.000,00 ili 35.000,00 KM za tih 24 m² zemljišta, od čega je je njemu pripalo 30.000,00 KM, a 4.000,00 ili 5.000,00 KM je zadržao optuženi za svoje usluge, te da taj novac planirao da utroši za popravku krova i prozora, što je i učinio, s tim da mu je nešto novca dala i unuka kada je dolazile te godine u maju sa svojim suprugom. Krajem 2012. godine svjedok je primila poziv od O. K. da se zdravstveno stanje njenog svekra pogoršalo, nakon čega su prvo njene ćerke, a po njihovom povratku i suprug otišli u P., dok je ona ostala u A.. Dana 17.01.2013. godine prima poziv svog supruga u kojem joj on govori da što prije dođe i da je u odijelu našao ZK uložak u kome stoji da je svekar svu imovinu prepisao na J. Đ.. Istakla je da u početku bila u nevjerici da se to dešava,

međutim nakon što je od S. K., muža O. K. saznala da je i njen suprug loše došla je u B.L. 23.01.2013. godine. Tada saznaje da je njen suprug išao da pita oca o čemu se radi, ali mu njegova doktorica to nije dopustila zbog očevog zdravstvenog stanja. O. K. je, kako svjedok navodi, tada nazvala nekog čovjeka da ode u katastar i gruntovnicu u P. da izvadi nove papire. Nakon nekog vremena taj čovjek im je donio papire i kupoprodajni ugovor koji je notarizovan od strane notara D. A., koja je bila sudija u predmetu eksproprijacije zemljišta. Svjedok je dalje navela da je tada O. K. nazvala advokata Č. i otišla kod njega da se posavjetuje. Advokat Č. im je rekao da idu da podnesu prijavu u MUP P. I da će prihvatiti slučaj kada mu donesu prijavu. S obzirom da su u MUP-u tražili kupoprodajni ugovor koji njen suprug tada nije imao kod sebe, ponovo su se obratili Č. koji im je rekao da se vrate ponovo i prijave djelo, što je suprug svjedoka tada i učinio, međutim s obzirom da je idući dan bila slava Jovanjdan, rečeno mu je da dodje u ponedjeljak. Nakon neuspjelog pokušaja prijave, suprug svjedoka je, kako je navela, otišao sa O. K. u bolnicu kod oca koji im je tada objasnio povod takve njegove odluke, odnosno da se sve desilo jer je opština u julu 2011. godine tražila 120.000,00 KM (114.000,00 KM koliko je isplaćeno plus 2.000,00 KM troškova) jer je urađena revizija izvršene eksproprijacije i da mu je optuženi predložio da sve prebaci na njegovu punicu jer sa njom ni na koji način nije povezan. J. je tada rekao i da imovinu nije prepisao na G., jer mu je optuženi savjetovao da to ne čini, kako mu ne bi napravio probleme. Svjedok je dalje istakla da je 19.01.2012. godine urađen kupoprodajni ugovor kod notara D. A. koja je odobrila eksproprijaciju, te da je ugovoru stajalo da se prodaje kuća za 160.000,00 KM. J. im je rekao da je tom prilikom samo potpisao jedan plavi papir, te da mu nisu tražili ni ličnu kartu. S obzirom na zdravstveno stanje J. Č., zaključili su da bi bilo najbolje da on potpiše izjavu, iz kojeg razloga su u bolnicu doveli notara S. G., te je J. dao izjavu u prisustvu doktorice R. r., O. K. i G. i notarke. Kako oni nisu znali druge advokate u B.L., pitali su doktoricu da li ona nekog poznaje i ona ih je uputila na svog prijatelja D. J., penzionisanog inspektora. Nakon što su sastali sa J., on je pozvao advokaticu J. I. i J. J.. Kada su se sastali sa J. idući dan ona im je preporučila da razgovaraju sa optuženim i dogovore sastanak, s obzirom da se već dugo poznaju, što su i učinili. Svjedok je istakla i da im je notar S. G. rekla da moraju to prijaviti jer je kuća više nije na njima, te da ne znaju ni da li smiju da ulaze tamo. G. je, kako svjedok navodi, zamolio D. J. da pođe sa njima u P. i da snima razgovor sa optuženim, budući da G. nije imao pametni telefon, što je i učinio. Na dogovorenom sastanku D. R. im je samo potvrdio kompletnu J. priču, te rekao da će im već sutra vratiti imovinu. Optuženi je zatim je nazvao C., supruga S. J. – notara, da dogovori da sutra odu kod nje kako bi sve prebacili na G.. S obzirom da je G. u ZK ulošku vidio da postoji hipoteka, tražio je, kako svjedok navodi, da se prvo skine hipoteka, na šta je optuženi pristao. Sledeći dan optuženi, G. i B. D. odlaze u ... gdje im je rečeno da se zahtjev mora slati u B.L. na odobrenje u centralu, te da dodju sutra. Idući dan opet odlaze u ... i R. ulazi unutra, a G. i B. D. su ostali pred bankom, gdje su čekali 4-5 sati. Kada je izašao, optuženi im je rekao da je sve u redu, no da se mora platiti prvo 2.400,00 KM, koji novac G. nije imao, zatim 1.200,00 KM i tada mu je G. dao 700,00 dolara koje je optuženi promijenio u banci, nakon čega mu je G. izbrojao 1.200 KM i tada su dobili brisovnicu koju G. i B. tada nose u katastar i gruntovnicu. Svjedok je iduće jutro nazvala P. da provjeri da li je brisovnica provedena i tada saznaje da postoji još jedna hipoteka. Kada su to saopštili advokatu J. J., ona je pozvala optuženog koji se nije javio na telefon, zatim direktoricu banke J. M. koju je prvo upitala da li postoji fiktivna hipoteka, na šta je J. negativno odgovorila, a zatim istu upozorila da će zvati policiju ako hipoteka ne bude obrisana. Svjedok je nakon 15 minuta pozvala RUGIP i utvrdila da je hipoteka obrisana, što je, kako je navela, siguran znak da se radilo o fiktivnoj hipoteci, jer u suprotnom bi odbor banke u B.L. morao odobriti brisanje. Svjedok je dalje navela da ih je dok su bili na putu za P. nazvala advokat J. i saopštila im

da je optuženi zvao i da je bio uznemiren što su zvali J. M., te da je dogovorila sa optuženim da se od njega preuzmu dokumenti. Istakla je da njen suprug idući dan otišao po dokumentaciju, međutim optuženi mu je nije htio dati uz obrazloženje da sada ima advokata i da će samo sa njim i razgovarati. Kada su o tome obavijestili advokata J., rekla im je da ne brinu, da prikupe svu dokumentaciju, provjere J. račune u bankama i da će ona 30. ili 31.01.2013. doći da preuzmu dokumentaciju. Svjedok je dalje navela da je ona, zajedno sa advokatom J. J., G. i D. J., 30.01.2013. godine otišla kod R. da preuzmu svu dokumentaciju koju optuženi ima vezano za J. Č., te da im je tada optuženi tražio da razgovara samo sa advokatom u oka, što je advokat odbila pa su svi ušli unutra. Optuženi im je tada pružio žutu kovertu sa dokumentima, koju kovertu su nakon što je advokat J. tražila da popiše sve dokumente otvorili, i tada su vidjeli da su svi dokumenti bili fotokopije, te da se u većini radilo o fotokopijama koje su izgužvane poslije potpisa, pa onda kopirane. Svjedok je dalje istakla da su razlog zbog kojeg je opština tražila 120.000,00 KM od J. saznali tek kada su među dokumentacijom koju su pribavile advokati pronašli rješenje potpisano od strane sudije J. Đ. u kojem nalaže opštini da na žiro-račun optuženog isplati 114.000,00 KM za ekspropisano zemljište plus 2.400,00 za sudske takse, te da postoji priznanica da je novac isplaćen 10.03.2011.godine. S obzirom da je optuženi, kako je svedok navela, podnio zahtjev i za isplatu zatezne kamate na taj iznos od 2009. godine, u maju 2011. godine isplaćena je blizu 31.000,00 KM. Navela je da u banci ove isplate nije uspjela provjeriti s obzirom da je novac išao na žiro-račun optuženog, te istakla da je J. od tog isplaćenog novca dobio 30.000,00 koje mu je optuženi isplatio dana 23.03.2011. godine na račun u ... banci (prvo je pokušao 18.03.2011. ali nešto nije bilo u redu sa J. računom), te da o tome postoje priznanice koje im je optuženi dao. Suprug svjedoka se tada, kako je navela morao vratiti za A. zbog posla, ali svjedok je ostala sa svekrom koji je vrlo brzo, u februaru 2012. godine umro. U međuvremenu advokati su predale tužbu sa svom prikupljenom dokumentacijom Specijalnom tužilaštvu protiv J. Đ., D. A., te optuženog i njegove supruge B. R. Đ., nakon čega je Specijalno tužilaštvo izuzelo svu dokumentaciju. Svjedok je takođe navela da je kuća, iako je donji dio kuće nacionalizacijom predat „...“, uvijek bila kao cjelina, i da je kao takva i prebačena na J. Đ., te da je optuženi u katastru etažirao kuću i napravio dvije čestice. Istakla je takođe da je isprancelisano i dvorište na 38 m² i 24 m² gdje se sada nalazi stambena zgrada i tih 38 m² je prodato zajedno sa ova 24 m² za 2.082 Km po kvadratu, ukupno 62 kvadrata. Svjedok je takođe željela istaći da je prva hipoteka (iznos 150.000,00 KM) bila namijenjena za obezbjeđenje kredita, te da je zahtjev za istu podnijela J. Đ. u korist B. i D. R.. Istakla je i da je iz listinga banke saznala da je optuženi sa žiro-računa na koji je po nalogu isplaćeno preko 150.000,00 KM, optuženi direktno prebacio 85.000,00 KM na svoj račun u ... banci, 30.000,00 KM je prebacio J., a ostatak je dizao po potrebi i isplate pravdao materijalnim troškovima i isplatama klijentima.

Sud je prihvatio iskaz svjedokinje kao objektivno dat koja, takođe, pred sudom detaljno ispričala sve ono što se dešavalo i čitav niz događaja šta se sve dešavalo vezano za njenog svekra J. Č. i kada se razbolio, ona je došla poslije svog muža u P., takođe i njihovo saznanje vezano za prepis kuće kao i za eksproprijaciju zemljišta, šta više ova svjedokinja je navela sve ono što je saznala direktno od J. Č., G. Č. kao i K. O., pri tome u svom iskazu ona nije davala svoje lične kvalifikacije, nego je sudu nastojala da objektivno prikaže šta se dešavalo vezano za svekrovu kuću i ekspropisano zemljište. Prigovore odbrane u pogledu da iskaz ovog svjedoka nije značajan, jer je posredan sud nije prihvatio obzirom da je svjedokinja jasno navela slijed događaja u kontinuitetu opisujući događaje na način kako su njena saznanja bila, gdje je ova svjedokinja jasno istakla, kao i G. Č. da su bili zaprepašteni činjenicom da je porodična kuća njenog svekra bila

prepisana na punicu optuženog Đ. J., a da se što se tiče ekspoprijacije zemljišta koje je posjedovao njen svekar i ova svjedokinja je potvrdila da je pregledom transakcija u banci vidljivo da je oštećenom uplaćen samo iznos od 30.000 KM, a da je ostatak novca koje je, navodno tvrdi optuženi, predao na ruke oštećenom nikad nije pronađen ni u manjoj količini u kući, pored toga tvrdnje optuženog da je došlo do kupoprodaje između Đ. J. i J. Č. koji je navodno prodao tu kuću Đ. J., takođe, novac nije pronađen ni na računu, a niti u kući u kojoj živi oštećeni J. Č.. Pri tome i ova svjedokinja je potvrdila da je optuženi bio u posjedu kuće i nakon zaključenja navodnog ugovora o kupoprodaji, te da je čula od oštećenog J. Č. da se samo radi o fiktivnoj prodaji da bi se izbjeglo izvršenje na nekretninama oštećenog, te da mu je R. obećao da će se sve srediti za par mjeseci.

Svjedok optužbe, R. R. je je na glavnom pretresu održanom dana 07.10.2019. godine izjavila da je J. Č. krajem 2012, početkom 2013. godine bio hospitalizovan na hirurgiji, te da ga je zbog komplikacija, konkretno upale sluznice debelog crijeva trebalo zbrinuti kod nje na odjelu gastroenterologije. Navela je da J. jeste imao srčanih problema i dijareju usljed koje je bio iscrpljen kod fizičke aktivnosti, ali je u pogledu psihičkog zdravlja bio potpuno orijentisan. Kada se J. stanje stabilizovalo, poslala ga je kući, međutim zbog dehidracije vraćen je bolnicu, gdje ga je uz konsultaciju sa dežurnim kardiologom prebacila u koronarnu jedinicu gdje su mu praćene vitalne funkcije. Svjedok je tada pacijentovoj pratnji (O. K. i J. unuka) rekla da bi bilo poželjno pozvati J. sina, pošto nije znala kakav će biti ishod, međutim u međuvremenu se J. stanje stabilizovalo. Tada, dolazi G., J. sin, i otprilike u tom periodu se, kako je navela, i dešava predmetni događaj. Istakla je da je J. u bolnici obilazila O. K., koja je, s obzirom da je J. bio sam, vodila brigu o njemu i obezbjeđivala mu hranu, higijenske potrepštine i lijekove koji nisu bili dostupni u klinici. Svjedok je navela i da O. K. lično poznaje, te da joj je ista javila da je G. u šoku jer je našao neka dokumenta u kući, u kojim dokumentima je pisalo da je J. kompletnu pokretnu i nepokretnu imovinu prepisao na J. Đ.. Sledeći dan su O. i G. došli u B. L. i svjedok im je tada savjetovala da slučaj prijave policiji i da pronađu nekog da ih zastupa. Sjeća se i da joj je G. tada ispričao da je doživio dodatni šok u policiji u P. jer na pomen imena gospodina R., niko nije smio ništa preduzeti, s obzirom da je isti jako cijenjen u svojoj sredini. Svjedok je tada pozvala svog prijatelja D. J. da pomogne, s obzirom da je bio inspektor u policiji i poznaje branšu. Takođe, svjedok je sugerisala G. da obazrivo razgovara sa ocem koji sigurno ima neka saznanja o svemu i da, osim ako je J. sve svjesno otuđio imovinu, od njega traži punomoć. Tada je G., kako je navela, došao do saznanja da je J. zaista prepisao imovinu, da je sve počelo na način što je Opština htjela izuzeti dio dvorišta na šta je J. nakon razgovora sa optuženim pristao, da je nakon nekog vremena, kada je J. već potrošio dobijeni novac na renoviranje kuće i čašćenje drugara, njega posjetio optuženi i rekao mu da se opština predomislila i da treba vratiti novac i da mu je, s obzirom da novca nema, predložio da imovinu fiktivno prepíše na nekoga, jer ako nema imovinu na sebi, ne mogu mu je ni uzeti. Svjedok je navela i da je u tom trenutku kada je razgovarao sa ocem J. bio iscrpljen, ali potpuno svjestan, stabilan, i u dobrom psihičkom stanju, kao i da je do detalja opisivao susrete sa optuženim. Što se tiče iznosa koji je J. dobio, svjedok se sjeća da se spominjala cifra od 30.000,00 KM i da se kasnije spominjala veća cifra, ali da ona ne zna te činjenice. Sledeći dan svjedok je obavijestila svoje pretpostavljene o događaju, kao i o tome da postoji mogućnost da će doći određena pravna lica. Dolazi notar, gospođa G. i tada J. hronološkim rasporedom priča kako je sve teklo. Istakla je da J. tada bio psihički stabilan, kao i da je bio u nevjerici da je optuženi to uradio. Pored nje i notara, svjedok je navela da su bili prisutni još G., O. K., i koliko se sjeća neko od pomoćnika. Navela je da je O. J. riječi pisala ručno, doslovno ono što je J. govorio, te da je ona taj

tekst prekucala, a da je gospodin J. sve snimao. Izjava je, kako je svjedok navela, ovjerena kod notara i preuzele su je advokatice J. i I., koje su angažovane po preporuci gospodina J.. Ponovila je da je sve što joj je poznato o slučaju saznala iz J. izjave, te da nema saznanja o drugim predmetima koje je optuženi vodio za J.. je da J. jeste imao srčanih problema i dijareju usljed koje je bio ispljen kod fizičke aktivnosti, ali je u pogledu psihičkog zdravlja bio potpuno orijentisan. Kada se J. stanje stabilizovalo, poslala ga je kući, međutim zbog dehidracije vraćen je bolnicu, gdje ga je uz konsultaciju sa dežurnim kardiologom prebacila u koronarnu jedinicu gdje su mu praćene vitalne funkcije. Svjedok je tada pacijentovoj pratnji (O. K. i J. unuka) rekla da bi bilo poželjno pozvati J. sina, pošto nije znala kakav će biti ishod, međutim u međuvremenu se J. stanje stabilizovalo.

Sud je prihvatio izjavu svjedokinje kao istinitu ova svjedokinja je vrlo iscrpno pojasnila koja su njena saznanja vezano za kompletni događaj, te je jasno navela da je oštećeni imao problema sa srcem i sa bolesti debelog crijeva i da je bio u potpunosti psihički zdrav, te u tom smislu nije bio smetnji da se od njega uzme izjava, ova svjedokinja je navela da je on bio u bolnici pa da je otpuštan, a da je kasnije opet primljen u bolnicu radi stabilizovanja stanja, da O. K. lično poznaje, te da joj je ista javila da je G. u šoku jer je našao neka dokumenta u kući, u kojim dokumentima je pisalo da je J. kompletnu pokretnu i nepokretnu imovinu prepisao na J. Đ.. Sledeći dan su O. i G. došli u BL i svjedok im je tada savetovala da slučaj prijave policiji i da pronađu nekog da ih zastupa. Sjeća se i da joj je G. tada ispričao da je doživio dodatni šok u policiji u P., jer na pomen imena gospodina R., niko nije smio ništa preduzeti, s obzirom da je isti jako cijenjen u svojoj sredini. Svjedok je tada pozvala svog prijatelja D. J. da pomogne, s obzirom da je bio inspektor u policiji i poznaje branšu. Takođe, svjedok je sugerisala G. da obazrivo razgovara sa ocem koji sigurno ima neka saznanja o svemu i da, osim ako je J. sve svjesno otuđio imovinu, od njega traži punomoć. Tada je G., kako je navela, došao do saznanja da je J. zaista prepisao imovinu, da je sve počelo na način što je Opština htjela izuzeti dio dvorišta na šta je J. nakon razgovora sa optuženim pristao, da je nakon nekog vremena, kada je J. već potrošio dobijeni novac na renoviranje kuće i čašćenje drugara, njega posjetio optuženi i rekao mu da se opština predomislila i da treba vratiti novac i da mu je, s obzirom da novca nema, predložio da imovinu fiktivno prepíše na nekoga, jer ako nema imovinu na sebi, ne mogu mu je ni uzeti. Svjedok je navela i da je u tom trenutku kada je razgovarao sa ocem J. bio iscrpljen, ali potpuno svjestan, stabilan, i u dobrom psihičkom stanju, kao i da je do detalja opisivao susrete sa optuženim. Što se tiče iznosa koji je J. dobio, svjedok se sjeća da se spominjala cifra od 30.000,00 KM i da se kasnije spominjala veća cifra, ali da ona ne zna te činjenice. Sledeći dan svjedok je obavijestila svoje pretpostavljene o događaju, kao i o tome da postoji mogućnost da će doći određena pravna lica. Dolazi notar, gospođa G. i tada J. hronološkim rasporedom priča kako je sve teklo. Istakla je da J. tada bio psihički stabilan, kao i da je bio u nevjerici da je optuženi to uradio. Pored nje i notara, svjedok je navela da su bili prisutni još G., O. K., i koliko se sjeća neko od pomoćnika. Navela je da je O. J. riječi pisala ručno, doslovno ono što je J. govorio, te da je ona taj tekst prekucala.

Svjedok optužbe, O. K. je na glavnom pretresu održanom dana 06.11.2019. godine izjavila da porodice Č. i R. poznaje od 1971. godine kada se udala za rođenog P.. Otac optuženog D. R. i pokojni suprug svjedoka su bili prijatelji i zajedno su radili kao ljekari na ginekologiji,. Što se tiče porodice Č., svjedok je objasnila da je J. zet porodice D. koja je živjela u kući uz njenu, kao i da je J. nakon njihove smrti naslijedio svu njihovu imovinu, uključujući kuću u kojoj je živio sa porodicom. Poslije rata svjedok je sa suprugom od J. uzela pod zakup prostor u kome je otvorila

piceriju „...“, u kojoj je radila od 2000-te do kraja 2013-te, odnosno 2014. godine. Istakla je da je picerija bila „aneks“ kuće, potpuno odvojen objekat, te da se kuća sastojala od sprata na kome je živio J., prvo sa porodicom, zatim sam i lokala u kojem je prije rata bila kafana „...“ koji je kasnije nacionalizovan. Svjedok je dalje navela i da je ugovor o zakupu picerije prvo bio zaključen između nje i R., J. supruge koja je bila vlasnik, a nakon njene smrti sa J. koji je naslijedio imovinu. Kiriju za piceriju je plaćala do 2011. ili 2012. godine, o čemu posjeduje i priznanice. Izjavila je i da je J. imao dva sina, D. koji je preminuo i G. koji je sa porodicom poslije rata otišao prvo u Nj., pa u A.. Navela je takođe i da su ona i muž, koji je ljekar, vodili brigu o J. jer njegova porodica nije bila tu, te da je J. kada mu se stanje pogoršalo prešao na liječenje kod doktora U. u BL. U pogledu J. zdravstvenog stanja svjedok je izjavila da je J. imao problema sa srcem i kasnije crijevima, ali da nije imao psihičkih problema, niti je bio zaboravan. Svjedok je dalje istakla da krajem 2012. godine, G. dolazi iz A. da vidi kako će zbrinuti J. koji se tada nalazi u bolnici. Tom prilikom, svjedok je G. rekla da provjeri J. papire jer joj je bilo poznato da je opština iz J. dvorišta izuzela jedan dio zemlje za koju je koliko zna J. isplaćen iznos od 30.000,00 KM. Rekla mu je i da misli da je zemlja data za džaba, kao i da joj je čovjek koji se bavi nekretninama rekao da se u takvim slučajevima obično uzima prostor u zgradi koja je gradi. Istakla je da je pravne poslove između J. i opštine vodio optuženi R., te da joj je ta činjenica poznata jer ona odvela J. u advokatsku kancelariju optuženog koga je dobro poznavala kako bi se dogovorili oko prodaje zemlje opštini. Ne zna koja je bila ugovorena cijena, poznato joj je samo da je J. kada je sve završeno došao kod nje u kafanu i častio jer je dobio 30.000,00 KM. Novac mu je isplaćen na račun i nije joj nikada spominjao da je nešto dobio na ruke. Kada je otišao da provjeri papire, G. je, kako svjedok je svjedok navela, u džepu J. kaputa našao list iz katastra u kome je sva imovina prešla na punicu optuženog, J. Đ.. Istakla je da ona o prenosu imovine nije znala ništa i da je za to prvi put čula kada joj je G. donio papir i upitao da li zna o čemu se radi. Prijatelj muža od svjedoka tada odlazi u katastar u P. da provjeri o čemu se radi i tamo mu je rečeno da je imovina prodana za 150.000,00 KM, te da postoje dvije zabilješke za hipoteku. Saznali su da postoji i notarski ugovor koji sačinio notar D. A., koji ugovor nije bio u kući pa ga G. nije mogao ni naći. Svjedok je istakla da je J. prije ovih događaja sačinio testament kod optuženog R., te da je istim svu imovinu ostavio svom sinu G., te da je istim ona ovlašćena da štiti njegovu imovinu dok se G. ne vrati iz A.. Kada su sve saznali svjedok je sa G. otišla kod J. da ga pitaju o čemu se radi i on mi je tada rekao da je to sve „kokano“ i da će im R. sve vratiti za dva-tri mjeseca. Kasnije se, kako je svjedok navela, ispostavilo da je Opština isplatila mnogo više novca nego što je J. isplaćeno, te da je opština nakon revizije tražila povrat novca sa kamatama koje su narasle(150.000,00 KM zajedno sa kamatama). Kako J. ne bi vraćao taj novac optuženi mu je rekao da prepíše imovinu, jer ako nema imovine nema od čega vratiti novac. Svjedok je dalje navela da je sa doktoricom R., njenom prijateljicom A. i G. otišla u piceriju „ ... „, i da je R. zvala svog prijatelja J. koji ima detektivsku kuću. On im je savjetovao da odmah uzmu advokate i predložio im je gospođe J. J. i J. čijeg prezimena se ne sjeća. Takođe im je rečeno i da uzmu izjavu od J., s obzirom da je on bio u lošem zdravstvenom stanju zbog srčanih smetnji. U međuvremenu, svjedok je otišla kod advokata Č. iz BL koji im je rekao da slučaj prijave Krim policiji u P., što nije uspjelo pa su tada, kako je navela, krenuli drugim putem na način da J. da G. punomoć i izjavu koju će ovjeriti notar. Svjedok je istakla da je ona rukom zapisivala doslovno ono što je J. govorio (odgovarao je na pitanja notarke), da je notarka na licu mjesta ovjerila izjavu, kao i da je izjava ostala kod G.. Navela je i da je J. prilikom davanja izjave bio „mentalno čist“ , te da su kardiolozi i doktorica R. rekli da je J. sposoban dati izjavu. Prilikom davanja izjave pored nje i J. bili su prisutni i G., notarka G. i R.. Svjedok je dalje navela da su u ponedjeljak otišli kod advokata J. i J. i gospođa J. je tom prilikom pokušala

kontaktirati optuženog telefonom ali nije uspjela. Takođe im je, nakon što je ustanovila da hipoteke glase na J. kuću, savjetovala da ih što prije izbrišu. Čula je da je G. Č. idući dan sa bratom B. D. išao u ... u P. i da je razmijenio 700 dolara kako bi platio brisovnicu, te da je dan nakon B. saznao da je obrisana samo jedna hipoteka, odnosno da druga zabilježba nije izbrisana. Svjedok je navela i da im je gospođa J. nakon što su dobili list iz katastra da je sve prešlo na punicu optuženog rekla da trebaju razgovarati sa R. da vide o čemu se radi, te da je ona shodno tome D. nazvala i rekla mu da da je došla u P. i da treba da se vide. Tada su sa svjedokom iz BL došli i D. J. i G. Č. koji je bio u posjeti ocu i svi su našli u piceriji koju je tada držala svjedok. Pričali su o tome šta se dešava sa imovinom i u jednom momentu je optuženi rekao da vidi da su sve saznali i pozvao ih kod njega u kancelariju, na šta mu je J. rekao da ostane tu, da im kaže šta je bilo i da će sve tu raspraviti. Napomenula je i da je J. kompletan taj razgovor snimao i snimak dao G.. Tada je, kako je svjedok navela, počela priča da punica ili supruga optuženog trebala da digne kredit u ... preko direktorice kojoj ne zna ime. Svjedok je pitala optuženog zašto imovinu kada se pojavio problem sa vraćanjem para nisu prebacili na nju i on joj je tada rekao da J. nije dopustio da se tako učini. Optuženi im je tada rekao da je sve uradio kako J. ne bi morao da plati dug prema Opštini koji je porastao sa 120.000,00 KM na 150.000,00 KM. Navela je i da je optuženi tom prilikom pozvao notarku S. J. radi poništenja ugovora i dogovorio da idući dan ode sa G. Č. da to završe, međutim do toga, iz razloga koji svjedoku nisu poznati, nije došlo. Svjedok je dalje navela da je sledeći dan protekao u skidanju hipoteka, te da je tog dana skinuta jedna, a idućeg dana, nakon što je gospođa J. nazvala direktoricu i rekla joj da se radi o kriminalu, skinuta je i druga hipoteka. Nakon što je poslije 2-3 dana iz A. došla B. Č., supruga G. Č. i preuzela slučaj na sebe, svjedok, kako je navela, više nije bila upućena u isti. Istakla je i da imovina nije nikada vraćena G. i B., iako oni sve vrijeme od kada su se vratili iz A. žive u predmetnoj kući. Između ostalog svjedok je navela i da je piceriju „...“ držala u zakupu do kraja 2013. godine, kada ju je preuzeo G. Č., a prije toga je piceriju prevela na svoju kćerku N.. Istakla je i da je u dva navrata pozajmila novac od J. Č. u iznosu od 5.000,00 eura, te da postoje priznanice kada je vraćen novac, kao i da su iste potpisane od strane samog svjedoka, njenog supruga i J. Č.. Svjedok je navela i da joj J. jeste spomenuo neki postupak eksproprijacije 44 m² prije postupka za 60 m², ali se ne sjeća da joj je J. spominjao neke druge postupke. Svjedok se takođe sjeća da joj optuženi R. jednom prilikom u piceriji „...“ rekao da je dobio 35.000,00 KM za zemlju, međutim nije spominjao na koji način je izvršio uplatu J.. Prilikom direktnog ispitivanja od strane optuženog i branioca, svjedok je navela da joj je isti u piceriji „...“ rekao da je isplatio 35.000,00 KM J. Č. daleko prije nego se uopšte saznalo za situaciju, kao i da optuženi nikada nije rekao o kom se iznosu radilo, niti se uopšte znalo da je dobijeno 112.000,00 dok nije došla revizija. Negirala je da je slala poruke gospodinu R. uz obrazloženje da je njena unuka jednom prilikom greškom poslala, kako je navela „3 slova“. Na pitanje vezano za ugovor koji joj donio D. (za koga tvrdi da ga nije ni poznavala ranije, već se radi o pozniku njenog muža, koga je poslije više nije ni vidjela) svjedok je navela da se radilo o kopiji ugovora, te da J. Č. nije imao ugovor kod sebe jer isti nije pronađen kada je sva kuća pretresena. Navode branioca da je u svojoj izjavi u Specijalnom tužilaštvu sebe poistovijetila sa imovinom J. Č. kada je rekla „Shvatila sam da imamo strašan problem!“, svjedok je negirala i istu izjavu okarakterisala kao lapsus, te navela da je J. Č. ovlastio kod advokata R. da ima isključivo pravo da zaštiti njegovu imovinu. Što se tiče toga ko je postavljao pitanja J. Č. prilikom davanja izjave, svjedok je rekla da se ne zna jer se poslije šest godina ne može sjećati detalja i da je tačno ono što je rekla u izjavi

Sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka kao objektivno dat svjedokinja je bila osoba koja je brinula o oštećenom dok mu je sin bio u A., te je jasno navela slijed događaja ono što joj je bilo

poznato i ono što je posredno čula od J. Č. i drugih svjedoka a pričala je i saznanja o događajima u pogledu J. zdravstvenog stanja svjedok je izjavila da je J. imao problema sa srcem i kasnije crijevima, ali da nije imao psihičkih problema, niti je bio zaboravan. Svjedok je dalje istakla da krajem 2012. godine, G. dolazi iz A. da vidi kako će zbrinuti J. koji se tada nalazi u bolnici. Tom prilikom, svjedok je G. rekla da provjeri J. papire jer joj je bilo poznato da je opština iz J. dvorišta izuzela jedan dio zemlje za koju je koliko zna J. isplaćen iznos od 30.000,00 KM. Rekla mu je i da misli da je zemlja data za džaba, kao i da joj je čovjek koji se bavi nekretninama rekao da se u takvim slučajevima obično uzima prostor u zgradi koja je gradi. Istakla je da je pravne poslove između J. i opštine vodio optuženi R., te da joj je ta činjenica poznata jer ona odvela J. u advokatsku kancelariju optuženog koga je dobro poznavala kako bi se dogovorili oko prodaje zemlje opštini. Ne zna koja je bila ugovorena cijena, poznato joj je samo da je J. kada je sve završeno došao kod nje u kafanu i častio jer je dobio 30.000,00 KM. Novac mu je isplaćen na račun i nije joj nikada spominjao da je nešto dobio na ruke. Kada je otišao da provjeri papire, G. je, kako svjedok je svjedok navela, u džepu J. kaputa našao list iz katastra u kome je sva imovina prešla na punicu optuženog, J. Đ.. Istakla je da ona o prenosu imovine nije znala ništa i da je za to prvi put čula kada joj je G. donio papir i upitao da li zna o čemu se radi. Prijatelj muža od svjedoka tada odlazi u katastar u P. da provjeri o čemu se radi i tamo mu je rečeno da je imovina prodana za 150.000,00 KM, te da postoje dvije zabilješke za hipoteku. Saznali su da postoji i notarski ugovor koji sačinio notar D. A., koji ugovor nije bio u kući pa ga G. nije mogao ni naći. Svjedok je istakla da je J. prije ovih događaja sačinio testament kod optuženog R., te da je istim svu imovinu ostavio svom sinu G., te da je istim ona ovlašćena da štiti njegovu imovinu dok se G. ne vrati iz A.. Kada su sve saznali svjedok je sa G. otišla kod J. da ga pitaju o čemu se radi i on mi je tada rekao da je to sve „kokano“ i da će im R. sve vratiti za dva-tri mjeseca. Kasnije se, kako je svjedok navela, ispostavilo da je Opština isplatila mnogo više novca nego što je J. isplaćeno, te da je opština nakon revizije tražila povrat novca sa kamatama koje su narasle (150.000,00 KM zajedno sa kamatama). Kako J. ne bi vraćao taj novac optuženi mu je rekao da prepiše imovinu.

Svjedok optužbe, D. J. je na glavnoj raspravi dan 25.07.2019. godine izjavio da ga je 2013. godine prijateljica R. R. u piceriji „...“ koja se nalazi u banjalučkom naselju ..., upozнала sa G. i B. Č., te O. K.. R. R. mu je tada, kako je naveo, objasnila da je G. sin njenog pacijenta J., koji je prilikom posjete ocu, prevrćući papire saznao da je sva imovina prodana. Pojasnila mu je i da je otac G. rekao da se radi o fiktivnom prenosu imovine na par mjeseci, kao i da je G. slučaj prijavio policija, ali da policija prijavu nije zaprimila. On je tada, kako navodi, G. rekao da ne brine, da će se vratiti sve u pređašnje stanje i da za to postoje sudovi, zakoni i pravni lijekovi itd. Svjedok je tada nazvao direktora policije i upitao ga zašto prijava nije zaprimljena, kada je policija obavezna to učiniti bez obzira o čemu se radi. Nakon tog razgovora prisutnima je rekao da on i nije za to da se slučaj odmah prijavljuje, već da se razgovora sa advokatom R. kako bi se utvrdilo o čemu se radi, pa da se tek onda eventualno utvrdi postoji li krivično djelo ili ne, sa čim su se svi složili. Svjedok se sjeća i da ga je to veče G. upitao šta da radi ako dođu da ga istjeraju iz kuće, na šta mu je svjedok odgovorio da zove policiju ili eventualno njega. Sutradan popodne svjedok je zajedno sa O. K. i G. Č. otišao za P., gdje su se u jednoj piceriji u samom centru, blizu Opštine, našli sa D. R. i razgovarali o imovini. Svjedok je istakao da je u tom momentu, slušajući ga, doživio R. kao humanog čovjeka koji spašava Č. imovinu, međutim nije mu djelovao uvjerljivo. Istakao je i da je R., kada bi stekao utisak da mu ne vjeruju dizao ton i da se, čak u jednom momentu, digao sa stolice i pozvao ih u kancelariju da im pokaže papire. Svjedok je tada R., kako je naveo, rekao da za tim nema potrebe, da mu sve vjeruje i upitao ga je da li su Ugovor, novac što se nalazi u ugovoru,

kao i zvjezdice u katastru koje označavaju kredite fiktivne. Nakon što mu je R. pozitivno odgovorio, upitao ga je kada, s obzirom da je sve fiktivno, može vratiti imovinu i R. mu je odgovorio da može sutra. Svjedok tada govori G. Ć. da to riješe, smatrajući da je R. sve priznao i da nema djela prema Ć., eventualno postoji krivično djelo prema državi, ako bude država zaintresovana. Sledeći dan G. je javio svjedoku da je banka dala potvrdu da se skine samo jedna zvjezdica, a da je da je druga zvjezdica ostala u katastru i da se radi o rezervaciji za kredit od 150.000,00 KM. Svjedok mu je tada rekao da angažuje advokate jer postoje signali da je u pitanju prevara. Takođe je istakao da ga je G. Ć. upitao kog advokata da angažuje, te da mu je on preporučio J. J., koju je G. i angažovao. Svjedok je dalje naveo da je bio prisutan kada je advokat J. zvala gospođu J. M., šeficu odjela za izdavanje kredita, i pitala je da li u banci postoje fiktivni krediti, kao i zašto prethodni dan nije dala potvrdu da se skine druga zvjezdica u katastru. Poznato mu je da je tom prilikom advokat J. rekla gospođi M. da će, ukoliko u idućih 15 minuta ne izda potvrdu da se skine i druga zvjezdica, i ona doći na krivičnu prijavu, te da je zvjezdica zaista i skinuta. Istakao je i da nakon što je slučaj prijavljen Specijalnom tužilaštvu, bio pozvan od strane istog kako bi dao izjavu, te da tada gospodinu Ć. dao CD razgovora u P. kako bi mu pomoglo u istrazi, međutim poslije 7-8 mjeseci je dobio poziv od tužilaštva u P. jer se vodi istraga protiv njega zbog neovlaštenog snimanja, sa ciljem zastrašivanja. Svjedok je dalje naveo da o optuženom R. ne zna ništa drugo što nije vezano za ovaj slučaj u koji je bio uključen, te da mu je u vezi sa istim slučajem poznato da je bilo priče o ranijim uplatama kada je optuženi radio za pokojnog J. Ć. u postupku eksproprijacija 25 m² zemljišta od strane Opštine, da je zemljište, kako navodi, „debelo“ plaćeno, te da je pravobranilac uložio prigovor. Optuženi R. je, kako svjedok navodi, nudio J. da mu 30.000,00 KM koje je naplatio isplati na ruke, što je J. odbio i tražio da mu se isplati u banku. Svjedok je dalje naveo da je optuženi nakon prigovora rekao J. da mora vratiti novac, ali pošto novca nema može isplatu može izbjeći na način da imovinu prepíše nekom povjerljivom. Imovina se prenosi na punicu optuženog R., i prema J. izjavi, trebalo je da prenos imovine traje 3 mjeseca. Svjedok je dalje naveo da je zbog toga što je J., kako za vrijeme ta tri mjeseca, tako i skoro godinu dana nakon prenosa imovine, i dalje tu živio, obavljao radove, čak i naplaćivao kiriju za piceriji, jasno da se radilo o fiktivnoj prodaji. Što se tiče sastava predmetne imovine, svjedok je izjavio da misli da se imovina sastojala od parcele na kojoj se nalazi kuća (ne i lokal koji je nacionalizovan), a da je nakon notarskog ugovora izvršena i denacionalizacija nekog objekta. Istakao je i da je optuženi spominjao samo da je Opština isplatila 30.000,00 KM, te da nije spominjao 120.000,00 KM koliko je zapravo isplaćeno. Svjedok je dalje naveo da je on insistirao da se ode u Klinički centar i tonski snimi J. izjava, što je i učinjeno, te da su tom prilikom pored njega i J. bili prisutni jos i doktorica R. R., koja je pisala zapisnik, zatim G., B. i O. K.. Nije bio prisutan kada je J. drugi put davao izjavu u prisustvu notara, a nije mu poznato ni ko je tada bio prisutan. Svjedok je glavnom pretresu izjavio i da od 2009. godine radi kao detektiv, a da je prethodno od 1974. godine do 2008. godine bio radnik MUP-a RS, gdje je radio na najsloženijim slučajevima. Istakao da sa G. Ć. nikada nije sklopio ugovor o pružanju usluga, tako da u predmetnom slučaju nije radio kao detektiv. Takođe, svjedok je izjavio da se ne sjeća da li je pratio i snimao razgovore optuženog u periodu 21.01.2013. godine do 30.01.2013. godine. Naveo je i da je u svojstvu vozača jeste bio prisutan 30.01.2013. godine u kancelariji optuženog radi preuzimanja predmeta, ali da mu nije poznato ko je potpisao i dao punomoć advokatima.

U pogledu ovog svjedoka sud je prihvatio njegov iskaz kao istinit. Svjedok je naveo ono što je saznao u razgovoru sa optuženim pri tome je napomenuo da je optuženog neovlašteno snimao, ali da su mu poznate činjenice vezane za eksproprijaciju zemljišta kao i visinu naknade za

ekspropijaciju, kao i za sve događaje vezane za prodaju kuće, te prigovori odbrane vezani za njegovo nezakonito postupanje, odnosno neovlašteno snimanje gdje je on i pozivan u specijalno tužilaštvo. Njegova saznanja se poklapaju sa izjavama ostalih svjedoka, ali nisu od presudnog značaja za donošenje sudske odluke.

Svjedok optužbe, J. I. je na glavnom pretresu održanom dana 15.11.2019. godine izjavila da je zaposlena kao advokat, te da je 2013. godine, kao i danas, sa kolegicom J. J. radila u zajedničkoj advokatskoj kancelariji, Sjeća se da je u januaru te 2013.godine došao D. J., penzionisani inspektor, kojeg poznaje od ranije, a sa njim su došli G. Č. i njegova supruga B. Č., koje nije ranije poznavala. U kancelariji je takođe bila prisutna i J.1. Nakon što ih je predstavio D. J. joj je rekao da imaju problem koji se mora hitno rješavati, da su došli iz A., da je J. Č., otac od G. Č. teško bolestan i da leži na KBC-u, da su saznali određene činjenice koje kod njih izazivaju sumnju, kao i da je punomoćnik J. bio optužen D. R. koga poznaju još iz mladosti te da su u imali povjerenje u njega. Rekli su joj i da je G. pronašao dokument iz koga je vidio da je porodična kuća u P. prešla u vlasništvo J. Đ. Sjeća se da joj je B. Č. rekla da je povodom naknade za izuzeto građevinsko zemljište koje je izuzeto vođen postupak pred Osnovnim sudom u P., da je u tom postupku J. zastupao optuženi R., da je došlo do neke isplate te naknade, kao i da se radilo o iznosu od 30.000,00 KM. Svjedok je dalje navela da misli da je tada vidjela bankovni nalog da se sa računa D. R. isplaćuje iznos od 30.000,00 KM. Sjetila se i da je B. tada držala neke naloge o isplati da je J. sukcesivno podizao po četiri ili pet hiljada za radove koje je izvodio na stolariji kuće. G. i B. su, kako je navela, tražili da oni kao advokati provjere tačan iznos primljene naknade, s obzirom da o tome nisu imali nikakav dokaz. Preporučila im je tada da što prije pripreme punomoć, najbolje ovjerenu. Svjedok se dalje sjeća dogovora da se taj dan ili sledeći ode u P. kako bi se obavio razgovor sa optuženim R., kao i da bi se dogovorili oko preuzimanja spisa. U P. sa njima je, kako je navela otišla J. J.. Nakon što su dobili punomoć, svjedok je išla u Osnovni sud u P. pogledati postupak naknade. Tada je vidjela da je postupajući sudija bila D. A., koja je kasnije kao notar sačinila sporni ugovor. Izvršila je takođe i uvid i kopiranje izvršnog spisa, u kojem je zaduženi sudija bio J. Đ.. Naglasila je da se tog spisa, u kom je bilo i punomoćje jako dobro sjeća, te da je u istom vidjela da je sud dozvolio izvršenje i da je optuženi R. često urgirao da izvrši isplata. U spisu je vidjela da se, koliko se sjeća, radilo o iznosu od 119.000,00 KM, te da je kamata narasla na 30.000,00 KM. Takođe je navela da se sjeća da je isplaćen glavni dug i da je bila stalna urgencija da se isplati i 30.000,00 KM što je i učinjeno, tako da se radilo o iznosu oko 150.000,00 KM sa kamatama. Istakla je i da se dobro sjeća da je punomoćnik naplatio troškove postupka, te da je imao i ugovorenu nagradu u procentu po nekom ugovoru koji je kasnije bio predmet vještačenja. Svjedok je dalje navela i da su joj prilikom prvog susreta rekli i da su odlazili u policiju u P. da prijave slučaj, međutim nisu naišli na saradnju policije, kao i da su išli da zatraže pravnu uslugu od advokata J. Č. što takođe nisu realizovali. Poznato joj je i da je obavljeno snimanje razgovora sa R., te da je protiv njih, po prijavi optuženog, vođen postupak(koji je na kraju je obustavljen) jer su taj snimak dali tužiocu S. Č. u Specijalno tužilaštvo. Svjedok je dalje u svom iskazu navela da je četiri puta išla u RUGIP da provjeri situaciju za porodičnu stambenu zgradu i ugovor zaključen između J. Č. i J. Đ. koji je sačinila notar D. A.. Istakla je da je u ugovoru bila navedena kupoprodajna cijena u iznosu od 160.000,00 KM, ali da su joj G. i B. Č. govorili da J. tvrdi da nikada nije dobio nikakav novac. U ugovoru, koliko se sjeća, nije stajala primopredaja u posjed objekta, a što je logično za Ugovore te vrste. Nakon što su dobili punomoć svjedok je podneskom optuženog obavijestila da mu je otkazana punomoć u nekim postupcima, a jedan od njih je bio postupak po tužbi opštine P. protiv Č. J. zbog neosnovanog obogaćenja, čemu je razlog

bio to što je nakon pravosnažnosti prvostepenog rješenja pokrenut izvršni postupak prije okončana revizionog postupka. Istakla je i da, iako je očekivano da to punomoćnik učini ako zahtjeva toliku naknadu u ime stranke, ni na jednom mjestu nije pronašla izričitu J. dozvolu da želi naplatu prije okončanja revizionog postupka pred Vrhovnim sudom. Svjedok je navela i da nikada nije razgovarala sa J. lično, ali su joj prenijeli da je J. negirao da je prodao kuću, kao i da je primio novac, i da im je objasnio da mu je punomoćnik R. rekao da se kuća mora prenijeti na treće lice kako naplata ne bi bila realizovana prodajom tog objekta. Kao bitno svjedok je naglasila da je nakon što je primila informacije o, kako je navela, fiktivnoj prodaji, uputila optuženom R. i J. Đ. koja je tada još uvijek bila živa, podnesak kojim optuženog poziva na raskid ugovora, a to iz razloga što je J. prenio G. i B. Č. rekao da je optuženi R. prisustvovao zaključenju ugovora. Nakon toga uslijedio je telefonski razgovor sa optuženim R. u kojem pozivu je dogovoren termin da se sretnu, 13.2.2013. godine. Prilikom tog susreta svjedok je predložila optuženom da odu kod notara kako bi raskinuli ugovor jer joj bilo stalo da se nekretnina vrati J. dok je živ. Zaklela se da je optuženi pristao da se raskine ugovor, ali da se u Ugovoru o raskidu konstatuje da se vraća iznos od 160.000,00 KM, kako bi zaštitio notara i punicu, na šta svjedok nije pristala. Dalje je navela da je dogovor nje i optuženog R. bio da se ode kod notara i raskine ugovor i da se ne pominje nikakav novac. Insistirala je da notar ne može biti D. A. koja je sačinila ugovor, te je na prijedlog optuženog pristala da to bude S. J., koju je optuženi tada i pozvao ali se navodno nije javljala na poziv. Svjedok je sklona mišljenju da je to sve bila gluma, iz razloga što je optuženi idući dan bio nedostupan, a u petak 15.02.2013. godine kada su trebali ići kod notara optuženi joj je saopštio da od toga nema ništa, a istog dana je uslijedio i podnesak od strane optuženog sa jučerašnjim datumom 14.02.2013. godine, u kojem nije ni spomenuo raskid, već je samo navedeno da svjedok može nastaviti zastupati J. Č. i da se traže neki sitni troškovi. U prilogu podneska dostavljena je fotokopija ugovora trećih lica, Opštine P. i D. S., čime je optuženi htio da se to koristi kao dokaz dalje u vanparnici, jer je cijena u tom ugovoru po vještaku bila otprilike visine 1.800,00 ili 2.000,000 KM po kvadratu. U svom iskazu svjedok je navela i da su pored krivične prijave u kojoj su iznijeli svoj saznanja podnijeli i tužbu protiv J. Đ. radi utvrđenja ništavosti ugovora, kao i da su protiv optuženog R. podnijeli tužbu za novac. Svjedok se takođe sjetila i da se je bila žurba jer se u RUGIP-u zateklo da je nekretnina već bila stavljena pod hipoteku za jedan kredit koji je podigao optuženi ili njegova supruga i da je u toku realizacija drugog kredita, kao i da je povodom tih kredita bila aktivna gospođa J. M., koja je zaposlena u banci. Sa J. M., kao i sa notarom D. A. razgovarala je kolegica svjedoka J. J.. Navela je i da su uspjeli skinuti i drugu hipoteke, te da je G. Č. plaćao troškove oko skidanja hipoteke. U pogledu J. zdravstvenog stanja navela je psihički bio uredan jer znao objasniti sve oko iznosa koje je primio, odnosno nije primio i da mu je bilo jako teško što mu je sin razbaštinjen. Što se tiče kredita, svjedok je navela da joj je poznato da je jedan kredit bio obezbijedjen hipotekom a da je drugi bio u postupku pribavljana dokumentacije., te da joj je „po čuvenju” poznato i da su G. Č. i optuženi R. zajedno obilazili banku, bili u RUGIP-u i da je obezbjedjenje skinuto. Nije mogla da se sjeti da li je vidjela dokumentaciju za drugi kredit, ali je navela da je to pribavljivo. Dozvolila je mogućnost da je prilikom prvog susreta u kancelariju došla B. Č., a da je G. Č. kasnije došao, te da je D. J. koji je preporučio njihovu kancelariju, sigurno sa njima dolazio povodom problema, ali da li je to bilo prvi ili drugi put nije sigurna.. Svjedok se dozvolila i mogućnost da je pri susretu bila prisutna i O. K.. Na pitanje optuženog R. kako je predmet ugovora bila cijela kuća, ako je dio nacionalizovan od strane ... turista, svjedok je rekla da je njemu kao projektantu ugovora sve poznato, kao i da “... turist” nikada nije proveo rješenje o nacionalizaciji, te se nekretnina zato mogla prometovati. Takođe, svjedok je navela i da spornu kuću nakon smrti J. Đ., nakon sprovedenog ostavinskog postupka naslijedila njena ćerka, supruga

optuženog. Na pitanja optuženog vezana za razlog zbog čega prijava nije podnesena za života J. Č., svjedok je rekla da su i tada prikupljali dokaze i da ima i punomoć koju joj je J. dao. Sjeća se i da je bilo puno urgencija optuženog prema sudu, te suda prema banci.

Svjedok optužbe J. J. je na glavnom pretresu dana 04.12.2019.godine izjavila da sa kolegicom J. 1 od 1998. godine ima zajedničku advokatsku kancelariju, te da sredinom januara 2013. godine u njenu kancelariju dolazi D. J., bivši inspektor MUP-a sa jednim gospodinom i gospođom koje nije poznavala ranije. D. J. joj je tada predstavio G. Č. i O. K., rekao da imaju određene probleme i da im je preporučio njenu advokatsku kancelariju. Iz razgovora sa G. je saznala da je G. prije rata otišao u A., gdje je i živio, da ima kuću u P. u kojoj živi njegov otac, da se kuća nalazi pored Opštine u samom centru P. i da su u jednom dijelu kuće izdali prostor koji je korišten za pizzeriju, a koju piceriju je držala O. K.. Takođe, G. joj je ispričao da je došao iz A. kada su ga pozvali jer mu je otac bolestan, da je saznao da je otac jako lošeg zdravstvenog stanja, toliko lošeg da se može očekivati i smrtni ishod, te da je iz tog razloga, nakon razgovora sa O. (O. K.) koja mu je preporučili da s obzirom na situaciju, dok je tu pogleda sve stvari vezane za imovinu. Navela je da se dobro sjeća da je G. potom u kući pregledao dokumente i pronašao ZK. uložak ili neki dokument ,iz kojeg je vidio da kuća više nije vlasništvu njegovog oca, već J. Đ., koje saznanje ga je šokiralo. G. joj je tada rekao i da je njegovog oca pred sudom zastupao advokat D. R., u koga su imali povjerenja, te da je isti vodio i postupak eksproprijacije u kojem postupku im je plaćeno 30.000,00 KM i da je otac te pare trošio. Kako svjedok navodi, G. joj je tada pomenuo da je išao u Gruntovnicu ili Katastar gdje je vidio da je promjena stanja i tamo provedena, te da je vidio čak i zvjezdicu koja se odnosi na nekakav kredit. Svjedok se sjeća da su joj tada spomenuli i da u predmenoj kući postoji i poslovi prostor koji drži „...“, te da i na tome ima navodno neka hipoteka. Tada im je svjedok predložila da,obzirom da je hipoteka već upisana, odu da porazgovaraju sa D. R.. Istakla je da su se oni isto popodne sastali se sa gospodinom R., ali da ona nije prisustvovala tom razgovoru. Nakon nekog vremena, oni (tada je već došla i B. Č.) su, kako je svjedok navela, ponovo došli kod nje, kom prilikom su joj rekli da su išli u Gruntovnici i ... da se raspitaju i da su im rekli da je u pitanju fiktivni kredit, kao i da im je R. rekao da se radi o fiktivnom ugovoru koji je sklopljen kako se određeni iznos ne bi morao vratiti Opštini. Kada ih je svjedok upitala ko im je to rekao, naveli su D. R. i J. M.. Nakon toga svjedok je pozvala J. M. i upitala je kakvi su to fiktivni krediti i ugovori i da li zna u šta se upušta, nakon čega je ista rekla da će obrisati hipoteke, što je uglavnom i učinjeno. Tada je svjedok predložila da lično ode kod D. R., iz kojeg razloga je našla njegov broj i pozvala ga ali nije odgovorio na poziv. Svjedok je onda pozvala M., tadašnju predsjednicu Zbora advokata P. i pitala je za gospodina R., na šta joj je rečeno da će se D. R. javiti njoj. Kada je R. pozvao rekla mu je da želi da se sastanu i obave razgovor, te da su kod nje bili G. i B. Č. koji su joj dali punomoć i da bi trebalo da preuzme papire, nakon čega su se dogovorili da sastanu u njegovoj kancelariji. Svjedok je dalje navela da su u kancelariji kod D. R. u kancelariji bili G. i B. Č., D. J., D. R., jedna djevojka kojoj nije zapamtila ime i ona. D. R. je tada predložio da njih dvoje sami porazgovaraju o predmetu, na šta je svjedok rekla da to ne želi, da nema običaj da razgovore obavlja u 4 oka, te da želi da i ostali prisustvuju njihovom razgovoru. Tada se, kako je svjedok navela, atmosfera promijenila iz mirne u ružnu, u smislu da je optuženi postao ljut i promijenio je vokabular. Sjeća da joj je optuženi rekao da je pripremio papire i potvrdu o tome šta on njoj predaje, te da ju je, kada je tražila dokumente, stalno požurivao. Bile su tu, kako navodi dvije koverta A4 i potvrda šta joj optuženi predaje i, mada svjedok je željela da se popiše šta se predaje, atmosfera je bila takva da se samo uzmu papiri i potpiše, tako da je sve, kako je navela potpisala na brzinu drhtavim rukopisom. Navela je i da je tada rekla kolegi R. da čini krivično

djelo, da prebacuje na taj način kuću, da je to nedozvoljeno advokatima, kao da je on tada na to pred svima rekao: „Kolegice, to je fiktivni kupoprodajni ugovor, to nije ugovor koji smo mi stvarno napravili, mi smo ga napravili iz razloga da bi zaštitili J. da se ne vraćaju pare od eksproprisanog zemljišta.“, te da je za kredite rekao da su isti fiktivni da se optereti nekretnina i da taj poslovni prostor ne pređe na „...“ kako bi prešao na J.. Tada je svjedok predložila da se taj ugovor poništi i da, koliko je shvatila optuženi nije rekao da to ne želi iz čega je svjedok zaključila da će tako i biti urađeno. Na tome se, kako je istakla, se i završilo, više nije komunicirala sa njim nego je rekla da će podnijeti krivičnu prijavu. Dobro se sjeća i da je zvala notarku D. A., za koju je poslije saznala da vodila sporni postupak eksproprijacije (zbog ga je istu i navela krivičnoj prijavi) i pitala je o kakvom se ugovoru se radi, te da je ista bila jako drska, rekla joj da se taj ugovor svjedoka ne tiče, da je ona notar, da ne mora svjedoku polagati računa i da joj je prekinula vezu. Kad se sve realizovalo svjedok je sa kolegicom, a po punomoći G. Č. sačinila krivičnu prijavu protiv D. A., J. M. i D. R., te istu predala u Specijalno tužilaštvo. Istakla je da je sve što je bilo u kovertama predala u Specijalno tužilaštvo, te da ne može da se sjeti, ali zna da jedna potvrda nije bila potpisana od strane J.. Nije se mogla sjetiti o kojim se iznosima radilo na priznanicama. Između ostalog, svjedok je navela i da je od G. Č. čula da je D. R. dao prsten u vrijednosti oko 300,00 KM J. M., i sjeća se da je istu u toku razgovora upitala da li daje kredite za prsten. Navela je i da, koliko je njoj poznato, J. imao problema sa unutrašnjim organima (dio abdomena), a ne sa mozgom. Takođe je istakla i da „oči bode“ činjenica da je nekretnina data, a da nema priznanica, te da to nije bilo ni ljudski ni profesionalno.. Svjedok je dalje navela da sa D. J. nema nikakvu poslovnu saradnju, niti ga je u ovom predmetu angažovala. Ranije nije poznavala O. K., a nije joj poznato da li je možda istoj advokatske usluge pružala J. I.. Dalje je navela da G. kada je dolazio prvi put kod nje, nije donosio nikakve papire, već ga je samo saslušala i savjetovala da mu optuženi objasni šta se dešava. Što se tiče postupka eksproprijacije navela je da ona taj predmet nije gledala jer uglavnom radi krivicu, tako da sva saznanja prepušta kolegici J. I.. Ono što joj je poznato iz potvrda koje joj je optuženi davao da je za eksproprijaciju isplaćen iznos od oko 100.000,00 KM. Dalje je navela je ona prvi put lično primila G. Č., O. K. i D. J. (B. Č. je tada još uvijek bila u A.), i da je njena neposredna radnja bila da kada je otišla kod optuženog po dokumenta, ali je istakla da nije bila prisutna prilikom svih razgovora, kao ni prilikom davanja izjave, jer je bila na bolovanju u februaru, tako da su ona i J. zajedno radile na predmetu. Svjedok je u iskazu navela i da je moguće da su bile tri priznanice, kao i da je bila punomoć. Rekla je i da je od G. čula kako je J. govorio da nije zaključio nikakav ugovor, već je sve bilo iz razloga da se pare ne vrate Opštini. Svjedok je rekla da joj nije poznato da li je „...“ vodio neki postupak za uknjižavanje vlasništva, kao i da joj G. i B. nisu ništa govorili da je O. pozajmljivala novac od J..

Ova dva svjedoka, J. I. i J. J., imaju posredna saznanja koja su čula od G. i B. Č. kada su došli u njihovo zajedničku kancelariju da ih angažuju po pitanju ovog slučaja, pored toga J. J. je otišla da porazgovara sa D. R. vezano za kompletni događaj, a da sud o dobijanju punomoći od strane G. Č. provjeravale stanje vezano za izvršni postupak kao i kompletnu prodaju nekretnina J. Č. i sve druge radnje vezane za hipoteke koje su bile sačinjene od strane optuženog koje je navodno kupila Đ. J.. Ova dva svjedoka su vjerno navele sudu šta su sve obavile i kakve su razgovore vodile sa optuženim pri tome sud je prihvatio njihove iskaze, jer su njihovi opisi događaja složni sa pismenim materijalnim dokazima uloženim u spis gdje su one navele svoja posredna saznanja koje su čula od G. i B. Č., a kasnije su neposredno provjeravale određene činjenice vezane za izvršni postupak u postupku naplate eksproprijacije, kao i sklapanje ugovora o kupoprodaji gdje su svjedokinje jasno navele da je i J. J. navela da je optuženi prilikom razgovora sa njom i rekao da

je sve bilo fiktivno oko prodaje nekretnine Đ. J., te da joj je predao određene dokaze koje je ona kasnije predala tužilaštvu.

Na glavnom pretresu saslušan je vještak grafološke struke Lj. G., predložen od strane tužilaštva koji u svom nalazu i mišljenju od 11.07.2013. godine, urađenom po Naredbi OJT Banjaluka-Posebno tužilaštvo za suzbijanje organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala-Specijalno tužilaštvo Banjaluka broj: T19 0 KT ... 13 OD 26.04.2013. godine i Naredbi za dopunu vještačenja, broj: T19 0 KT ... 13 OD 25.06.2013. GODINE, u svom mišljenju navodi da rukopisni potpis na ime „Ć. J.“ u rubrici „KLIJENT:“ na originalu „UGOVORA O PRUŽANJU ADVOKATSKIH USLUGA“ koji je sačinjen kako se čita: 10. novembra 2006. godine između Ć. J. kao klijenta i R. D. kao davaoca advokatskih usluga nije autentični potpis J. Ć.; da poluskraćeni potpis u rubrici „KLIJENT:“ na originalu „UGOVORA O PRUŽANJU ADVOKATSKIH USLUGA“ koji je sačinjen kako se čita: 25. aprila 2007. godine između Ć. J. kao klijenta i R. D. D. kao davaoca advokatskih usluga je autentični potpis J. Ć.; da dva /2/ poluskraćena potpisa u rubrici „NOVAC PRIMIO:“ između kojih se nalazi rukopis „uručeno dan 18-3 2011“ na originalu „PRIZNANICE“ kojom se potvrđuje kako se čita, da je advokat R. D. isplatio iznos od 30.000,00 KM na račun i 30.000,00 KM na ruke klijentu J. Ć. su autentični potpisi J. Ć.; da dva /2/ poluskraćena potpisa u rubrici „NOVAC PRIMIO:“ između kojih se nalazi rukopis „uručeno dan 18.3 2011 g“ na originalu „PRIZNANICE“ kojom se potvrđuje kako se čita, da je advokat R. D. isplatio iznos od 30.000,00 KM na račun i 30.000,00 KM na ruke klijentu J. Ć. su autentični potpisi J. Ć.; da poluskraćeni potpis u rubrici „NOVAC PRIMIO:“ ispod koga se nalazi rukopis „uručen 6-6 2011“ na originalu „DOPUNSKE PRIZNANICE“ kojom se potvrđuje kako se čita, da je dana: 06.06.2011. godine, advokat R. D. isplatio iznos u gotovom novcu od 15.000,00 KM na ruke klijentu J. Ć. je autentični potpis J. Ć.; da poluskraćeni potpis u rubrici „NOVAC PRIMIO:“ ispod koga se nalazi rukopis „uručeno 6-6 2011“ na originalu „DOPUNSKE PRIZNANICE“ kojom se potvrđuje kako se čita, da je dana: 06.06.2011. godine, advokat R. D. isplatio iznos u gotovom novcu od 15.000,00 KM na ruke klijentu J. Ć. je autentični potpis J. Ć.; da poluskraćeni potpis u rubrici „TUŽENI:“ na originalu „PUNOMOĆI“ koju je imenovani dao kako se čita: 16.07.2012. godine advokatu R. D. da u njegovo ime sačini i podnese odgovor na tužbu po tužbi tužioca Opštine P. je autentični potpis J. Ć.; da poluskraćeni potpis u rubrici „NOVAC PRIMIO:“ na fotokopiji PRIZNANICE“ kojom se potvrđuje kako se čita, da je advokat R. D. isplatio iznos od 30.000,00 KM na račun i 30.000,00 KM na ruke klijentu J. Ć. kojom se potvrđuje kako se čita, da je advokat R. D. isplatio u gotovini iznos od 34.000,00 KM klijentu J. Ć. je autentični potpis J. Ć. i da je poluskraćeni potpis u rubrici „NOVAC PRIMIO:“ na fotokopiji „PRIZNANICE“ od 18.04.2011. godine kojom se potvrđuje kako se čita. da je advokat R. D. isplatio u gotovini iznos od 4.000,00 KM klijentu J. Ć. je autentični potpis J. Ć..

Na glavnim pretresima održanim dana 23.07.2020. godine Lj. G. kao vještak optužbe, izjavio je da se grafološkim vještačenjima bavi već 34. godine, te da je u predmetnom slučaju originalna sporna dokumentacija, koja je pobrojana na strani 1. i 2. Naredbe Specijalnog tužilaštva, od 26.04.2013. godine dostavljena KTC MUP RS Odjeljenju za kriminalističko tehnička vještačenja, koji se potom obratio MUP Prijedor kako bi im dali stare i nove pasoše i lične karte J. Ć., što su isti i dostavili. Dalje je naveo da dokumentacija kojom je raspolagao, a koja dokumentacija je navedena na strani 2. njegovog nalaza i mišljenja, bila dovoljna za postupak vještačenja. Komparativnom analizom vještak je utvrdio da je na svim spornim dokumentima, izuzev dokumenta Ugovor o pružanju advokatskih usluga (tačka 0.1 iz Mišljenja) su autentični potpisi J.

Ć.. Vještak je dalje objasnio da je institucija ta koja zaprima zadatak, te da se onda s obzirom na dinamiku predmeta od raspoloživih vještaka određuje vještak koji će obaviti vještačenje i da mu nije poznato da postoji poseban akt kojim se zadužuje predmet, već se vrši signiranje kompletnog predmeta (akt ostaje u arhivi MUP i ne može se dostavljati uz predmet). Vezano za pitanja odbrane da li su uz predmetni nalaz dostavljeni i nesporni potpisi, vještak je rekao da mu sada nije poznato i da se u praksi dostavljaju, no da postoji mogućnost da su ti akti vraćeni direktno u PS Prijedor kako se službena dokumentacija ne bi zagubila. Na pitanja odbrane vezana za izostanak uporedne fotodokumentacije spornih i nespornih potpisa u nalazu i mišljenju, vještak je naveo da je u kompetenciji vještaka da li će koristiti fotokometaciju, te da zbog obima predmeta istu nije sačinjavao. Dalje je izjavio da je u svom nalazu obuhvatio i naredbu i dopunu naredbe tužilaštva, te je negirao da je nalaz uradio prije nego što je dobio dopunu naredbe i naglasio da isti bez dopune nije ni mogao izraditi jer potpisi koji su bili u samom spisu nisu bili dostatni. Vještak u svom iskazu takođe tvrdi da je, prema stručnim uputstvima na koj se odbrana pozvala, pribavio dovoljan broj nespornih potpisa (tri potpisa) , te objasnio da je kod rukopisnih potpisa potreban manji broj istih, dok je kod parafnog potpisa potrebno da postoji više nespornih potpisa. Tokom iskaza svjedok nije mogao da pokaže relevantne opredjeljujuće razlike u rukopisu navedene u nalazu, a koje razlike se odnose na tvorbu i izvedbu slova „o“, „Č“, „č“, „J“, „s“, „p“, „i“, i „r“, s obzirom da nije imao fotodokumentaciju.

Sud je, s obzirom da nije bio u mogućnosti da iz priloženog nalaza i mišljenja vještaka utvrdi kako je vještak došao do svojih zaključaka, naredbom broj 71 0 K 230948 18 K 2 od 28.07.2020. godine od KTC MUP RS, Banjaluka zatražio da se što prije moguće dostavi skice i radni materijali na osnovu kojih je urađen nalaz i mišljenje vještaka MUP RS, Jedinica za forenzička vještačenja broj 02/.../13 od 11.07.2013. godine, te je odredio da će se vještak ponovo saslušati.

Nakon što je 13.08.2020. godine RS Vlada, MUP, Uprava za policijsku podršku Banjaluka dopisom u spis suda dostavila snimljeni materijal spornih i nespornih potpisa na dokumentima koji su bili predmet vještačenja u digitalnoj i štampanoj formi.

Na glavnom pretresu dana 04.09.2020. godine tužilac je u spis dostavio dokaze na koje je prigovarala odbrana, a koji dokazi su pobrojani u nalazu i mišljenju vještaka G. (Originalna priznanica za advokata R. D., uručena dana 18.03.2011. godine, Dopunska priznanica za advokata R. D., Punomoć od 16.07.2012. godine, Priznanica od 28.03.2011. godine za R. D. i priznanica od 18.04.2011. godine za R. D.), a na istom pretresu, nakon što je konstatovano da su otklonjenu procesni nedostaci, ponovo je saslušan vještak optužbe Lj. G., koji je u svom iskazu ponovio da je postupao skladno Naredbi Specijalnog tužilaštva broj: T19 0 KT ... 13 OD 26.04.2013. godine, te da su predmet vještačenja su bili potpisi na ime Ć. J. na Ugovoru o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine, Ugovor o pružanju advokatskih usluga“ koji je sačinjen kako se čita: 25. aprila 2007. godine, Priznanica kojom se potvrđuje kako se čita, da je advokat R. D. isplatio iznos od 30.000,00 KM na račun i 30.000,00 KM na ruke klijentu J. Ć., priznanice od istoga datuma na iste iznose, Dopunske priznanice od 06.06.2011. godine, Punomoć od 16.07.2012. godine i Priznanice od 28.03.2011. i priznanice od 18.04.2011. godine. Na osnovu analize spornih i nespornih potpisa koji su navedeni na strani 2. u pisanoj formi nalaza i mišljenja od 11.07.2013. godine vještak je zaključio (kao i prilikom davanja svog prvog iskaza pred ovim sudom da da rukopisni potpis na ime „ Ć. J.“ u rubrici „KLIJENT:“ na originalu „UGOVORA O PRUŽANJU ADVOKATSKIH USLUGA“ koji je sačinjen kako se čita: 10. novembra 2006. godine između Ć.

J. kao klijenta i R. D. kao davaoca advokatskih usluga nije autentični potpis J. Č.. Dakle, ovaj vještak je utvrdio da navedeni ugovor ne sadrži autentični potpis J. Č., te je ovaj nalaz i mišljenje sud prihvatio kao objektivno dat i urađen u skladu sa pravilima struke pogotovo ako se uzme u obzir okolnost da su dostavljeni dokazi za koje je prigovarala odbrana a vezano za sam nalaz, te su u tom smislu otklonjeni procesni nedostaci gdje je jasno vještak naveo da nije autentičan potpis J. Č. na ugovor o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine. Prigovori optuženog vezano za to zbog čega bi baš taj ugovor bio falsifikovan jer to onda nema logike jer su postojali drugi ugovori, uvidom u taj ugovor utvrđeno je da je sačinjen na način da optuženi dobija 50% procentualno dakle najviše dobiti u za sebe u odnosu na ostale ugovora za rješavanje pitanja eksproprijacije. Što se tiče ostalih dokumenata (od 0.2 do 0.7 na strani 4. i 5. nalaza i mišljenja vještak je konstatovao da se radi o autentičnim potpisima J. Č..

Na glavnom pretresu saslušan je i vještak grafičko-grafološke struke D. B., predložen od strane odbrane, koji u svom nalazu i mišljenju od 04.09.2020. godine, urađenom na osnovu pismenog zahtjeva advokata D. T. iz BL od 28.08.2020. godine, u svom mišljenju navodi da, na osnovu naučnih i praktičnih dostignuća iz grafičko-grafoskopske oblasti vještačenja i na osnovu utvrđenih i komparativno prikazanih činjenica koje imaju svoju opredjeljujuću snagu, kategorički tvrdi da je skriptor koji je identifikovan kao J. Č. svojeručno izveo potpis punim prezimenom i imenom „Č. J.“, ispod riječi „Klijent“ na Ugovoru o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine.

Na glavnom pretresu održanom dana 25.09.2020. godine D. B. kao vještak odbrane izjavio da je na 2. i 3. strani nalaza i mišljenja od 04.09.2020. godine priložena reprodukcija zahtjeva za vještačenje autentičnosti spornog potpisa od advokata D. T. iz BL, te da je u istom bio dat i zadatak vještačenja da se u skladu sa pravilima struke, nauke i vještine i na bazi stručnog znanja i iskustva uradi uvid u predmetni spis, pribavi potrebna dokumentacija i utvrdi da li je na spornom dokumentu, Ugovoru o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine ispod teksta „KLIJENT“ na kraju Ugovora u donjem desnom uglu svojeručni potpis izveo skriptor Č. J.. Dalje je naveo da kompletan nalaz sačinio tim vještaka Forenzičkog centra (D. B., N. G. i J. S.), te da se na čelu tima nalazi on. U svom iskazu vještak je rekao i da se na strani 4. nalaza u podnaslovu Dokumenti sa nespornim potpisom punog prezimena i imena „Č. J.“ navedeni dokumenti koje je koristio za izradu nalaza. Na pitanje branioca šta je pribavljao Aktom Okružnog suda u Banjaluci od 16.12.2014. godine vještak je rekao da je na taj način pribavio originalni primjerak dokumenta sa spornim potpisom skriptora J. Č., kako bi utvrdio tehnološke elemente autentičnosti te izvedbe grafičkog elementa, nakon čega je ustanovio da je u pitanju original. Vještak rekao i da je gore pomenuti originalni primjerak nakon pregleda u decembru 2014. godine skenirao i memorisao u svoj računar, te je na konstataciju suda da faktički nije ponovo postupao po zahtjevu branioca od 28.08.2020. godine, rekao da smatra kako nije bilo potrebe jer original ostaje original i da se nije obraćao ovom sudu radi preuzimanja spisa jer je sve to imao memorisano i prethodno urađeno, pa bi u suprotnom samo ponovio iste utvrđene činjenice. Što se tiče tri dokumenta u kojima su sadržani nesporni potpisi skriptora Č. J., vještak je rekao da su isti kao službene isprave koje izdaje državni organ, bili dovoljno reprezentativni da se uradi traženi zadatak vještačenja. iako su u pitanju skenirani dokumenti koji se čuvaju u arhivi MUP-a, jer je na njima skriptor originalno potpisao hemijskom olovkom dokument. U svog iskazu, vještak je između ostalog potvrdio i da je u ovom predmetu nalaz radio i za potrebe Okružnog suda u Banjaluci 2014. godine u decembru mjesecu, te naveo da su utvrđene i prikazane činjenice u oba nalaza istovjetne i konačni zaključak

vještačenja, tj mišljenje je istovjetan. Prilikom izrade nalaza korištena je grafička komparativna metoda podudarnosti i nepodudarnosti prisutnih individualnih karakteristika rukopisa u spornom potpisu i nespornim potpisima, te je u istom tim vještaka utvrdio da je J. Č. svojeručno izveo potpis punim prezimenom i imenom na Ugovoru o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine. U svom iskazu vještak je naveo i da je "Forenzički centra za vještačenje dokumenata" d.o.o. Banja Luka 2014. godine imenovan kao pravno lice, te da je on predmet optuženog vještačio u decembru 2014. godine, odnosno za vrijeme legitimnosti. Negirao je da je izvršio uvid u originalne dokumente u sudskom spisu i naveo da mu spis nije stavljen na raspolaganje, te ponovio da se ovo sudu tim povodom nije obraćao, već je iz Okružnog suda iz 2014 uzeo originalni dokument sa spornim potpisima koji mu je i ustupljen.

Sud nije prihvatio nalaz i mišljenje ovog vještaka, jer vještak nije postupao u skladu sa ZKP-om, te se morao upoznati sa sadržinom spisa i da krivični predmet preuzme odnosno da se upozna sa sadržinom krivičnog predmeta i priloženim dokazima u spisu, te da na osnovu detaljnog pregleda dokaza izradi nalaz i mišljenje, a što očigledno nije učinjeno, nego je vještak imao unaprijed pripremljenu formu na svom računaru, te je unaprijed znao odgovore na postavljena pitanja, što upućuje da nalaz i mišljenje nije urađeno sa pravilima struke i nauke, pored toga on je sam branio nalaz bez odbrane druga dva člana koji su navodno sačinili nalaz, pa tu činjenicu sud nije mogao da utvrdi kao autentičnu i istinitu. Iz svih ovih razloga sud nije prihvatio nalaz i mišljenje ovog vještaka, jer nije sačinjen u skladu sa pravilima struke i nauke i neposrednim pregledom dokaza u spisu.

Prihvatajući nalaz i mišljenje vještaka grafološke struke G. Lj., kao stručan i objektivan, dat u skladu sa odredbama člana 162 i člana 164 ZKP-a, sud iz formalnih i suštinskih razloga ne prihvata nalaz i mišljenje vještaka odbrane B. D, G. N. i S. J., jer je isti dat suprotno navedenim odredbama ZKP-a. Prilikom izlaganja nalaza na glavnom pretresu samo se pojavljuje vještak B. D., bez druga dva vještaka, a iz sadržaja nalaza je vidljivo da je to nalaz jednog vještaka ("kategorički tvrdim"), pa i ta činjenica pokazuje kakva je objektivnost tog nalaza. Uostalom, taj nalaz je u suprotnosti sa materijalnim dokazima optužbe i nije rezultat pravila struke, pa je irelevantna činjenica da li su prilikom izrade učestvovala i druga dva vještaka.

Svjedok optužbe, J. M. je je na glavnoj raspravi dan 25.07.2019. godine izjavila da optuženog D. R. poznaje od ranije jer je optuženi, tačnije njegova advokatska kancelarija, bila dugogodišnji klijent ... u kojoj je radila, a u periodu od 2007. ili 2008. godine obavljala i funkciju direktora. Sjeća se da se optuženi R. obratio banci radi podizanja kredita, sa ciljem kupovine jednog poslovnog prostora koji je bio u neposrednoj blizini banke i da je banka tada imala akciju za visokoobrazovane kadrove sa povoljnom kamatnom stopom. Naveo je da želi kupiti taj poslovni prostor kako bi se u njega preselila zlatarska radnja njegove supruge. Istakla je da su se u banci tada radovali jer se radilo o dobrom klijentu i velikom kreditu od 150.000,00 KM, kakvi krediti se rijetko pojavljuju. Svjedok je dalje istakla da je optuženi predao svu potrebnu dokumentaciju (dokumentacija je glasila na ime J.Đ.), te da je ista proslijeđena pravnoj službi u Banja Luci koja ima zadatak da pregleda svu dokumentaciju koja ide pod hipoteku (nekretnine, zemljište itd.). Nakon što je pravna služba odgovorila da je sve uredno, prikupljena je i preostala neophodna dokumentacija koju je optuženi, zajedno sa suprugom koja je bila sudužnik bio dužan da dostavi, te je sve proslijeđeno kreditnom odboru koji je nakon sprovedenih provjera odobrio kredit u iznosu od 150.000,00 KM. Svjedok je dalje opisala kako uobičajeno teče dalji postupak (odlazak svih

učesnika kredita kod notara, obrada kredita, upis hipoteke na nekretnini koja je zalog za kredit, dobijanje Z.K. uložka nakon upisa hipoteke, Z.K. uložak se zajedno sa notarski otpravkom ponovo šalje pravnoj službi na pregled i tek nakon pregleda se mogu puštati sredstva na račun klijenta). Istakla je da, s obzirom da optuženi nije dostavio Z.K. uložak sa upisanom hipotekom, sredstva nisu legla na njegov račun, odnosno ostala su na računu banke. Navela je i da za dobijanje kredita u prosjeku potrebno 10-15 dana, maksimalno jedan mjesec, a što se tiče brisovnice praksa banke je da brisovnu dozvolu daje odmah po otplati kredita, najkasnije za deset dana, a ako klijent traži onda se može dati i za dan-dva, eventualno pet dana. Takođe, svjedok je izjavila i da u ovom konkretnom slučaju ona nije provjeravala istorijat nekretnina, jer je Služba za rizike to obavezno mora da pogleda, i da koliko se sjeća nije bilo ništa sporno u tom segmentu. Svjedok se dalje sjeća da je optuženi u pratnji jednog čovjeka došao u njenu kancelariju i rekao joj da odustaje od kredita, kao i da je dopis optuženog u kome navodi razloge odustanka uputila u Banja Luku kako bi mogla da se odobri brisovnica. Nakon što joj je optuženi predočio predmetni dopis na uvid, svjedok se sjetila da je čovjek koji je bio u pratnji optuženog u njenoj kancelariji bio kupac koji je naveden u dopisu, te da se prezivao Ć. ili Ć.. U svom iskazu svjedok je navela i da joj u bankarstvu nije poznat pojam fiktivnog kredita, a istakla je takođe i da u periodu od sedam godina koliko je obavljala funkciju direktora nije dešavalo da neko odustane od kredita, niti da traži kredit zbog nekih skrivenih motiva. Istakla je da je u njenoj banci bio samo jedan kredit na ime optuženog u iznosu od 150.000,00 KM. Svjedok se sjeća i da je telefonom zvala neka žena koja se predstavila kao advokatica i da, pošto se to dešavalo davno, ne može da se sjeti šta je tačno govorila, ali da je, koliko se sjeća, pričala da je R. nekoga prevario i da će biti tužen. Navela je i da se taj poziv dogodio nakon što je optuženi povukao zahtjev za kredit i nakon što je izdata brisovna dozvola.

Sud je prihvatio iskaz ove svjedokinje kao istinit i objektivan, međutim, ova svjedokinja je jasno navela da je optuženi dolazio kod nje sa G. Ć. da odustane od kredita što na indirektan način potvrđuje da je G. Ć. govorio istinu kad je pojašnjavao tu situaciju šta se dešavalo kad se susreo sa optuženim R. D. i da su išli u banku da on odustane od kredita. Samo odustajanje od kredita znači da je i optuženi razmišljao u pravcu da odustane od tvrdnji da je Đ. J. zaista kupila kuću od J. Ć., nego da je to sve bilo fiktivno, te u tom smislu je želio da odustankom od kredita riješi situaciju sa G. Ć., a što jasno upućuje da se radi o fiktivnom ugovoru te se postavlja pitanje zašto bi neko odustajao od kredita, ako je sve bilo autentično i istinito kako to tvrdi odbrana. Pri tom je ova svjedokinja potvrdila i tvrdnje da ju je zvala advokatica J. J. i da je razgovarala sa njom što govori, takođe, o istinitosti iskaza advokaticice J. J. koja je u svom iskazu jasno navela da je zvala banku i da je razgovarala sa svjedokinjom a u vezi kredita i brisovne dozvole.

Svjedok optužbe, S. J. je na glavnoj raspravi dan 24.09.2019. godine izjavila je da u januaru ili februaru 2013.godine u njenoj kancelariji nije zaključen nikakav Ugovor. Ono što je njoj, kako je navela, poznato jeste da su je i advokat R. i advokat J. I. kontaktirali radi termina za zaključenja pravnog posla, te da se bolje sjeća razgovora sa advokatom J. koja ju je tom prilikom pitala da li ima termin da se napravi raskid ugovora, kao i da li ju je kontaktirao advokat R., na šta joj je svjedok odgovorila da je R. jeste kontaktirao ali da sa njim neka zaključen nikakav ugovor. Svjedok se nije mogla sjetiti da li je rezervisala termin, ali je istakla da je niko kasnije nije kontaktirao niti dostavio dokumentaciju. Dalje je navela da se nakon šest godina ne može sjetiti šta je razgovarala sa optuženim, ali da se nije spominjala vrsta posla, niti imena klijenata. Svjedok se nije mogla tačno sjetiti koliko je vremena proteklo od razgovora sa optuženim do razgovora sa advokatom I., ali otprilike se radi o mjesec dana, a možda i više. Takođe, svjedok je potvrdila da

je i prije i poslije januara 2013. godine optuženi kao advokat obavljao određene poslove u njenoj notarskoj kancelariji, te da nema nikakvih saznanja da li su se klijenti žalili na poslove optuženog.

Sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka, ali ovaj svjedok nije dao jasne odgovore na pitanja vezana za konkretan događaj, te je navela da se niko nije žalio na poslove optuženog, ali je takođe i potvrdila da je optuženi obavljao određene poslove u njenoj notarskoj kancelariji.

Svjedok odbrane B. R., bivša supruga optuženog D. R. je na glavnom pretresu dan 31.08.2020. godine izjavila da je J. Đ., njena majka, bila penzionisani nastavnik biologije i hemije na osnovu čega je ostvarivala penziju od 430,00 KM. Takođe je navela i da je njena majka posjedovala više nekretnina, konkretno stan u P., kuću u J., dvije garaže, te poljoprivredno gazdinstvo u V., te da je na osnovu tih nekretnina ostvarivala dodatne prihode (iznajmljivanje stana u P. APT-ju i OSCE-u i privatniku od 1995-2006/2007. godine sa mjesečnom zakupninom od 800,00 do 1.000,00 KM, renta i subvencije od Ministarstva poljoprivrede V. za poljoprivredno gazdinstvo). J. Đ. je kuću u J. je prodala za 28.000,00 KM, a stan u P. i jednu garažu je prodala za 47.000,00 KM. Svjedok je dalje navela da se optuženim razvela u oktobru 2015. godine, te da sa istim održava kontakt radi sina kome pomažu. Posjeduje zlatarsku radnju koju je otvorila uz pomoć majke. Navela je i da je njena majka poznavala J. Č. jer je P. mali grad i da ga je njena majka spominjala kada je počela sa pregovorima o poslovnom prostoru. Svjedok nije poznavala J. Č. , osim što je on ponekad navraćao kod nje da traži njenu majku, s obzirom da je majka sve do kasne jeseni bila u V.. Navela je da su ona i majka oko godinu dana tražili lokal u P. , i da je majka govorila da je jedino J. lokal ima čiste papire i dobru lokaciju, ali da se njoj lokal nije dopadao jer je bio veliki, imao je pečenjaru i u lokalu je sve bilo staro, uz izuzetak stolarije na spratu i krova koji su bili novi. Poznato joj je da se majka sastajala sa J. tim povodom, i da je J. u početku tražio 200.000,00 KM, a da su oni imali oko 150.000,00 KM. Jedan dan joj je majka rekla da je J. pristao da proda kuću za 160.000,00 KM, pod uslovom da ostane tu da živi jer nije želio da ide u dom. Pristali su na takav dogovor jer im je samo lokal bio važan. Svjedok je dalje navela da je povod svemu bila želja njene majke da je obezbijedi s obzirom na nesigurnosti u njenom braku, te da optuženi nije učestvovao u pregovorima. Sjeća se da su se dogovarali negdje u januaru 2012. godine, te da su ona i majka trebale da odu do J. kako bi mu donijele novac. Međutim J. je navratio do njih kako bi ih obavijestio da mu dolaze prijatelji, tako da je novac isplaćen dan kasnije u kući majke svjedoka. Svjedok je dalje navela da su J. isplatili 75.000,00 eura i 10.000,00 KM, međutim on je rekao da još novca nedostaje, pa mu je svjedok rekla da će mu ona isplatiti još taj iznos manji od 4.000,00 KM. Nije bila prisutna sa majkom i J. kod notara, već je J. iz notarske kancelarije došao kod nje u zlataru, gdje mu je isplatila još 3.800,00 KM. Istog dana je kod nje došla i majka sa ugovorom i rekla joj da je sve završeno. Istakla je da, mada nije pitala, niko nije spomenuo da je optuženi tada bio prisutan kod notara. S obzirom da je lokal trebalo renovirati, majka svjedoka je prije sjetve otišla u V. kako bi raskinula Ugovor sa Ministarstvom privrede i prodala komad zemlje radi prikupljanja novca u te svrhe, međutim nije uspjela da proda zemlju i vratila krajem sezone, u oktobru ili novembru. Neposredno nakon povratka majka svjedoka je dobila dopis od katastra u kome se postavlja pitanje vlasništva te nekretnine, da „...“ tuži J. Đ. i J. Č. za taj lokal. Nakon prijema dopisa majka je insistirala na raskidu ugovora i predložila je svjedoku da digne kredit i kupi jedan drugi lokal veličine 30 m², međutim pošto ni ona ni majka nisu bile kreditno sposobne, savjetovano im je da stave hipoteku na kuću, što je učinjeno i tada se svjedok obratila optuženom D. R., te je on zaključio ugovor za kredit. Dalje je navela da im je G. Č. rekao vratiti novac za lokal i raskinuti ugovor, pa su odustali od krediti i došlo je do brisanja hipoteke. Međutim,

kako je svjedok navela hipoteka je obrisana ali ugovor nije raskinut. Svjedok je dalje navela da je u tom periodu J. još bio živ i da je njena majka smatrala da treba da pregovara sa njim, a ne sa G. koji je dolazio na pregovore. Istakla je i da joj je poznato da je O. K. jednog dana pozvala optuženog u kafanu, nakon čega se on vratio uznemiren. Tada joj je optuženi spomenuo da njega zovu radi nekog predmeta, kao i da će on srediti sve oko kuće. Što se tiče njenog braka sa optuženim, navela je da nisu bili u dobrim odnosima, ali da je i sam optuženi bio svjestan da na taj način rješavaju pitanje egzistencije njihovog sina. Svjedok je istakla i da majka i ona nikada nisu ni ušli u posjed poslovnog prostora, te da je J. nastavio da tu živi. Optuženi je, kako svjedok navodi, njoj prigovarao da su napravili „cirkus“, iako ona nije bila upetljana, već majka. U pogledu izvora sredstava koja su korištena za kupovinu kuće, pored ranije navedenih 150.000,00 KM, 10.000,00 KM je pribavila tako što je unovčila zlatnike, a za preostali iznos je digla novac sa kartice na kojoj ima odobreni minus od 5.000,00 KM.

Sud nije prihvatio iskaz ovog svjedoka, jer se radi o bivšoj supruzi optuženog i ovaj iskaz je usmjeren radi smanjenja krivične odgovornosti optuženog u ovom postupku. Sud nije prihvatio njen iskaz pogotovo zbog nelogičnih tvrdnji da se prodaja kuće odnosno novac za kuću daje u gotovini u tako velikom iznosu, a pogotovo kad se uzme u obzir da se radi o starijoj osobi koja živi sama u kući i koja bi lako mogla da bude pokradena, ako se već obavljao ugovor o kupoprodaji zašto to nije obavljeno preko banke. Takođe, pojavljuju se i druge nelogičnosti da se kupac jasno izjasni da je predao novac na ruke optuženog i da se o tome dobije potvrda o predaji novca. Pored toga, optuženi iako je kuća prodana ostaje u njenom posjedu, a da ne govorimo o tome zbog čega bi čovjek od 80 godina prodao svoju kuću i izašao na ulicu pogotovo u situaciji kad je sačinio testament upravo kod optuženog da svu svoju imovinu ostavlja G. Č. što je i optuženom bilo poznato i taj testament je pronađen u njegovoj kancelariji na ime testatora J. Č. koji je uprkos toj činjenici navodno je zaključen kako tvrdi ova svjedokinja ugovor o kupoprodaji između punice optuženog i J. Č., a da pri tome punomoćnik J. Č. u ovom konkretnom slučaju optuženi nije reagovao i ukazao da postoji testament, te da se kuća ne može prodati dok se testament ne poništi ili eventualno sačini novi testament od strane J. Č., a to nije učinjeno, te u tom smislu sud nije poklonio povjerenje ovoj svjedokinji da optuženi ništa nije znao o tome jer pismeni materijalni dokazi govore sasvim suprotno.

Svjedok odbrane D. B., je na glavnom pretresu dan 03.09.2020. godine izjavio da optuženog D. R. poznaje 35 do 40 godina i da su u dobrim odnosima. Naveo je da je optuženog redovno posjećivao za njegov rodjendan , ... na P., te da su zadnji put slavili 2012. godine. Sjeća se da je sa optuženim išao do Ž., kada su svratili kod J. u kafanu „...“. Navodi da, s obzirom da je sjedio za drugim stolom sa R. B. nije mogao da čuje sve, ali čuo je da se radi o nekoj prijavi iz opštine i da se spominjala cifra od 100.000,00 KM. Primijetio je da je J. Č. vidno uznemiren i da je pričao nekontrolisano. Svjedok je naveo i da je optuženi pitao J. gdje su mu pare, na šta mu je J. odgovorio da su kod O., te da mu je tada optuženi rekao da vrati pare od O. (mислеći na O. K.). Sjeća se i da je optužen tada gledao neke papire i rekao J. da ne brine. Kada su svjedok i optuženi ušli u auto, J. je došao i pitao da li će krov ući u cijenu za J., na šta mu je optuženi rekao da dođe J.. Svjedok je tada upitao optuženog otkud J. te pare i optuženi mu je tada rekao da je prodao kuću J. Đ..

Sud nije prihvatio iskaz ovog svjedoka, jer je njegov iskaz nedorečen i navodno se sastojao od posrednih saznanja, šta je načuo dok je sjedio za drugim stolom. Sama činjenica da je svjedok čuo da su pare kod O. ne znači ništa, jer se iz konteksta ne može zaključiti o kakvim se parama

radi, da li su to pare od prodaje kuće ili eksproprijacije zemljišta, pa čak i da je ovaj svjedok čuo da se radi o nekoj prijavi iz opštine i da se spominjala cifra od 100.000 ta činjenica i nije sporna, jer je J. Č. znao što su potvrdili i svjedoci odbrane da je došlo rješenje Vrhovnog suda da mora vratiti pare, ali u iznosu od 120.000 plus kamata, dakle daleko veći iznos nego što je dobio od optuženog i to je i bilo sporno.

Svjedok odbrane R. B., je na glavnom pretresu dan 03.09.2020. godine izjavio da se sa optuženim D. R. druži preko pedeset godine, da su se zajedno bavili sportom i posjećivali na slavama. Posljednji put je slavlje bilo 2012. godine, a poslije je optuženi imao zdravstvenih problema, te mu je umrla majka. Sjeća se da je sa optuženim krenuo prema Ž., kada mu je D. rekao da mora hitno nešto da završi, pa su se autom dovezli do picerije „...“. Tamo ih je čekao jedan, kako svjedok navodi, stariji, krupan, proćelav čovjek koga on nije poznao ali je shvatio da se zove J.. Svjedok je tada sa D. B., sjeo za drugi sto, pola metra udaljen, gdje je čuo J. kako uznemiren optuženom govori da mu je došla tužba kojom ga Opština tuži za 100.000,00 KM, na šta mu je optuženi rekao da ne brine i pitao ga gdje su mu pare. Č. mu je tada odgovorio da je pare pozajmio O.. Nakon što su se vratili u auto, J. je rekao optuženom da vidi sa J., inače punicom optuženog, da mu prizna neki krov, na šta mu je optuženi rekao da će reći J. pa neka se dogovore. Svjedok se dalje sjeća da je D. B. u autu upitao optuženog o čemu se radi i da mu je optuženi rekao da je J. kupila kuću od tog čovjeka Č..

Sud nije prihvatio iskaz ovog svjedoka, jer njegov iskaz nije autentičan nego posredan, koji je našao za drugim stolom, takođe iz ovog se iskaza ne zna koje je pare posudio O. odnosno O. K., a da je optuženi potvrdio da je potvrdila tvrdnju da je J. Đ. kupila kuću od oštećenog, dakle to mu je rekao optuženi što je u interesu optuženog da tako izjavi, ali ukupan iskaz ovog svjedoka nije temeljan, jer on čak i ne poznaje oštećene, a našao je samo segmente razgovora koji odgovaraju odbrani koji su u konačnosti u suprotnosti sa materijalnim dokazima.

Svjedok odbrane R. T. je na glavnom pretresu dana 26.08.2020. godine izjavio da je pokojnog J. Č. poznao jako dugo, još od 1971. godine kada došao da radi u C.. Istakao je da je kao referent u stanici filter, za pripremu voda za proizvodnju u početku samo saradivao sa Č. koji je bio rukovodilac, međutim nakon pet-šest godina su se počeli intenzivno družiti. Viđali su se, kako je svjedok naveo, svaki 3-4 dana, što sa suprugama što sami, a intenzivno druženje su nastavili i nakon što je J. 1994. godine nakon infarkta otišao u penziju sve do rata. Nakon što je J. obolio svjedok ga je rjeđe viđao, jednom do 7 puta mjesečno. Istakao je da je J. prije rata bio stabilan, međutim da mu je u ratu bilo teško jer je imao malu penziju. Naveo je da je J. imao suprugu R., te sinove D. i G.. Od imovine J. je, prema navodima svjedoka imao kuću, nešto zemlje i mali prostor koji je napravio prije rata, sve u dvorištu. Poznato mu je da je J. imao namjeru da proda kuću uz obrazloženje da kupi stan jer su mu supruga i sin D. umrli, a drugi sin G. mu nije ništa pomagao. Naveo je da ga je J. iznenadio kada mu je 01.03. kada je došao da pozajmi alat za renoviranje kupatila, rekao da je prodao kuću. Istakao je da se sjeća tog datuma jer je njegovoj supruzi 08.03. rođendan. J. mu je rekao da je kuću prodao za 160.000,00 KM nekoj ženi, sjeća se samo imena Đ.. Svjedok je rekao i da mu je J. pričao da mu Opština P. traži zemlju, te da kad ga je pitao koliko je dobio rekao mu je 112.000,00 ili 120.000,00 KM i da je pomislio da je malo jer komšija prekoputa dobio 3.000,000 po m². J. se, kako je svjedok naveo, nije žalio na G. i B. dok su živjeli u istoj kući, već tokom i poslije rata, kada G. nije htio da šalje novac. J. je ipak govorio da je G. dobar i da se sve to dešava jer B., G. supruga sve daje svojoj porodici. Istakao je i da je

bio prisutan na sahrani J. supruge i sina D., te da G. tada nije bio prisutan. Svjedok je dalje naveo J. dok god je mogao hodati nije tražio pomoć ni od koga, te da je kada mu se zdravlje pogoršalo bio u bolnici u BL, odakle je u februaru 2013. godine prebačen u starački dom u P.. J. je, prema navodima svjedoka, pričao da kuća nije popravljana 5-6 godina ali da je u julu 2011. godine promijenio krov, kompletan crijep. dok unutra ništa nije dirao i da je tako popravljenu kuću je prodao. Sjeća se da je sa J. bio krajem oktobra 2012. godine i od tada nije bio sa njim do staračkog doma jer je bio u bolnici i drugi su brinuli o njemu. Istakao je da J. sina G. nije dobro poznao, a da je drugog J. sina bolje znao jer su zajedno radili u C..

Sud nije prihvatio iskaz ovog svjedoka kao objektivno dat, jer je ovom svjedoku samo poznato da je J. Ć. imao namjeru da proda kuću i da kupi stan, ali očigledno taj stan nije nikad kupio, pri tome ovaj svjedok se samo sjeća onih dijelova koji odgovaraju odbrani optuženog, njegov iskaz je nedorečen pogotovo u situaciji da bi J. Ć. prilikom navodnog pozamljivanja alata za renoviranje kupatila pričao životne detalje i krupne stvari ovom svjedoku, a pri tome ovaj svjedok ne navodi bilo koje druge detalje razgovora, nego samo one koji se tiču prodaje kuće i ko je kuću kupio i koliki je iznos eksproprijacije koji je navodno J. Ć. znao. Ovaj iskaz je u potpunosti u suprotnosti sa materijalnim dokazima, kao i iskazima drugih svjedoka pa i iskazu oštećenog kojem je sud poklonio vjeru, jer je nelogičan i očigledno je usmjere da se smanji odgovornost optuženog.

Svjedok odbrane J. T. je na glavnom pretresu dana 26.08.2020. godine izjavio da je J. Ć. upoznao 1963. godine kada je došao na zanat u C. , gdje je J. radio kao poslovođa, a svjedokov brat mu je bio šef. Od 1970. godine su redovno održavali kontakt tako što su se posjećivali ili igrali fudbal sve do rata, kada su viđanja postala rjeđa, a nakon rata su se dodatno prorijedila. Poznao je J. brata, suprugu i sina D.. Svjedok je dalje naveo da ga je J.,jedne prilike kada je sjedio u piceriji, počastio i rekao mu da prodao kuću J. Đ. za 160.000,00 KM. J. je, kako je svedok naveo, prokišnjavao kuća i htio je da kupi stan, međutim J. mu je rekla da nju više interesuje poslovni prostor pa da će ostati do kraja kući. Svjedok je takođe istakao i da mu je J. negdje godinu dana prije prodaje kuće, u aprilu uoči katoličkog Vaskrsa 2012. godine pred hotelom u bašti rekao da je naplatio neku imovinu od suda i da se, koliko se sjeća, radi o oko 100.000,00 KM. Dalje, svjedok je dalje naveo i da je sa J. bio krajem ljeta 2012. godine, a poslije je čuo da je u bolnici u BL. Kada je čuo da je J. u domu, sa R. T. je dogovorio da ga posjete u domu, šro su i učinili u februaru 2013. godine. J. je tada izgledao propalo i svjedok je mišljenj da ih nije ni prepoznao.

Sud nije poklonio vjeru iskazu ovog svjedoka, jer kako je naveo kuća mu je prokišnjavao, pa je htio da kupi stan, a iz iskaza drugih svjedoka, pa i samog iskaza oštećenog kojem je sud poklonio vjeru proizilazi da je on upravo htio da kuću renovira i promjeni krov što je i učinio te je dizao pare sa banke i vršio renoviranje krova. Takođe, navodi da je on rekao da je dobio 100.000 KM što je potpuno suprotno iskazima odbrane i iskazima oštećenog, ovaj svjedok je na uopšten način kao i drugi svjedoci odbrane i svoj iskaz nije dao na uvjerljiv način niti je njegov iskaz temeljan, ne raspolaže nizom činjenica kao što su to iskazi svjedoka optužbe i oštećenog, te je njegov iskaz suprotan materijalnim dokazima koji su u spisu.

Svjedok odbrane, J. J. je na glavnom pretresu dana 04.12.2019.godine izjavila da je davala izjavu u svojstvu svjedoka u Specijalnom tužilaštvu, međutim ne zna da li je to bio 11.06.2013 godine, iz kojeg razloga je tražila da joj optuženi predoči izjavu, te je nakon što je optuženi učinio

traženo potvrdila da je datum 11.06.2013. godine i da se radi o njenim potpisima. Istakla je da optuženi 30.01.2013. godine kada su razgovarali u njegovoj kancelariji bio neugodan prema njoj i da sa njom nije htio da razgovara o kupoprodajnom ugovoru, niti o bilo čemu, nakon čega mu je svjedok rekla „da će imati krivično djelo i da se to tako ne radi“ i tada je optuženi rekao da se radi o fiktivnom ugovoru. Tvrdi da je i tužiocu prilikom njenog iskazu rekla da je optuženi govorio da se radi o fiktivnom ugovoru i fiktivnim kreditima „da se pomogne“. Što se tiče pitanja optuženog vezanih za Ugovor o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine u svom iskazu svjedok je rekla da je atmosfera u kancelariji bila takva da je ona bila onemogućena da sve spravi (šta dobija, a šta piše u potvrdi), te da je ono malo što je uspjela i zapisala. Tužiocu je, kako je navela, predala sve što je bilo u kovertama, te je tužilac ono što je našao i zapisao. Tvrdi da ništa nije dodavala i dopisivala, te je dalje istakla da je potvrdu sačinio sam optuženi i da istu nije htio da piše sa njom jer mu nije to nije odgovaralo. Na pitanje da li je predala Zapisnik RGU Područna jedinica P. od 09.11.2006. godine, svjedok je odgovorila da je predala kovertu koje je joj je dao optuženi R. i ponovila da potvrdu nije mogla spraviti sa papirima koji su u koverti, niti je naknadno vršila spravljanje ili pravila neke nove potvrde.

Sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka kao istinit i objektivno dat, gdje je ovaj svjedok navela način i opisala situaciju vezano za događanja nastala kada je im se obratio oštećeni G. Č. i B. Č.. Takođe, ista je potvrdila da se susrela sa optuženim i da joj je optuženi rekao lično što je isti i potvrdila pred sudom da je ugovor o kupoprodaji kuće bio fiktivan. Sud nije prihvatio prigovore odbrane vezano za neslaganje broja dokaza sa onim što je zaista predao optuženi J. J. prilikom susreta, jer je ona jasno navela da je potvrdu sačinio sam optuženi i da nije htio da piše potvrdu sa njom jer mu to nije odgovaralo, pri tom je navela da je te kovertu predala, da joj je dao optuženi, te da nije spravljavala potvrdu sa papirima u koverti.

Svjedok odbrane, R. R. je na glavnom pretresu održanom dana 07.10.2019. godine izjavila da je J. primljen na hirurgiju gdje je pregledan od strane hirurga, te da je odatle prebačen u pejsmejker centar, koji centar zapravo jeste kardiologija, te da su s toga, imajući u vidu da se radi o istoj stvari, tačne i njena izjava data u Specijalnom tužilaštvu i izjava koju je ranije dala kao svjedok optužbe. Istakla je da je J. premješten na kardiologiju kako ne bi upao u plućni edem, životno ugrožavajuće stanje, ali da u tom momentu plućnog edema nije bilo. Navela je i da je u početku mislila da su O. K. i J. Č. u nekim rodbinskim odnosima, te da je kasnije, kada se J. stanje pogoršalo, rekla da se obavijesti porodica ako se nalazi van zemlje, kako bi vidjeli pacijenta, što je savjet koji bi dala i bilo kojem drugom pacijentu, jer ne zna koliko će ko još poživjeti. Tvrdi i da J., nije bio depresivan prilikom hospitalizacije, već da je u depresivno stanje zapao kada je saznao šta se sve desilo, te da kod njega nije postojala depresija kao oboljenje, već da se radilo o prolaznom stanju koje se manifestovalo kao tuga i zabrinutost. Istakla je da nijedan sporni dokument nije držala u ruci, niti ga čitala, te ponovila da sve što joj je poznato saznala, ili iz razgovora sa O. K. i onoga što su G. Č. i O. K. ispričali J., ili iz J. izjave koju je prekucavala. Izjavu je, kako je navela, prekucala istog dana kada je izjava i data, što je bilo, koliko se svjedok sjeća, krajem januara ili početkom februara.

Sud je prihvatio iskaz ove svjedokinje, kao objektivno dat i ničim doveden u pitanje, ona je jasno navela pred sudom da je postupala kao prema bilo kom drugom pacijentu i da je rekla da se obavijesti rodbina, jer je jedno vrijeme stanje bilo pogoršano, pri tome svjedokinja navodi da nije bio ni u kakvom stanju depresije, te da njena saznanja iz izjave koju je prekucavala od J. Č.

koju je prekulala kad je izjava i data, a saznanja o događaju je dobila od G. Ć. i O. K.. Dakle, ovaj svjedok je imala posredna saznanja što je ona i naglasila na glavnom pretresu, a pri tom je navela i da J. Ć. nije imao psihičkih smetnji da sačini izjavu, jer je bio u bolnici zbog bolesti crijeva i problema sa srcem.

Nakon detaljne analize i ocjene svih dokaza, kako tužilaštva, tako i odbrane, rezultati tako dobijeni, navode na jedino mogući zaključak i to da je optuženi R. D. u periodu od 01.03.2010. godine pa do 30.06.2011. godine, kao advokat i punomoćnik oštećenog Ć. J., zastupajući imovinske interese svog vlastodavca, u namjeri da sebi pribavi imovinsku korist, suprotno članu 3, 4 i 39 Zakona o advokaturi, te suprotno Tarifi o nagradama i naknadama za rad advokata, zloupotrebio data mu ovlaštenja i tako u ime oštećenog naplatio naknadu za izuzeto građevinsko zemljište u P., u iznosu od 120.268,83 KM, kao i kamatu na glavni dug u iznosu od 30.465,32 KM, prebacujući ta novčana sredstva na svoj žiro-račun, a o tome nije upoznao oštećenog, da bi kasnije od tog novca oštećenom prebacio na njegov tekući račun samo iznos od 30.000,00 KM, sačinjavajući poslije toga dvije priznanice i dopunu priznanice kao da je dana 18.03.2011. godine isplatio oštećenom Ć. još iznos od 30.000,00 KM, a dana 06.06.2011. godine i iznos od 15.000,00 KM, pribavljajući tako za sebe imovinsku korist u iznosu od 120.734,15 KM.

Na osnovu rezultata izvedenih dokaza, posebno dokaza tužilaštva, takođe je utvrđeno da je optuženi R. D. u periodu od januara 2012. godine pa do februara 2013. godine i to, kao advokat i punomoćnik oštećenog Ć. J., nakon što je u izvršnom postupku u ime oštećenog naplatio i zadržao za sebe iznos od 120.734,15 KM, bez ovlaštenja oštećenog, on je dobro znao da ostale nekretnine oštećenog ne može otuđiti i opteretiti, jer je već imao kod sebe deponovan testament oštećenog Ć. J. od 01.04.2004. godine, kojim sve svoje nekretnine poslije smrti ostavlja sinu Ć. G., a da je izjavom za izvršioca testamenta odredio K. O.. Međutim, nakon ukidanja rješenja Osnovnog suda u P. u revizionom postupku, a vezano za već primljenu naknadu od opštine za izuzeto građevinsko zemljište, optuženi je doveo i održavao u zabludi oštećenog tvrdeći mu da se opština neće moći naplatiti za ranije isplaćeni novčani iznos, ako oštećeni svoje nekretnine otuđi trećim licima, konkretno njegovoj punici optuženoj Đ. J.. Takođe, je utvrđeno da je optužena Đ. J. pristala na tu ponudu svoga zeta tj. optuženog R., pa je kod notara A. D. iz P. sačinjena i potpisana notarska isprava, ugovor o kupoprodaji nekretnina dana 19.01.2012. godine između oštećenog Ć. J., kao prodavca sa jedne strane i optužene Đ. J., kao kupca s druge strane, pod brojem OPU-.../2012 o prodaji ostalih nekretnina Ć. J. za kupoprodajnu cijenu od 160.000,00 KM. Predmetna cijena nikada nije isplaćena, jer se radilo o fiktivnom ugovoru sa fiktivnom klauzulom intabulandi. Osim te nesporne činjenice, notar je u svom iskazu potvrdila, da je nakon obrade ugovora sačinila punomoć za optuženog R. kojem je vlastodavac, optužena Đ., ovlasila optuženog R. da u njeno ime obavi sve radnje oko uknjižbe ugovora u javnim registrima nekretnina, što je i učinjeno. Kada su vlasnička prava na predmetnim nekretninama bila upisana u korist optužene Đ. J., optuženi R. je kod "...-e" a.d. BL, filijala P., dogovorio dugoročni hipotekarni kredit u iznosu od 150.000,00 KM, obezbjeđujući kreditna sredstva upisom hipoteke na te prometovane nekretnine između oštećenog i optužene Đ. J., a na osnovu potpisanog ugovora o zasnivanju hipoteke pod brojem OPU-.../2013 na teret založnog dužnika optužene Đ., od kojeg kredita je optuženi R. odustao i brisao hipoteku dolaskom sina oštećenog, Ć. G. iz A., pa je na taj način na osnovu predmetnog fiktivnog ugovora o kupoprodaji optužena Đ. stekla imovinsku korist u iznosu od 160.000,00 KM, jer nikada nije isplatila cijenu tih nekretnina oštećenom.

Na osnovu takvo utvrđenog činjeničnog stanja, sud utvrđuje da je pod tačkama 1 i 2 izreke presude optuženi R. izvršio krivično djelo zloupotrebe povjerenja iz člana 244 stav 3 a u vezi sa stavom 1 KZ RS u sticaju sa krivičnim djelom prevare iz člana 239 stav 3 u vezi sa stavom 1 istog zakona.

Kao što je već rečeno, sve relevantne činjenice koje predstavljaju bitna obilježja ovih krivičnih djela utvrđene su u prvom redu dokazima tužilaštva i tim dokazima sud poklanja punu vjeru, jer isti po ocjeni ovog suda nisu dovedeni u sumnju dokazima odbrane.

Nije sporno za ovaj sud, da je optuženi R. kao punomoćnih oštećenog Ć. J. u navedenom periodu zastupao njegove imovinske interese i bez znanja istog na osnovu rješenja Osnovnog suda u P. broj 77 0 I ... 10 I od 12.10.2009. godine, od Opštine P. dana 10.03.2011. godine, naplatio naknadu za izuzeto građevinsko zemljište u iznosu od 12.268,83 KM, kao i kamatu na glavni dug u iznosu od 30.465,32 KM dana 31.05.2011. godine, a onda je cjelokupan iznos novca prebacio na svoj žiro-račun otvoren kod "... bank" BL, filijala P. broj O tim novčanim transakcijama optuženi R. nije upoznao oštećenog i umjesto toga dana 21.03.2011. godine od tog novca prebacuje na tekući račun oštećenog broj ... iznos od 30.000,00 kod "... banke" a.d. BL, a po uplati novca optuženi sačinjava dvije priznanice i dopunu priznanice o isplati još gotovog novca Ć. J.. Jednu datira dana 18.03.2011. godine na iznos od 30.000,00 KM, a drugu dana 06.06.2011. godine na iznos od 15.000,00 KM, pa je tako od naplaćenog iznosa od Opštine P. za eksproprisano građevinsko zemljište sebi zadržao i prisvojio novčani iznos od 120.734,15 KM, oštetivši za taj iznos Ć. J.. Prednje činjenično utvrđenje sud temelji na izjava oštećenog Ć. J. od 19.01.2013. godine i 02.02.2013. godine, ovjerene kod notara G. S. iz BL, te na iskazima svjedoka Ć. G., sina oštećenog, iskazu supruge G., Ć. B., te na iskazima svjedoka K. O., R. R., J. D., J. J. i I. J., na izvedenim materijalnim dokazima čitanjem ugovora o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine, uvidom u dvije priznanice i dopunu priznanica od 18.03.2011. godine i 06.06.2011. godine, uvidom u punomoć o zastupanju oštećenog, ugovoru o pružanju advokatskih usluga od 25.04.2007. godine, uvidom u analitičke kartice "... banke" na ime oštećenog, kao i ostalih izvedenim materijalnih dokazima.

Analizom i ocjenom iskaza svjedoka optužbe, koji se odnose na radnju pod tačkom 1 izreke presude, da se zaključiti, da su ti iskazi međusobno identični oko utvrđenja postojanja svih bitnih elemenata krivičnog djela zloupotrebe povjerenja, pa pomenuti materijalni dokazi potvrđuju činjenicu da optuženi R. u navedenom vremenskom periodu nije ispunio svoju dužnost punomoćnika, nego zloupotrebjavajući data ovlaštenja sebi pribavio imovinsku korist. I ne samo to, pomenuti svjedoci su na objektivian i istinit način opisali sve kontakte oštećenog Ć. J. sa optuženim R. oko pružanja advokatskih usluga, objasnili su da je u tom vremenskom periodu oštećeni bio teško bolestan, da ga je optuženi obmanjivao o stvarnim činjenicama vezanim za visinu naplaćene naknade za izuzeto zemljište, a sve to pravdajući falsifikovanim ugovorom o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine, što je potvrdio i vještak grafolog, zatim pravdajući to dvjema priznanicama i dopuni priznanice o navodnoj isplati još iznosa od 45.000,00 KM, osim isplate preko računa, a sve to nije tačno. Svojeručan potpis na pomenutim priznanicama jeste stavio oštećeni, kako to tvrdi i vještak grafolog, ali okolnost pod kojima je oštećeni potpisao priznanice pokazuju da je to on učinio u zabludi, jednom rječju bio je obmanut, s obzirom na svoje godine i tešku bolest o pravom značenju tih priznanica. Te isplate na ruke oštećenog, osim

navedenih potpisanih priznanica, nisu potvrđene nijednim drugim dokazom odbrane, pa se mogu jedino protumačiti kao podmetnute isprave neukom licu, a što je ubjeđenje ovog suda.

Naime, iz izjave oštećenog Č. J. date u rukopisu u bolnici dana 19.01.2013. godine pred svjedocima K. O. i R. R., te iz njegove izjave od 02.02.2013. godine date pred svjedocima K. O., R. R. i J. D., takođe date u bolnici, ovjerene kod notara G. S. iz BL, a koje ovaj sud prihvata kao dokaz pribavljen na zakonit način, da se zaključiti da je oštećeni u svojstvu svog punomoćnika angažovao svog dugogodišnjeg poznanika - optuženog R. D. da zastupa njegove imovinske interese, konkretno da u vezi pozitivnog ishoda u sporu sa opštinom P. naplati naknadu za od njega izuzeto građevinsko zemljište. Međutim, po tvrdnji oštećenog Č. J. u navedenim izjavama, optuženi R. ga je doveo u zabludu i prevario ga, jer je od opštine P. po tom osnovu optuženi naplatio naknadu u iznosu od 120.268,83 KM, kao i kamatu na glavni dug u iznosu od 30.465,32 KM, a koji iznos je opština u cjelini prebacila na žiro-račun optuženog R. u "... bank" a.d. P. broj ... dana 18.03.2011. godine i dana 21.03.2011. godine, a da ga o tom novčanom iznosu optuženi nije obavjestio, osim što mu je rekao, da je opština sprovela izvršenje, da je uspio naplatiti određena sredstva po tom osnovu (nije rekao koliko) i da oštećenom od toga iznosa pripada iznos od 30.000,00 KM, pa je oštećeni od njega insistirao da mu taj novac uplati na njegov žiro-račun kod "... banka" a.d. BL. Predmetna novčana transakcija je izvršena dana 21.03.2011. godine što je potvrdio i oštećeni, a to se zaključuje i iz analitičke kartice banke od 26.08.2013. godine.

Takođe, treba naglasiti da su prilikom davanja ovih izjava, oštećenom predočene priznanice na iznos od 34.000,00 KM i iznos od 4.000,00 KM o navodnoj gotovinskoj isplati novca na ruke oštećenog, na što je oštećeni izjavio da je na njima njegov potpis, ali da mu nije poznato odkud njegov potpis na istim, jer mu taj iznos nikada nije isplaćen, osim iznosa od 30.000,00 KM putem banke. Što se tiče zaključenog ugovora o pružanju advokatskih usluga od 10.11.2006. godine, oštećeni je negirao zaključenje tog pravnog posla, tvrdeći da on taj ugovor sa optuženim R. nije zaključio. Tu tvrdnju oštećenog je potvrdio i vještak grafolog vještačenjem autentičnosti potpisa oštećenog na ugovoru, nalazeći da potpis na predmetnom ugovoru nije autentičan potpis oštećenog Č. J..

Autentičnost predmetnih izjava oštećenog u sadržajnom i formalnom smislu su potvrdili svjedoci K. O., R. R. i J. D., svjedoci koji su neposredno prisustvovali prilikom davanja tih izjava oštećenog. Kao ljekar oštećenog, svjedok R. R. je potvrdila da je lično, prisustvovala davanju izjava, da je pri tome oštećeni bio potpuno svjestan, uračunljiv i komunikativan. Te činjenice je potvrdila i svjedok K. O., koja se inače starala o zdravlju oštećenog, a i svjedok J. D.. Svjedok Č. G., sin oštećenog, koji sa suprugom B. živi u A., dolaskom u BiH, odnosno RS, saznaje za nastale probleme oko zastupanja svoga oca od strane optuženog R.. Te relevantne činjenice svjedok saznaje u bolnici od oca, K. O. i sl.

Upravo, predmetnim radnjama optuženi R. je grubo prekršio odredbe člana 3, 4 i 39 Zakona o advokaturi, te tarifni broj 2 i 4 Tarife o nagradama i naknadama za rad advokata, kao blanketne propise. Time je on grubo povredio i kodeks etike rada advokata. Zloupotreba povjerenja advokata pri pružanju advokatskih usluga ostvarena je povredom navedenih propisa. Zloupotrebjavajući data ovlaštenja od strane vlastodavca oštećenog, optuženi R. za sebe pribavlja veliku imovinsku korist na štetu oštećenog, koristeći neukost stranke, pa tako djelo vrši sa direktnim umišljajem u namjeri da sebi ostvari tu korist, a to predstavlja visok stepen krivične odgovornosti. Naplaćujući

iznos naknade za izuzeto građevinsko zemljište i o tome ne obavještavajući oštećenog, kao svog klijenta (oštećenom isplaćuje samo iznos od 30.000,00 KM), optuženi svjestan dijela i hoće njegovo izvršenje, jer mu je kaoiskusnom advokatu sve to dobro bilo poznato, a krajnja namjera mu je bila sticanje imovinske koristi koju je ovim djelom i ostvario. Dakle, izvedenim dokazima tužilaštva tokom postupka, van svake razumne sumnje je dokazana ne samo objektivna djelatnost optuženoga iz tačke 1 izreke presude, nego i njena subjektivna podloga, a sve je obuhvaćeno direktnim umišljajem. Iz tih razloga sud je optuženoga R. oglasio krivim za radnju opisanu pod tačkom 1 izreke ove presude.

Dakle, izvedenim dokazima optužbe nesporno je utvrđeno da je pod tačkom 1 izreke ove presude optuženi R. izvršio krivično djelo zloupotrebe povjerenja iz člana 244 stav 3 a u vezi sa stavom 1 KZ RS. Praktično, optuženi R. vrši krivično djelo zloupotrebe povjerenja, jer pri zastupanju imovinskih interesa Ć. J. zloupotrebjava dobijena ovlaštenja svog klijenta u namjeri da sebi pribavi imovinsku korist u iznosu od 120.735,15 KM, a taj iznos prelazi iznos od 50.000,00 KM, što čini kvalifikatornu okolnost djela iz stava 3 ovog člana. Osim toga, optuženi R. sačinjava lažni ugovor o pružanju advokatskih usluga datiran dana 10.11.2006. godine (mada je upitno kada ga vremenski sačinjava, jer o tome nema druge evidencije u spisu), pa kako je već utvrđeno, taj ugovor nikada nije oštećeni potpisao (krivotvoren potpis oštećenog na ugovoru-prema nalazu vještaka grafologa). Predmetni ugovor se prvi put pojavljuje u pravnom saobraćaju u vrijeme sačinjavanja spornih priznanica mart-april 2011. godine, kada se priznanice pozivaju na taj ugovor, pa se radi toga jedino taj datum može uzeti kao vrijeme sačinjavanja predmetnog ugovora, što bi značilo, da je isti antidatiran. Dakle, nesporno je za ovaj sud, da je optuženi R. predmetni ugovor upotrijebio kao pravu ispravu prvi put u tim priznanicama, kada se za njega i saznalo, a sama ta radnja predstavlja jedno od bitnih obilježja ovog djela, kao realna djelatnost. Očito je da, krivotvorenje isprave optuženi R. vrši sa direktnim umišljajem, jer je svjestan ovog djela i hoće njegovo izvršenje, upotrebljavajući ovu ispravu u pravnom prometu pri sastavljanju spornih priznanica, za koje se slobodno može reći da su podmetnute na potpis oštećenom, a što je to potvrdio u svojim izjavama.

Po ocjeni suda i radnja opisanu pod tačkom 2 izreke presude je u cjelini nesumnjivo dokazana dokazima tužilaštva, kako u odnosu na optuženog R.. U prvom redu, to su predmetne izjave oštećenog Ć. J., iskaz svjedoka Ć. G., sina oštećenog, iskazi njegove supruge B., te svjedoka K. O., R. R., J. D., J. J., I. J., M. J. i J. S., kao i izvedeni materijalni dokazi ugovor o kupoprodaji nekretnina broj OPU-.../2012 sa zemljišno-knjižnim i katastarskim podacima, ugovor o zasnivanju hipoteke broj OPU-.../2013, brisovna dozvola "... " a.d. BL broj 1040-OPU-.../13 od 23.01.2013. godine, rješenje Osnovnog suda u P. broj 77 0 V ... 06 V od 02.10.2009. godine, punomoć notarski ovjerena pod brojem OPU-.../2012 vlastodavca optužene Đ. J., testament od 01.04.2004. godine testatora oštećenog Ć. J. i dr.

Iz navoda predmetnih izjava se zaključuje da je oštećeni Ć. J. rekao da je imao puno povjerenje prema R., pa je radi toga pristao da potpiše ugovor o prenosu svojih preostalih nekretnina na njegovu punicu optuženu Đ. J., a sve u cilju da osujete namjeru opštine P. da izvrši povrat primljene naknade za izuzeto građevinsko zemljište, a nakon ukidanja navedenog rješenja Osnovnog suda u P. po reviziji. Optuženi R. ga je uvjerio da se ovdje radi samo o fiktivnom ugovoru i da će on, optuženi R., za dva do tri mjeseca ponovo vratiti te nekretnine na oštećenog. Oštećeni kaže, da je predmetni ugovor o prometu nekretnina sačinio i ovjerio kod notara A. D., ali

da nikada nije primio kupoprodajnu cijenu u iznosu od 160.000,00 KM, kako je to naznačeno u tom ugovoru. Ustvari, oštećeni je kod notara samo potpisao prazan papir, kako on to tvrdi u svojim izjavama, pa je i to bio razlog za njega zašto je smatrao da se radi o fiktivnom ugovoru. Svjedok R. R. je te izgovorene riječi oštećenog neposredno čula, čula je da je G., sin oštećenog, pitao oca, da li je tačno da je on svu imovinu prenio ovim ugovorom optuženom Đ. J., našta je oštećeni kategorički rekao da se ovdje radi samo o fiktivnom i privremenom ugovoru i da se tako dogovorio sa R.. Te nesporne činjenice su potvrdili i ostali svjedoci optužbe, pa sud nema razloga da ne vjeruje u autentičnost i vjerodostojnost oštećenog i iskazima ovih svjedoka.

Svjedok M. J. radnik "... " a.d. BL, filijala P., je izjavila da je kod nje u januaru 2013. godine došao optuženi R. i podnio zahtjev za hipotekarni kredit u iznosu od 150.000,00 KM radi kupovine poslovnog prostora, da mu je kredit odobren, a imovina oštećenog koja je bila predmet kupoprodaje sa optuženom Đ. je stavljena pod hipoteku na osnovu notarske isprave broj OPU-.../2013. Kreditna sredstva su stavljena na raspolaganje optuženom R. u roku od šest mjeseci, odnosno dok on ne pronađe poslovni prostor. Nakon nekoliko dana, po tvrdnji tog svjedoka, optuženi R. je podnio novi zahtjev za raskid ugovora o kreditu uz obrazloženje, da je on u međuvremenu našao kupca za opterećene nekretnine, pa je tako ugovor o kreditu raskinut. Te činjenice su potvrđene i materijalnim dokazima (ugovor o kreditu, ugovor o hipoteci, brisovna dozvola i sl.). Navedene činjenice je potvrdila i S. J., notar iz P. koja je rekla da se njoj obraćao optuženi R. o sačinjavanju navedenih ugovora, da mu je rekla da prikupi odgovarajuću dokumentaciju, ali on kasnije nije dolazio.

Prema tome, iskazima već pomenutih svjedoka optužbe je na nesumljiv način utvrđeno da je optuženi R. postupajući u prevarnoj namjeri doveo oštećenog Ć. J. u zabludu u pogledu njegove stvarne volje za tzv. fiktivno prometovanje ostalih njegovih nekretnina optuženom Đ. J., njegovoj punici, a te lažne činjenice su njoj bile dobro poznate. Praktično, optuženi R. i Đ. dogovorno zaključuju predmetni pravni posao, bez isplate kupoprodajne cijene, kao bitnog elementa predmetnog ugovora, samo da bi kasnije optuženi R. na osnovu pribavljene punomoći od optužene Đ. izvršio upis tih nekretnina u Javne registre nekretnina na njeno ime, a onda dogovorio hipotekarni kredit kod "... " a.d. BL, filijala P., u iznosu od 150.000,00 KM u čemu je spriječen za njegovu realizaciju dolaskom sina oštećenog Ć. G.. Prema tome, optuženi je lažnim prikazivanjem činjenica doveo u zabludu oštećenog, da na štetu svoje imovine, kod notara potpiše notarsku ispravu, da bi na taj način za sebe ostvarili imovinsku korist, neisplatom kupoprodajne cijene u iznosu od 160.000,00 KM. Što više, optuženom R. je bilo dobro poznato da je oštećeni Ć. J. ranije sačinio testament dana 01.04.2004. godine, kojim je sve svoje nekretnine ostavio sinu Ć. G., a to je znao, jer je predmetni testament bio kod njega deponovan sa izjavom od 02.04.2004. godine kojom je za izvršioca testamenta bila određena K. O., koja se inače brinula oko J. i koristila prostor oštećenog za zanatsku radnju i uredno plaćala zakupninu. Uostalom, ona je sve te činjenice potvrdila u svom iskazu. I pored svega toga, optuženi R. u dogovoru sa optuženom Đ. J. vrši prometovanje predmetnih nekretnina isključivo radi ostvarivanja imovinske koristi.

Sadržaj tih činjenica pokazuje, da u predmetnoj radnji optuženi postupa sa direktnim umišljajem, a u njegovom postupanju je dokazana prevarna namjera koju su u detalje opisali svjedoci optužbe. Optuženi je svjestan predmetne radnje i hoće njeno izvršenje radi sticanja velike imovinske koristi, a R. je išao i dalje, kada je želio da te nekretnine optereti hipotekarnim kreditom u čemu je bio blagovremeno spriječen dolaskom Ć. G.. Prevarna namjera, kao subjektivna strana

predmetnog krivičnog djela bila je u vrijeme zaključenja ugovora o kupoprodaji nekretnina broj OPU-.../2012, nakon toga i dalje karakteriše preduzete radnje optuženih provođenje kupoprodajnog ugovora u javne registre, zaključenje hipotekarnog kredita, (a prisutna je danas, jer se povodom tog ugovora vodi spor oko utvrđivanja njegove ništavosti). Namjera optuženog R. nije bila da oštećenom Ć. J. vrati imovinu, kako mu je obećao prilikom zaključenja ovog ugovora, nego mu je stvarna namjera da te nekretnine zadrži, jer je znao da je oštećeni teško bolestan, da mu je zdravstveno stanje sa tendencijom pogoršanja, pa ga je tako želio držati u zabludi do njegove smrti, a dobro je znao da je sva porodica oštećenog u A. i da on u njega ima neograničeno povjerenje. Upravo sve te relevantne činjenice koje su nesumljivo utvrđene tokom postupka predstavljaju bitno obilježje predmetnog krivičnog djela za oba optužena, pa oko tih utvrđenih činjenica za ovaj sud nema nikakve dileme, ma kakav smisao da li prigovorima odbrane u tom pravcu. Osim što nije upitan ovakav oblik vinsti kod optuženih, nije upitna ni uračunljivost. Iz svih tih razloga sud je optužene oglasio krivim za predmetne radnje, odnosno izvršeno predmetno krivično djelo prevare iz člana 239 stav 3 a u vezi sa stavom 1 KZ RS.

S druge strane, dokazima odbrane nije dovedeno u pitanje činjenično utvrđenje suda za obe radnje, dok ustvari, ti dokazi se uglavnom bave pitanjima mimo predmeta optužnice. Preko svojih dokaza odbrana je pokušala da dovede u sumnju činjenično utvrđenje ovog suda kroz uspostavljanje vlastitog viđenja činjeničnog stanja, pa se takva teza nije mogla ni prihvatiti. Sudu je ostalo jedino da zaključi da su dokazima odbrane optuženi jedino željeli umanjiti svoju krivicu na neargumentovan i proizvoljan način. Uostalom, to pokazuje analiza i ocjena dokaza odbrane.

Iskazima svjedoka odbrane T. R. i T. J., dugogodišnjih prijatelja i radnih kolega oštećenog, odbrana je imala namjeru dokazati, da je oštećeni na ime naknade za izuzeto građevinsko zemljište od opštine P. primio 100.000,00 KM ili 120.000,00 KM, da je oštećeni prodao ostale nekretnine optuženoj Đ. J. za iznos od 160.000,00 KM, jer je navodno oštećeni upoznao ove svjedoke o ovim činjenicama. Ako se detaljno analiziraju ti iskazi, pogotovo nakon unakrsnog ispitivanja od strane tužioca, potpuno je jasno, da su ti iskazi unaprijed iskonstruisani. Kako svjedoci npr. znaju te činjenice o pojedinostima, a kao prijatelji ne znaju kada je oštećeni umro, a nisu bili ni na sahrani i sl. Ovi svjedoci su davali iskaze koji su bili nepotpuni i navodno su čuli šta razgovaraju optuženi i J. Ć., a oni su navodno čuli samo ključne elemente koji su usmjereni na smanjenje krivične odgovornosti optuženog i sud im nije poklonio vjeru kao objektivno datim, jer su u suprotnosi sa materijalnim dokazima i iskazima drugih svjedoka.

Bivša supruga optuženog R., svjedok R. B., je potvrdila da je sa majkom tj. optuženom Đ. J. prisustvovala isplati kupoprodajne cijene oštećenom Ć. J., tako što je jedan dio isplaćen u kući njene majke u večernjim časovima, a drugi dio kasnije u njenoj zlatarskoj radnji. Osim te tvrdnje, ovaj svjedok ne pominje druge dokaze, npr. materijalne dokaze kojim se dokazuje da je izvršena isplata kupoprodajne cijene, a s obzirom da je ovom svjedoku optuženi R. bivši muž, te je potpuno nelogično da se navodno ugovorena cijena isplaćuje na ruke bez ikakve potvrde, jer je svima dobro poznato da se isplata vrši osobi koja je u starijoj životnoj dobi i živi sama u kući, takođe i sama prodaja nekretnina ne izgleda kao voljan čin oštećenog koji bi na taj način prodajući svoje nekretnije bukvalno se našao na ulici. Pored toga sama prodaja nekretnina nije praćena predajom nekretnina u posjed što je uobičajeno u pravnom prometu. Pored svega, prodaja nekretnina se dešava na način da se prodaju nekretnine od strane oštećenog J. Ć. punici njegovog punomoćnika koji mu je sačinio testament gdje je istim tim nekretninama oštećeni J. Ć. već raspolagao putem

testamenta, a to je bilo dobro poznato optuženom, a da se ne govori o činjenici da je optuženi bio u sukobu interesa da zastupa interese svoga klijenta J. Č. jer kupac kuće je njegova punica, a što očigledno nije smetalo optuženom i ta činjenica jasno ukazuje da je ugovor o kupoprodaji bio samo fiktivna stvar, što je na glavnom pretresu potvrdila svjedok J. J. koja je rekla da je optuženi R. lično rekao da je ugovor o kupoprodaji nekretnina sa J. Č. bio fiktivan.

Svjedok A. D., notar iz P., osim što je u svom svjedočenju opisala koje je radnje preduzela prilikom sačinjavanja spornih notarskih isprava, rekla je da je smatrala da je kupoprodajna cijena dan prije isplaćena oštećenom, a to je navodno utvrdila, kada joj je na to pitanje oštećeni odgovorio "sve je regulisano sinoć". Iz njenog iskaza, a koji inače bio nesiguran i kontradiktoran, jedino se može zaključiti da je svjedokinja u svojstvu notara u konkretnom slučaju postupala mimo pravila notarske struke, mimo notarske etike (oštećenog nije poučila o pravima i obavezama pri zaključenju ugovora), pa se u tom kontekstu može protumačiti njen iskaz.

U cjelini gledano, svjedočenje optuženog R., se jedino može protumačiti kao "bježanje" optuženog od vlastite odgovornosti za izvršene predmetne radnje, jer njegova tvrđenja su u suprotnosti sa izvedenim materijalnim dokazima optužbe.

Prema tome, dokazi odbrane subjektivne prirode, sud nije prihvatio kao istinite iz već navedenih razloga, a osim toga ti se dokazi bave pitanjima mimo predmeta optužbe, a ista ocjena važi i za materijalne dokaze odbrane. Odbrana se bavila analizom dokaza po svom vlastitom viđenju I diskreditacijom svjedoka na način da opovrgne sve što je svjedok odbrane rekao I ta analiza koja je bila preopširna I nije bile usredočena na ključne činjenice za odbranu optuženog nije dala jasne odgovore na brojna pitanja, zbog čega je optuženi sačinio ugovor o pružanju advokatskih usluga uz zahtijevanje naknade za navodno obavljanje usluga vezano za ugovor od 50 % što ga svojom sadržinom čini nezakonitim zbog čega je novac davan direktno oštećenom na ruke kada je oštećeni jasno u svojoj pisanoj izjavi naveo da on nije želio da novac u gotovini preda preko banke gdje je uplaćeno 30.000 KM, pa se postavlja pitanje šta je sa preostalim novcem, a takođe se postavlja pitanje šta je sa novcem od kuće koji nije pronađen ni u gotovini ni u banci, zbog čega je oštećeni ostao u posjedu nekretnina ako je kupoprodaja stvarna, jer svaki kupac želi da uđe u posjed stvari jer je to i svrha pravnog posla da kupoprodajom uđe u posjed nekretnina.

Prihvatajući nalaz i mišljenje vještaka grafološke struke G. Lj., kao stručan i objektivan, dat u skladu sa odredbama člana 162 i člana 164 ZKP-a, sud iz formalnih i suštinskih razloga ne prihvata nalaz i mišljenje vještaka odbrane B. D., G. N. i S. J., jer je isti dat suprotno navedenim odredbama ZKP-a. Prilikom izlaganja nalaza na glavnom pretresu samo se pojavljuje vještak B. D., bez druga dva vještaka, a iz sadržaja nalaza je vidljivo da je to nalaz jednog vještaka ("kategorički tvrdim"), pa i ta činjenica pokazuje kakva je objektivnost tog nalaza. Uostalom, taj nalaz je u suprotnosti sa materijalnim dokazima optužbe i nije rezultat pravila struke, pa je irelevantna činjenica da li su prilikom izrade učestvovala i druga dva vještaka. Pored toga, vještak je na glavnom pretresu izjavio da on nije preuzeo krivični predmet niti se upoznao neposredno sa dokazima iz predmetnog spisa na osnovu koga bi mogao da izradi nalaz i mišljenje, nego da je on ranije imao u svojoj arhivi sve materijale pa se u tom smislu sud nije mogao da prihvati da je ovaj nalaz sačinjen u skladu sa pravilima struke i nauke, jer vještak nije koristio krivični spis, nije pregledao dokaze i nije svoj nalaz bazirao sa dokazima iz spisa, nego je koristio materijale koje je već imao, te u tom smislu takav nalaz sud nije mogao prihvatiti.

Iz svih ovih razloga, a na osnovu prednjeg činjeničnog utvrđenja, sud je van svake razumne sumnje pravilno zaključio da je optuženi izvršio predmetna krivična djela, pa je optuženog R. oglasio krivim zbog izvršenog krivičnog djela zloupotrebe povjerenja iz člana 244 stav 3 u vezi sa stavom 1 KZ RS u sticaju sa krivičnim djelom prevare iz člana 239 stav 3 u vezi sa stavom 1 KZ RS.

Prilikom odmjeravanja kazne sud je kod optuženih cijenio, kako olakšavajuće, tako i otežavajuće okolnosti, a od kojih zavisi visina kazne. Olakšavajućih okolnosti na strani R. je cijenio, da do sada nije osuđivan, da je porodičan čovjek, otac jednog djeteta. Od otežavajućih okolnosti na strani R. sud je cijenio upornost, da je optuženi u vrijeme izvršenja djela postupao kao advokat, kome su bili dobro poznati i profesionalna etika, ali uprkos tome suprotno etici advokata i navedenim propisima vrši predmetna krivična djela, te upravo kao lice koje bi trebalo da zaštiti prava oštećenog J. Č. a ne da zloupotrebljava njegovo povjerenje I vrši prevarne radnje, te da ga dovodi u zabludu o odlučnim činjenicama na štetu J. Č., a da bi ostvario protivpravnu imovinsku korist, što ovu okolnost čini posebno otežavajućom.

Na osnovu utvrđenih otežavajućih i olakšavajućih okolnosti, te cijeneći težinu izvršenih krivičnih djela, za optuženog R., stepen krivice i nastalu tešku posjedicu za oštećenog, sud je uz primjenu istih zakonskih propisa, te odredbi člana 5, 28, 33, 39 KZ RS za krivično djelo zloupotrebe povjerenja iz člana 244 stav 3 u vezi sa stavom 1 KZ RS utvrdio kaznu zatvora od 1 godine i 3 mjeseca, a za krivično djelo prevare iz člana 239 stav 3 u vezi sa stavom 1 istog zakona je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 5 mjeseci, pa primjenom pravila o odmjeravanju kazne za krivična djela izvršena u realnom sticaju, a na osnovu člana 42 KZ RS optuženog R. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine. Po ocjeni suda izrečenim kaznama će ostvariti opšta i posebna svrha kažnjavanja.

Na osnovu člana 108 ZKP-a oštećeni se sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućuju na parnicu, a imajući u vidu da je u toku i parnični postupak vezan za prometovanje spornih nekretnina.

Na osnovu člana 99 ZKP-a sud je optuženog obavezao da nadoknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 500,00 KM na ime paušala i 2.230,00 KM na ime troškova vještačenja, a sve u roku od 30 dana nakon pravosnažnosti presude.

Zapisničar
Branislava Adamović

Predsjednik vijeća
Dalibor Kordić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana prijema iste, Okružnom sudu u Banjaluci putem ovog suda.